

SEANCE DU JEUDI 19 JANVIER 1984
VERGADERING VAN DONDERDAG 19 JANUARI 1984ASSEMBLEE
PLENAIRE VERGADERING

SOMMAIRE:

CONGES:

Page 960.

COMMUNICATION:

Page 960.

Cour des comptes.

PROPOSITIONS DE LOI (Prise en considération):

Page 960.

M. Vanderpoorten. — Proposition de loi abrogeant la loi du 11 avril 1936 permettant au gouvernement d'interdire l'entrée en Belgique de certaines publications étrangères.

M. C. De Clercq et consorts. — Proposition de loi complétant l'article 2, § 2, de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence.

M. Belot. — Proposition de loi complétant l'article 251 du Code des impôts sur les revenus.

M. Lallemand. — Proposition de loi modifiant l'article 369bis du Code pénal.

M. Lahaye et consorts. — Proposition de loi modifiant l'article 37 du Code de la taxe sur la valeur ajoutée.

PROPOSITION DE RESOLUTION (Prise en consideration):

M. Trussart. — Proposition de résolution relative au déversement de déchets radioactifs en mer.

Orateurs: M. Trussart, M. le Président, p. 961.

PROJETS DE LOI (Discussion):

Projet de loi contenant le budget du ministère de l'Agriculture de l'année budgétaire 1984.

Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1983-1984
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1983-1984

INHOUDSOPGAVE:

VERLOF:

Bladzijde 960.

MEDEDELING:

Bladzijde 960.

Rekenhof.

VOORSTELLEN VAN WET (Inoverwegingneming):

Bladzijde 960.

De heer Vanderpoorten. — Voorstel van wet houdende opheffing van de wet van 11 april 1936 waarbij de regering ertoe gemachtigd wordt het binnenbrengen in België van sommige vreemde publicaties te verbieden.

De heer C. De Clercq c.s. — Voorstel van wet tot aanvulling van artikel 2, § 2, van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum.

De heer Belot. — Voorstel van wet houdende aanvulling van artikel 251 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen.

De heer Lallemand. — Voorstel van wet houdende wijziging van artikel 369bis van het Strafwetboek.

De heer Lahaye c.s. — Voorstel van wet tot wijziging van artikel 37 van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE (Inoverwegingneming):

De heer Trussart. — Voorstel van resolutie betreffende de storting van radioactief afval in zee.

Spreekers: de heer Trussart, de Voorzitter, blz. 961.

ONTWERPEN VAN WET (Bespreking):

Ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Landbouw voor het begrotingsjaar 1984.

Projet de loi ajustant le budget du ministère de l'Agriculture de l'année budgétaire 1983.

Discussion générale (suite). — *Orateurs*: MM. Vanhaverbeke, Trussart, Mme Tyberghien-Vandenbussche, M. Dalem, p. 961. — MM. Lagae, Debussère, Eicher, M. De Keersmaecker, secrétaire d'Etat aux Affaires européennes et à l'Agriculture, adjoint au ministre des Relations extérieures, M. Basecq, p. 970.

Projet de loi contenant le budget du ministère de l'Agriculture de l'année budgétaire 1984.

Discussion et vote des articles, p. 977.

Projet de loi ajustant le budget du ministère de l'Agriculture de l'année budgétaire 1983.

Discussion et vote des articles, p. 979.

ORDRE DES TRAVAUX:

Orateurs: M. le Président, M. Pede, p. 966.

PROJETS DE LOI (Vote):

Projet de loi contenant le budget du ministère de la Prévoyance sociale de l'année budgétaire 1984, p. 967.

Projet de loi ajustant le budget du ministère de la Prévoyance sociale de l'année budgétaire 1983, p. 967.

VOTE SUR L'ORDRE DU JOUR PUR ET SIMPLE DEPOSE EN CONCLUSION DE L'INTERPELLATION DE MME N. MAES AU MINISTRE DES AFFAIRES ECONOMIQUES, DEVELOPPEE LE 23 DECEMBRE 1983:

Page 967.

VOTE SUR L'ORDRE DU JOUR PUR ET SIMPLE DEPOSE EN CONCLUSION DE L'INTERPELLATION DE M. LUYTEN AU PREMIER MINISTRE, DEVELOPPEE LE 23 DECEMBRE 1983:

Page 967.

VOTE SUR L'ORDRE DU JOUR PUR ET SIMPLE DEPOSE EN CONCLUSION DE L'INTERPELLATION DE M. VANDEKERCKHOVE AU PREMIER MINISTRE, DEVELOPPEE LE 23 DECEMBRE 1983:

Page 967.

Justifications de vote: *Orateurs*: MM. Van der Elst, Delmotte, p. 968.

QUESTION ORALE DE M. LOWIS AU MINISTRE DES AFFAIRES ECONOMIQUES SUR «LA SITUATION DIFFICILE DU SECTEUR CHARBONNIER LIMBOURGEOIS»:

Orateurs: M. Lowis, M. Eyskens, ministre des Affaires économiques, p. 980.

QUESTION ORALE DE M. CANIPEL AU MINISTRE DES AFFAIRES ECONOMIQUES SUR «LE PROTOCOLE D'ACCORD CONCLU ENTRE COCKERILL-SAMBRE ET ARBED-SIDMAR ET SES CONSEQUENCES POUR L'ACIERIE GANTOISE»:

Orateurs: M. Canipel, M. Eyskens, ministre des Affaires économiques, p. 981.

QUESTION ORALE DE M. VAN IN AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES FINANCES ET DU COMMERCE EXTERIEUR SUR «LES RESERVES CONSTITUEES A LA BANQUE NATIONALE EN VUE DE L'ATTRIBUTION DE PENSIONS EXTRA-LEGALES»:

Orateurs: M. Van In, M. De Croo, ministre des Communications et des Postes, Télégraphes et Téléphones, p. 982.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Landbouw voor het begrotingsjaar 1983.

Algemene bespreking (voortzetting). — *Sprekers*: de heren Vanhaverbeke, Trussart, mevrouw Tyberghien-Vandenbussche, de heer Dalem, blz. 961. — De heren Lagae, Debussère, Eicher, de heer De Keersmaecker, staatssecretaris voor Europese Zaken en Landbouw, toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Betrekkingen, de heer Basecq, blz. 970.

Ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Landbouw voor het begrotingsjaar 1984.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 977.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Landbouw voor het begrotingsjaar 1983.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 979.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN:

Sprekers: de Voorzitter, de heer Pede, blz. 966.

ONTWERPEN VAN WET (Stemming):

Ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Sociale Voorzorg voor het begrotingsjaar 1984, blz. 967.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Sociale Voorzorg voor het begrotingsjaar 1983, blz. 967.

STEMMING OVER DE EENVOUDIGE NOTIE INGEDIEND TOT BESLUIT VAN DE OP 23 DECEMBER 1983 GEHOUDEN INTERPELLATIE VAN MEVROUW N. MAES TOT DE MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN:

Bladzijde 967.

STEMMING OVER DE EENVOUDIGE MOTIE INGEDIEND TOT BESLUIT VAN DE OP 23 DECEMBER 1983 GEHOUDEN INTERPELLATIE VAN DE HEER LUYTEN TOT DE EERSTE MINISTER:

Bladzijde 967.

STEMMING OVER DE EENVOUDIGE MOTIE INGEDIEND TOT BESLUIT VAN DE OP 23 DECEMBER 1983 GEHOUDEN INTERPELLATIE VAN DE HEER VANDEKERCKHOVE TOT DE EERSTE MINISTER:

Bladzijde 967.

Stemverklaringen: *Sprekers*: de heren Van der Elst, Delmotte, blz. 968.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER LOWIS AAN DE MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN OVER «DE MOEILIJKE ECONOMISCHE TOESTAND IN DE LIMBURGSE STEENKOLEN-SECTOR»:

Sprekers: de heer Lowis, de heer Eyskens, minister van Economische Zaken, blz. 980.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER CANIPEL AAN DE MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN OVER «HET PROTOCOL-AKKOORD, AFGESLOTEN TUSSEN COCKERILL-SAMBRE EN ARBED-SIDMAR, EN DE GEVOLGEN ERVAN VOOR HET GENTSE STAALBEDRIJF»:

Sprekers: de heer Canipel, de heer Eyskens, minister van Economische Zaken, blz. 981.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN IN AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN FINANCIEN EN BUITENLANDSE HANDEL OVER «DE EXTRA-LEGALE PENSIOENVORMING BIJ DE NATIONALE BANK»:

Sprekers: de heer Van In, de heer De Croo, minister van Verkeerswegen en Posterijen, Telegrafie en Telefonie, blz. 982.

QUESTION ORALE DE M. VAN IN AU MINISTRE DES COMMUNICATIONS ET DES POSTES, TELEGRAPHES ET TELEPHONES, SUR « LA SUPPRESSION D'EMPLOIS A OSTENDE, BRUGES ET MERELBEKE, DANS LE CADRE DES PROJETS DE RESTRUCTURATION DE LA SNCB » :

Orateurs : M. Van In, M. De Croo, ministre des Communications et des Postes, Télégraphes et Téléphones, p. 983.

QUESTION ORALE DE M. VAN IN AU MINISTRE DES RELATIONS EXTERIEURES SUR « UNE EVENTUELLE MISSION DE BONS OFFICES POUR RESOUDRE LE CONFLIT ENTRE LES COMMUNAUTES CYPRIOTES » :

Orateurs : M. Van In, M. De Croo, ministre des Communications et des Postes, Télégraphes et Téléphones, p. 983.

QUESTION ORALE DE M. BELOT AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE SUR « L'OBLIGATION FAITE AUX AGENTS DE L'ETAT DEMANDEURS DE CERTAINS CONGES DE MOTIVER LEUR REQUETE » :

Orateurs : M. Péciaux, M. De Croo, ministre des Communications et des Postes, Télégraphes et Téléphones, p. 984.

QUESTION ORALE DE MME N. MAES AU MINISTRE DES COMMUNICATIONS ET DES POSTES, TELEGRAPHES ET TELEPHONES, SUR « L'AVENIR DE LA GARE DE SAINT-NICOLAS DANS LE CADRE DES PROJETS DE RESTRUCTURATION DE LA SNCB » :

Orateurs : Mme N. Maes, M. De Croo, ministre des Communications et des Postes, Télégraphes et Téléphones, p. 984.

QUESTION ORALE DE M. PECRIAUX A M. BERTOUILLE, MINISTRE DE L'EDUCATION NATIONALE, SUR « LES CONTACTS PRIS AVEC LES ENTREPRISES EN VUE D'ORGANISER L'ACCUEIL DES JEUNES ISSUS DE L'ENSEIGNEMENT A HORAIRE REDUIT » :

Orateurs : M. Péciaux, M. Bertouille, ministre de l'Education nationale, p. 985.

QUESTION ORALE DE M. VAN IN AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE LA JUSTICE ET DES REFORMES INSTITUTIONNELLES SUR « LES INTERPRETATIONS DIVERGENTES DONNEES A LA LOI DU 29 DECEMBRE 1983 SUR LES BAUX A LOYER » :

Orateurs : M. Van In, M. Bertouille, ministre de l'Education nationale, p. 986.

INTERPELLATION (Discussion) :

Interpellation de M. Vermeiren au Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique sur « la stricte application des articles 68, 1° et 4°, et 89 de la loi communale et l'influence négative qu'elle risque d'avoir sur la direction des affaires de la commune ».

Orateurs : M. Vermeiren, M. Bertouille, ministre de l'Education nationale, p. 986.

COMPOSITION DE COMMISSIONS :

Page 988.

PROPOSITIONS DE LOI (Dépôt) :

Page 988.

Mme Delruelle-Ghobert. — Proposition de loi modifiant la loi du 20 septembre 1948 portant organisation de l'économie et la loi du 10 juin 1952 concernant la santé et la sécurité des travailleurs ainsi que la salubrité du travail et des lieux de travail.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN IN AAN DE MINISTER VAN VERKEERSWEZEN EN POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE, OVER « DE AFSCHAFFING VAN BETREKKINGEN TE OOSTENDE, BRUGGE EN MERELBEKE IN HET KADER VAN DE HERSTRUCTURERINGSPLANNEN VAN DE NMBS » :

Sprekers : de heer Van In, de heer De Croo, minister van Verkeerswezen en Posterijen, Telegrafie en Telefonie, blz. 983.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN IN AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE BETREKKINGEN OVER « EEN EVENTUELE BEMIDDELINGSPOGING IN HET GESCHIL TUSSEN DE CYPRIOTISCHE GEMEENSCHAPPEN » :

Sprekers : de heer Van In, de heer De Croo, minister van Verkeerswezen en Posterijen, Telegrafie en Telefonie, blz. 983.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER BELOT AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN OPENBAAR AMBT OVER « DE VERPLICHTING OPGELEGD AAN DE LEDEN VAN HET RIJKSPERSONEEL DIE VERLOF VRAGEN, OM HUN VERZOEK TE MOTIVEREN » :

Sprekers : de heer Péciaux, de heer De Croo, minister van Verkeerswezen en Posterijen, Telegrafie en Telefonie, blz. 984.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW N. MAES AAN DE MINISTER VAN VERKEERSWEZEN EN POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE, OVER « DE TOEKOMST VAN HET STATION TE SINT-NIKLAAS IN HET KADER VAN DE HERSTRUCTURERINGSPLANNEN VAN DE NMBS » :

Sprekers : mevrouw N. Maes, de heer De Croo, minister van Verkeerswezen en Posterijen, Telegrafie en Telefonie, blz. 984.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER PECRIAUX AAN DE HEER BERTOUILLE, MINISTER VAN ONDERWIJS, OVER « DE CONTACTEN MET DE BEDRIJVEN VOOR DE OPVANG VAN JONGEREN UIT HET DEELTIJDS ONDERWIJS » :

Sprekers : de heer Péciaux, de heer Bertouille, minister van Onderwijs, blz. 985.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN IN AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN JUSTITIE EN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN OVER « DE TEGENSTRIJDIGE INTERPRETATIES GEGEVEN AAN DE HUURWET VAN 29 DECEMBER 1983 » :

Sprekers : de heer Van In, de heer Bertouille, minister van Onderwijs, blz. 986.

INTERPELLATIE (Bespreking) :

Interpellatie van de heer Vermeiren tot de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt over « de strikte toepassing van de artikelen 68, 1° en 4°, en 89 van de gemeentewet en de mogelijke nadelige invloed ervan op de bestuurbaarheid van de gemeente ».

Sprekers : de heer Vermeiren, de heer Bertouille, minister van Onderwijs, blz. 986.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES :

Bladzijde 988.

VOORSTELLEN VAN WET (Indiening) :

Bladzijde 988.

Mevrouw Delruelle-Ghobert. — Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 20 september 1948, houdende organisatie van het bedrijfsleven, en tot wijziging van de wet van 10 juni 1952 betreffende de gezondheid en de veiligheid van de werknemers, alsmede de salubriteit van het werk en van de werkplaatsen.

M. Bock. — Proposition de loi sur le « closed shop » et d'autres atteintes aux libertés de se syndiquer ou de ne pas se syndiquer.

M. Bascour. — Proposition de loi insérant un article 438bis dans le Code pénal.

M. Vermeiren. — Proposition de loi sur le référendum dans l'entreprise et dans le secteur public.

De heer Bock. — Voorstel van wet betreffende de « closed shop » en andere aantastingen van de vrijheid om zich al dan niet aan te sluiten bij een werknemersorganisatie.

De heer Bascour. — Voorstel van wet tot invoeging van een artikel 438bis in het Strafwetboek.

De heer Vermeiren. — Voorstel van wet betreffende het referendum in de ondernemingen en de overheidssector.

PRESIDENCE DE M. LEEMANS, PRESIDENT VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER LEEMANS, VOORZITTER

M. Coen, secrétaire, prend place au bureau.

De heer Coen, secretaris, neemt plaats aan het bureau.

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.

De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 15 h 10 m.

De vergadering wordt geopend te 15 u. 10 m.

CONGES — VERLOF

M. De Bremaeker, Mmes Jortay-Lemaire et Coorens, pour raison de santé; M. Désir, pour d'autres devoirs, demandent d'excuser leur absence à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: de heer De Bremaeker, de dames Jortay-Lemaire en Coorens, om gezondheidsredenen; de heer Désir, wegens andere plichten.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving.

COMMUNICATION — MEDEDLING

Cour des comptes — Rekenhof

M. le Président. — Par dépêches du 11 janvier 1984, la Cour des comptes a fait connaître au Sénat ses observations au sujet des projets de loi:

1. Contenant le budget du ministère de la Région bruxelloise de l'année budgétaire 1984;

Bij dienstbrieven van 11 januari 1984 heeft het Rekenhof aan de Senaat medegedeeld, zijn opmerkingen over de ontwerpen van wet:

1. Houdende de begroting van het ministerie van het Brussels Gewest voor het begrotingsjaar 1984;

2. Ajustant le budget du ministère de la Défense nationale de l'année budgétaire 1983.

2. Houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Landsverdediging voor het begrotingsjaar 1983.

— Renvoi à la commission des Finances.

Verwezen naar de commissie voor de Financiën.

M. le Président. — Il est donné acte de cette communication au premier président de la Cour des comptes.

Van deze mededeling wordt aan de eerste voorzitter van het Rekenhof akte gegeven.

PROPOSITIONS — VOORSTELLEN

Prise en considération — Inoverwegingneming

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la discussion sur la prise en considération des propositions suivantes:

A. Propositions de loi:

1. Abrogeant la loi du 11 avril 1936 permettant au gouvernement d'interdire l'entrée en Belgique de certaines publications étrangères, de M. Vanderpoorten;

Aan de orde is de bespreking over de inoverwegingneming van de volgende voorstellen:

A. Voorstellen van wet:

1. Houdende opheffing van de wet van 11 april 1936 waarbij de regering gemachtigd wordt het binnenbrengen in België van sommige vreemde publikaties te verbieden, van de heer Vanderpoorten;

Quelqu'un demande-t-il la parole?

Vraagt iemand het woord?

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission de la Justice.

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Justitie.

2. Complétant l'article 2, § 2, de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence, de M. Constant De Clercq et consorts;

2. Tot aanvulling van artikel 2, § 2, van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum, van de heer Constant De Clercq c.s.;

Quelqu'un demande-t-il la parole?

Vraagt iemand het woord?

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission de la Santé publique et de l'Environnement.

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Volksgezondheid en het Leefmilieu.

3. Complétant l'article 251 du Code des impôts sur les revenus, de M. Belot;

3. Houdende aanvulling van artikel 251 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen, van de heer Belot;

Quelqu'un demande-t-il la parole?

Vraagt iemand het woord?

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission des Finances.

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Financiën.

4. Modifiant l'article 369bis du Code pénal, de M. Lallemand;

4. Houdende wijziging van artikel 369bis van het Strafwetboek, van de heer Lallemand;

Quelqu'un demande-t-il la parole?

Vraagt iemand het woord?

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission de la Justice.

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Justitie.

5. Modifiant l'article 37 du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, de M. Lahaye et consorts;

5. Tot wijziging van artikel 37 van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, van de heer Lahaye c.s.;

Quelqu'un demande-t-il la parole?

Vraagt iemand het woord?

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission des Finances.

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Financiën.

B. Proposition de résolution:

— Relative au déversement de déchets radioactifs en mer, de M. Trussart.

B. Voorstel van resolutie:

— Betreffende de storting van radioactief afval in zee, van de heer Trussart.

La parole est à M. Trussart.

M. Trussart. — Puis-je demander, monsieur le Président, que l'assemblée veuille bien se prononcer pour un examen urgent en commission?

M. le Président. — Monsieur Trussart, c'est la commission elle-même qui règle l'ordre de ses travaux. C'est donc elle qui décidera de la priorité à donner éventuellement à votre proposition. Le président de la commission des Relations extérieures est présent à son banc. Il a entendu votre requête. Il ne manquera pas d'en tenir compte dans l'organisation des travaux de sa commission.

Quelqu'un demande-t-il encore la parole?

Vraagt nog iemand het woord?

La proposition de résolution est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission des Relations extérieures.

Het voorstel van resolutie is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN LANDBOUW VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1984

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN LANDBOUW VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1983

Hervatting van de algemene behandeling

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE L'AGRICULTURE DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1984

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE L'AGRICULTURE DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1983

Reprise de la discussion générale

De Voorzitter. — Wij hervatten de algemene behandeling van de ontwerpen van wet betreffende de begroting van het ministerie van Landbouw.

Nous reprenons la discussion générale des projets de loi relatifs au ministère de l'Agriculture.

Het woord is aan de heer Vanhaverbeke.

De heer Vanhaverbeke. — Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, geachte collega's, het is voor mij niet moeilijk aan te sluiten bij de grote lijnen van het beleid dat op gebied van landbouw gevoerd werd en wordt.

Traditiegetrouw wil ik gaarne met een positieve vaststelling starten, namelijk dat de prijzenaanpassingen in de twee voorbije jaren en de marktsituatie een inkomensverbetering voor de boerengezinnen hebben medegebracht.

Ik beperk mijn uiteenzetting tot een viertal preciseringen.

De eerste daarvan betreft de moeilijkheden op gebied van de landbouw op Europees vlak.

Is de toestand op het Europese vlak meer dan zorgwekkend, dan nog meen ik dat er goede hoop bestaat op een oplossing. De Westeuropese landen kunnen eenvoudig mekaar niet missen om de economische crisis te boven te komen. De landbouw is de spilwortel van de Europese eenheid. België bekleedt een tactisch gunstige middenpositie in verband met de prijsdiscussie. Ook op dat gebied moeten wij ons afzetten tegen het doemdenken dat alle ondernemen bemoeilijkt.

Maar spijs dat realistisch optimisme waarvoor ik pleit, wil ik toch een paar aandachtspunten benadrukken.

Ten eerste, wij mogen de producenten en onszelf niets wijsmaken: bepaalde overproducties kunnen op bepaalde ogenblikken alleen door «rechtstreekse beperking» aan banden worden gelegd. Te allen prijze dient vermeden te worden dat door een algemene prijsinstorting de belangen van de producent, maar ook van de verbruiker, zouden worden geschaad. Een herstel na een prijsinstorting zou heel wat inspanning en tijd vergen.

Ten tweede, op het Europese vlak zijn de belangen per land sterk uiteenlopend. Zelfs op Benelux-niveau is een onderscheid in beleid en in accenten. Toch meen ik op het belang te moeten wijzen van gemeenschappelijke posities op Benelux-niveau. In onze drie landen heeft de specialisatie in vrije concurrentie een enorme uitbreiding genomen. Onder voorwending van de noodzaak aan grondgebondenheid wordt geprobeerd de specialisatie aan te vechten. Dit mag niet worden gevolgd.

De regeringsverklaring houdt terecht de bescherming van het familiebedrijf in. Dit verzekert een maximale tewerkstelling in economisch verantwoorde bedrijven. Dit beveiligd het Europese concurrentievermogen tegenover de vaak ongeordende concurrentie van buitenuit.

De Benelux-landen moeten beseffen dat over de verschillen heen voor hen hierin een principieel standpunt te verdedigen valt.

Ten derde, wanneer wij over Europa spreken, kunnen wij de grensincidenten niet verzwijgen. Franse boeren boycotten invoer van Nederlandse varkens en varkensvlees. Dit is een spijtige situatie.

Ik wil elke opmerking vermijden die een escalatie van geweld en ruzie zou kunnen in de hand werken. Dit is ook het standpunt van de Westvlaamse producenten die met hun Franse collega's contact proberen te krijgen aan de grensposten.

Hierbij heb ik een tweevoudige beschouwing: enerzijds is het uiteraard een opgave voor de Franse overheid om rust en veiligheid te waarborgen. De meest recente berichten hierover zijn gelukkig geruststellender.

Anderzijds moeten wij blijvend vaststellen dat de Europese voorschriften omtrent het inenten tegen de varkenspest — en dit is de aanleiding — moeilijkheden blijven veroorzaken. Wij dringen aan, en dit bij herhaling, dat ter zake eerlijk spel zou worden gespeeld. Eerlijk spel in het verdedigen van het enorme bedrijfskapitaal dat de varkensstapel vormt en eerlijk spel tussen de Europese landen onderling, die onder schijnredenen een uitvlucht zoeken om onze uitvoer moeilijk te maken.

Een tweede precisering betreft de afzetproblemen. In uw inleiding van dit debat hebben wij ter zake goed nieuws vernomen, mijnheer de staatssecretaris. Iedereen heeft er voldoende op gewezen hoe belangrijk dit is. Het is te hopen dat binnenkort meer vaart komt in het beleid. De nodige voorbereiding dient dringend te worden afgewerkt. De statistieken leren ons intussen dat wij als het ware dagelijks terrein verliezen. Ik wil mij verder beperken tot de binnenlandse afzet. Is het niet mogelijk meer aandacht te besteden aan een positieve ingesteldheid tussen producent en verbruiker?

Waarom horen wij ook in de media zoveel afbrekende of negatieve beoordeling over de producenten? Zou het verbruikersbelang niet beter kunnen worden gediend met een positieve voorlichting over kwaliteit en over prijs? Is het ook niet in het belang van producent en verbruiker dat de verbruiker prijsbewust wordt, dat de afstand producent-verbruiker niet nodeloos verlengd of bezwaard wordt?

De derde precisering houdt verband met de pachtwet. Dat ontwerp is momenteel nog steeds hangend bij de Kamer. Er moet dringend werk worden gemaakt van de pachtwet. Over de hoofdzaken is een ruime consensus bereikt. Waarom moeten wij dan nog kostbare tijd verliezen met discussie over bijkomstigheden?

In dit verband zou ik er willen op aandringen dat de landbouwtellingen gegevens opnemen die deze problematiek nader omschrijven. Ik ben ervan overtuigd dat er zich een zogenaamde sluipende verschuiving voordoet in het grondgebruik ten nadele van onze normale familiebedrijven. Het zou een hulpmiddel zijn, deze problematiek nader statistisch te kunnen omschrijven.

Wij hebben jammer genoeg geen exacte gegevens over braakgrond die statistisch verward wordt met de woeste grond. Wij hebben jammer genoeg geen statistieken over seizoenpacht. Wij weten niet hoever de concentratie reikt in handen van personen en instellingen die van deze misgroeide concentratie van produktie misbruik maken om de prijsvorming van land- en tuinbouwprodukten te manipuleren. Dit gebeurt.

Een beter inzicht zou ons allen tot spoed motiveren. Hier moet dringend en verantwoordelijk worden gehandeld. De voorbereidingstijd is opgebruikt.

Een laatste punt betreft het optrekken van gebouwen en woningen in de landbouwzone. Dit is een oud zeer. Maar de reglementering zoals die nu wordt toegepast, vind ik rondit « niet goed ». Bouwaanvragers worden maanden aan het lijntje gehouden. Bedrijven worden in hun uitbating of uitbreiding geschaad.

De heer Debussère. — Bravo! Dat zegt u terecht.

De heer Vanhaverbeke. — Uiteraard is het verlenen van een bouwvergunning de bevoegdheid van de gemeente: de bevoegding door Stedebouw is wellicht te vergaand. Maar Stedebouw schermde zich ter zake af met het argument: een advies van Landbouw is voor ons een bevel.

Nu is het zeer de vraag of het menselijk mogelijk is en tegenover de belangen van de aanvrager verantwoord, dit advies te laten afhangen van één bezoek door één ambtenaar, die in de meeste gevallen de aanvrager niet eens aanspreekt. Voor mij is dit verre van duidelijk.

Natuurlijk kan men in bezwaar gaan, maar dit vergt tergend veel tijd en bezorgt aan vele aanvragers ernstige verliezen.

Men heeft geëxperimenteerd om de misbruiken te voorkomen: de proef is noch sluitend, noch geslaagd. Ik wil het vraagstuk niet simplifiëren maar pleiten voor een positieve aanpak, met voorlichting individueel of in groep van de aanvragers, met actieve medewerking van de bouwvoorvragers of betrokken architecten. Kan de gemeente meer worden betrokken in de opvolging? Kan in bezwaar tegenover de bestendige deputatie niet worden gewerkt met een verbintenis van de bouwvoorvrager?

In elk geval moet worden vermeden dat een repressief optreden, misbruiken eerder in de hand werkt of sommige niet-landbouwers ertoe drijft de hele bedrijfszetel aan te kopen uit bestaande landbouwbedrijven. Dan is landbouw verliezer op de hele lijn. Vraag blijft of de reglementering op dit specifieke punt niet strenger kan worden.

Bij een eerste investering eisen dat zo maar miljoenen worden geïnvesteerd en dan nog de zekerheid niet geven dat men ter plaatse een woongelegenheden zal mogen optrekken: dat gaat niet.

Hoe kan een zelfstandig bedrijf nog starten? Het probleem wordt met de dag niet eenvoudiger: het aantal specialisaties neemt voortdurend toe; sommige bedrijfsactiviteiten worden afgestoten uit de woongebieden; vele intensieve bedrijven vereisen een bestendige verzorging en toezicht, dus noodzaak van een woongelegenheden in de onmiddellijke omgeving.

Mag ik erop aandringen dat deze verantwoorde vraag ernstig wordt onderzocht? De elementen van het probleem werden reeds samengebracht. Een bijsturing wordt stellig verwacht.

1984 wordt geen gemakkelijk jaar voor het landbouwbeleid. We zullen gaarne deze begroting goedkeuren en wij rekenen, mijnheer de staatssecretaris, op uw inzet ter verdediging van de landbouwbelangen en op een soepele bijsturing van het beleid. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

M. le Président. — La parole est à M. Trussart.

M. Trussart. — Monsieur le Président, monsieur le secrétaire d'Etat, chers collègues, j'émettrai tout d'abord quelques remarques et considérations à propos du budget proprement dit en suivant la présentation des articles.

A l'article 12.31, un crédit de 5,5 millions est prévu afin de soutenir la lutte contre la rage.

Je rappelle ici que les méthodes utilisées jusqu'à présent pour empêcher la propagation de la rage, en particulier l'utilisation du gaz Zyclon, ont toujours provoqué de graves dégâts écologiques sans permettre d'atteindre des résultats satisfaisants. Il est donc nécessaire d'abandonner ces méthodes indifférenciées et systématiques et d'en mettre au point de nouvelles, plus respectueuses de l'environnement. J'ose espérer, monsieur le secrétaire d'Etat, que ce crédit sera utilisé à la recherche et à l'élaboration de méthodes alternatives de lutte contre la rage.

Sous l'article 12.40, un montant de 140 millions est réservé pour l'étude de problèmes scientifiques urgents par des groupes de travail ou centres d'études privés. Je souhaiterais, ici, recevoir quelques éclaircissements de M. le secrétaire d'Etat.

Pourquoi le privé est-il seul à être consulté pour ces études et, en particulier, en ce qui concerne les points 11, 12 et 13, l'étude des pesticides agricoles, l'étude de l'action des herbicides sur les céréales et de la pollution en agriculture? Les services compétents du ministère de la Santé publique sont-ils associés à ces études?

On devrait se réjouir de l'augmentation de 72,2 millions des subventions accordées à l'Irsia. Mais l'orientation des recherches que cet institut commandite ne peut nous satisfaire entièrement. Elle ne nous satisfait d'ailleurs pas du tout!

En effet, sur un montant d'environ 742 millions attribués aux recherches à finalité agricole par l'Irsia en 1982, peu ou prou n'a servi à l'expérimentation et à l'amélioration de l'agriculture biologique ou écologique. Or ce type de culture est d'un niveau largement supérieur à tous les autres tant sur les plans de la qualité des produits que de la consommation en énergie et de l'environnement; il permet, en outre, d'améliorer de manière importante le déficit de notre balance commerciale.

Mais je reviendrai plus tard sur l'importance que nous, écologistes, accordons à cette agriculture qui, de plus en plus, fait ses preuves, malgré les obstacles.

Dans la nomenclature des recherches données par l'Irsia, seules trois recherches d'une valeur de quelques millions vont dans ce sens:

— La mise au point des méthodes d'analyse simples, rapides et précises pour l'évaluation des résidus de pesticides sur les divers produits agricoles offerts à la consommation;

— La mise en évidence des problèmes liés à la présence de ces résidus et la réalisation de tests permettant de juger de l'activité et de la rémanence des pesticides;

— L'élaboration de nouvelles méthodes analytiques de dosage des pesticides.

Et encore, ces recherches ont pour objectif principal non pas de prouver que l'agriculture biologique est de loin préférable ni de protéger la santé des consommateurs, mais bien d'améliorer la culture des plantes au niveau de leur rendement et de leur aspect.

Sur ce point également se pose la question de savoir si une coordination ou une concertation existe avec le ministère de la Santé publique et, dans l'affirmative, dans quelle mesure?

J'aimerais également, monsieur le secrétaire d'Etat, avoir quelques précisions sur le contenu des articles 60.01 et 60.02. Que recouvrent les mentions:

— Subventions-intérêts aux agriculteurs et horticulteurs pour plus de deux milliards;

— Subventions-intérêts aux entreprises privées pour 631,8 millions;

— Subventions aux entreprises privées pour plus d'un milliard;

— Transferts de capitaux aux entreprises privées, également pour plus d'un milliard?

Monsieur le secrétaire d'Etat, on peut se montrer satisfait de voir que les cotisations sociales de solidarité sont utilisées en priorité pour l'aide à l'installation des jeunes, de constater qu'un réel effort a été fait en faveur des économies d'énergie dans le secteur agricole; on peut également être

content de l'augmentation de 8 p.c. accordée à la recherche agronomique, sous réserve de ce que j'ai dit il y a un instant.

Si, comme vous l'avez dit dans votre exposé, monsieur le secrétaire d'Etat, l'accent est mis sur une plus grande sélectivité dans le choix des programmes et sur la priorité aux technologies nouvelles, une meilleure coordination des recherches entre tous les secteurs et les organismes extérieurs, une mise rapide des résultats de la recherche à la disposition de tous les intéressés, nous avons l'espoir que nos propositions seront prises en compte.

Notre balance commerciale pour les produits agricoles accuse un déficit de 63 milliards, soit une augmentation de 16 milliards. Je veux bien admettre qu'il faut considérer ces chiffres avec circonspection et qu'on peut les interpréter en tenant compte du fait qu'ils sont tirés d'une nomenclature des produits importés et exportés où l'élément destination est exclu, alors que notre industrie est basée en premier lieu sur la transformation de produits.

Je ne peux toutefois être d'accord sur la conclusion que vous tirez de cette constatation, à savoir qu'il faut augmenter l'effort en matière de promotion des débouchés. Sur base du contexte, je suppose que vous voulez certainement parler des débouchés extérieurs. Nous pensons, quant à nous, qu'il faut davantage insister sur la réduction des coûts de production.

Tant que les agriculteurs seront entraînés dans un système qui privilégie l'utilisation de plus en plus forte d'engrais et de pesticides de plus en plus chers, la mise en œuvre de matériels de plus en plus lourds, ceci amenant à la fois un endettement de plus en plus élevé et une propension à accroître la surface cultivée par unité d'exploitation, ce sera évidemment difficile. C'est toute une conception de l'agriculture qui est à revoir, à moderniser. C'est un progrès, dans le bon sens du terme, qu'il faut promouvoir.

J'aborde maintenant les problèmes liés à la politique agricole commune.

La politique agricole de la Communauté européenne absorbe environ 70 p.c. du budget de la Communauté, soit plus de 660 milliards de francs. Ces chiffres montrent clairement l'importance de cette politique dont tous les objectifs montrent bien que, dans l'esprit de ses architectes, la primauté est donnée à la croissance économique. L'approche est la même pour l'agriculture que pour n'importe quelle autre « industrie » dotée d'une main-d'œuvre importante. L'accent est mis sur l'avance technologique, l'accroissement de la productivité, les économies d'échelle et une capitalisation plus grande. La sécurité d'approvisionnement est un objectif mais il n'est fait nulle part mention d'optimiser l'utilisation des ressources indigènes.

La promotion d'un marché commun agricole a eu comme effet d'accroître de manière dramatique la spécialisation agricole, conduisant à un développement de l'agriculture intensive dans les régions les plus favorisées, tandis que les terres les plus pauvres — montagnes et certaines régions méditerranéennes — sont négligées ou abandonnées et que la main d'œuvre agricole s'est réduite comme une peau de chagrin : entre 1958 et 1979, la population active dans l'agriculture a diminué de 10 millions d'unités au profit de grosses exploitations très peu diversifiées dans leur production et toujours plus consommatrices d'énergie.

L'encouragement à l'agriculture intensive a nécessité des investissements considérables en équipements, en fertilisants, en biocides, en machines et en combustibles. Ces différents facteurs ont entraîné une uniformité génétique croissante, que ce soit dans le domaine végétal ou animal. La course à laquelle se livrent tous les fabricants de pesticides avec les insectes ou les maladies qui ont tendance à s'adapter aux substances utilisées pour les contrôler, montre à quel point la politique de spécialisation agricole à outrance est désastreuse.

La politique agricole commune a transformé l'agriculture en activité économique assistée. La production agricole n'est plus le seul fruit de la terre et de la libre décision de l'agriculteur, mais le résultat d'un processus de transformation où interviennent de nombreux facteurs extérieurs qui échappent le plus souvent au contrôle de l'agriculteur : il en découle une réduction de l'esprit d'autonomie chez l'agriculteur.

Il semble pour le moins étonnant, par exemple, que l'Europe achète de grandes quantités de soja aux Etats-Unis ou au Brésil pour satisfaire les besoins en protéine des bovins et porcins de ses élevages, alors que l'équilibre protéique des rations pourrait être atteint en Europe même, par une utilisation plus large des cultures de légumineuses.

La politique agricole commune n'est pas innocente en regard des problèmes de la faim et de la malnutrition dans le monde. Elle a entraîné

à son tour la spécialisation de cultures dans le tiers monde, servant notamment à nourrir le bétail européen, pendant que la CEE écoule auprès des pays en développement ses stocks de poudre de lait et on connaît les graves inconvénients qui en découlent.

Même l'alimentation des Européens, si elle est abondante, a considérablement diminué en qualité, en raison de la pollution du sol par les engrais organiques, les biocides et par les additifs incorporés à l'alimentation du bétail tout comme par les substances, notamment antibiotiques, utilisées de façon inconsidérée en médecine vétérinaire.

Nous proposons, par conséquent, que la politique agricole commune s'articule autour des principes suivants :

Une politique agricole commune ne doit pas signifier l'abandon des prérogatives nationales ou régionales en matière agricole, mais doit plutôt consister dans la coordination des politiques nationales, dans l'organisation de voies nouvelles et originales pour l'Europe agricole de demain.

Une politique volontariste de réduction conséquente, mais progressive, des excédents traditionnels — lait, sucre et céréales — et une réorientation de la production vers d'autres secteurs d'activités agricoles tels que, par exemple, celui des matières grasses et des protéines d'origine végétale.

La valorisation optimale, et non maximale, des ressources locales en sol et en travail humain dans le cadre d'une agriculture qui serait alors la plus diversifiée possible et viable à long terme.

La production d'une alimentation qui réponde aux besoins des populations sur le plan de la santé à court et à long terme.

La garantie aux agriculteurs qui le désirent, des moyens financiers et autres de diversifier et d'équilibrer leur production et de leur permettre ainsi de retrouver la maîtrise de la conduite de leur exploitation afin d'en vivre mieux.

La préservation et l'amélioration de l'environnement, incluant la protection de l'eau et du sol, de la vie sauvage et des paysages, sans charges supplémentaires pour les agriculteurs.

A partir d'une réflexion sur les excédents alimentaires, qui ont, entre autres, une influence négative sur notre balance des paiements, il s'impose de réorienter la production agricole vers des secteurs d'activités permettant plus d'autosuffisance dans les matières telles que les matières grasses, les protéines d'origine végétale et les élevages non industriels.

Il est indispensable de mieux utiliser le Feoga par un rééquilibrage vers sa section « orientation » permettant de favoriser la diversité et la qualité de la production agricole, notamment par les aides à la reconversion à l'agriculture biologique, à la transformation locale des produits et aux exploitations agricoles de petite taille ainsi que par une meilleure sélectivité dans l'octroi et la modulation de la section « garantie » en vue notamment de favoriser l'élevage extensif, d'éviter les surproductions, de favoriser les diversités dans l'exploitation, notamment les exploitations familiales en vue de préserver l'emploi, de maintenir une agriculture vivante partout et de préserver la diversité de la production agricole.

Il faut que soit mise en place une législation visant à interdire l'usage des fertilisants inorganiques de synthèse, des produits phytosanitaires de synthèse et des additifs alimentaires pour lesquels la preuve d'inocuité n'a pas été faite, ceci en concertation avec les associations de consommateurs, de producteurs et de protection de l'environnement.

Nous proposons aussi de remplacer les « montants compensatoires monétaires » par une taxe sur les transports agricoles et la fixation des quotas d'importation.

En attendant une hypothétique stabilité monétaire, qui n'est pas pour demain, il faut s'attaquer à ces montants compensatoires car leurs effets pervers sont nombreux. Les écologistes retiendront deux exemples, en particulier, qui vont dans le sens de favoriser les échanges commerciaux, ce qui induit des difficultés, sur certains produits du moins comme le blé et le beurre, par exemple, pour les pays importateurs et des dépenses de transports financièrement rentables mais globalement coûteux, de favoriser de facto des productions non écologiques, tel l'élevage hors-sol pour les pays à monnaie forte.

L'équation agricole commune, posée dans les termes habituels d'unité des marchés et donc des prix, avec garantie de revenu pour tous les agriculteurs de la CEE, est pour les écologistes mal posée. Nos objectifs sont plutôt de maintenir autant que faire se peut une pratique agricole partout où c'est possible, d'éviter les transports inutiles, d'assurer une garantie de revenu aux agriculteurs et de fournir une alimentation saine aux consommateurs à des prix honnêtes.

Si ces deux derniers objectifs peuvent être satisfaits par nos autres propositions en matière de politique agricole commune, les deux premiers ne peuvent être satisfaits par l'actuel système des montants compensatoires.

Les écologistes se proposent donc de les remplacer par une taxe sur les transports agricoles, suffisamment dissuasive pour éviter des déplacements sur une grande distance, avec, parallèlement, une aide à l'agriculture dans les régions défavorisées sur le plan agricole.

Reste un problème à régler car, en cas de dévaluation importante, un pays aura malgré tout avantage à exporter. Il faudra donc permettre aux pays de la CEE de fixer des quotas d'importations pouvant représenter un certain pourcentage de leurs besoins alimentaires.

Nous voulons que soient mises en œuvre des mesures d'économie d'énergie dans l'agriculture, notamment par l'abandon progressif de la déshydratation comme méthode d'ensilage des fourrages, sauf lorsqu'elle permet la récupération d'énergie autrement perdue, par le développement systématique des cultures de légumineuses qui permettent d'apporter aux sols l'azote sous une forme naturellement assimilable alors que la production d'engrais azotés par l'industrie chimique dévore beaucoup d'énergie, par l'établissement, au niveau de l'exploitation agricole, de bilans énergétiques.

Nous croyons qu'il est nécessaire d'encourager la transformation des produits agricoles sur place et leur distribution par des circuits courts, notamment par la promotion des coopératives de production et de consommation, d'établir un système privilégiant le maintien ou l'augmentation des taux d'humus de sols et de créer un label de qualité biologique.

Nous jugeons aussi indispensable: 1° D'établir un système de détaxation progressive en fonction du maintien ou de l'augmentation du taux d'humus, de réserver un budget conséquent pour promouvoir l'agriculture biologique et les pratiques vétérinaires alternatives;

2° D'adopter des mesures de protection des animaux dans les élevages tant pour des raisons de santé publique et de qualité alimentaire que pour des raisons éthiques, notamment en ce qui concerne l'espace réglementaire par animal, le contrôle de l'alimentation, l'interdiction des pratiques d'enrichissement intensif;

3° De promouvoir des mesures de conservation de la ruralité, notamment en favorisant le maintien de toute une gamme d'activités et de services en milieu rural. (*Applaudissements sur les bancs du groupe Ecolo-Agalev.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan mevrouw Tyberghien.

Mevrouw Tyberghien-Vandenbussche. — Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, geachte collega's, er is hier al heel veel gezegd en aangezien ik niet de ambitie heb bij de herkauwers te worden gerangschikt, zal ik mij beperken tot enkele vragen rond het rundvee- en veeleefbeleid en de ziektebestrijding, vooral de brucellose. Het spreekt vanzelf dat ik ook over de zeevisserij zal handelen, maar ik zal proberen niet in het vaarwater te komen van de collega's Van In en Marmenout.

Mijnheer de staatssecretaris, u kent de grote nood aan begeleiding bij onze rundveehouders om tot een betere selectie te komen langs alle beschikbare middelen.

Ik geef een voorbeeld: de gegevens afgeleverd bij de melkcontrole, de kwaliteitsbepaling en het onderzoek naar eiwitten en kiemen. Deze computergegevens zijn zeer minimaal, en de tabellen zo moeilijk leesbaar, dat men ontgoocheld spreekt van een verouderde berekeningstechniek, waar men lang niet alle gegevens gebruikt om tot meer uitgebreide informatie te komen. Er is een dringende vraag naar een aanpassing met de nieuwste technieken om dit instrument ten volle te benutten.

Wij kennen uw zorg hiervoor, mijnheer de staatssecretaris, maar we dringen aan, gezien de concurrentiepositie, waar men zich niet meer alleen Belgische boer, maar ook Europese boer voelt.

Nu heeft die boer niet genoeg aan de gegevens van de melkcontrole, en zoals in de omliggende landen moet het mogelijk zijn uit dit instrument meer te halen ten bate van de selectie.

De ziektebestrijding is een ander belangrijk gegeven; vooral de angst voor brucellose is groot.

Graag vernam ik de evolutie in 1982-1983. Ook het bedrag van de tegemoetkomingen in het kader van de bestrijding, met de uitbetaling opgesplitst voor Vlaanderen en voor Wallonië.

Volgens de statistieken zou er een terugloop zijn doch iedere opflakking of nieuwe haard wijst op een dwingende waakzame controle. Het

probleem ligt vooral in de commercialisatie. De opsporing bij de handelaars en vetmesters moet dan ook prioritair gebeuren.

Onze inspecteurs-dierenartsen, hiertoe aangesteld, moeten vooral waakzaam zijn op het uitvoeren van de richtlijnen van de minister en deze controle dient in alle streken op een even strenge basis te gebeuren. Het is te opvallend dat zich vooral in het zuiden van het land herhaaldelijk de grootste moeilijkheden voordoen.

Er zijn veel klachten hieromtrent en er wordt met spanning gewacht op uw voorstel van koninklijk besluit om het handelsvervoer in de veiligste en gunstigste omstandigheden te regelen.

De producenten willen graag meewerken, maar iedere schakel in de ketting dient sluitend te zijn, vooral die van de commercialisatie.

In dit verband wil ik u ook vragen met argusogen te waken op de wijze en vorm van toekenning van de premie, zodat de grote verschillen van uitbetaling van gebied tot gebied en per bedrijf, uitgeschakeld worden. Het verschil tussen slacht- en gebruikswaarde moet op een zelfde berekeningswijze gebeuren.

Tot daar kort en bondig enkele opmerkingen. Deze zijn alleen een vertaling van het vertrouwen en van de verwachting van het landbouwbeleid, als stuwende kracht bij de uitbouw en de verbetering van het landbouwbedrijf in deze moeilijke tijd.

Ook de zeevisserij draagt uw en mijn zorg weg, mijnheer de staatssecretaris. Iedereen weet ondertussen dat de zeevisserij voor u meer is dan een verplicht belangstellingspunt. Gezien de Belgische vissersvloot van ongeveer 200 eenheden werk verschaft aan een duizendtal vissers en een aanvoer verzekert waarvan de verkoop in de vismijnen jaarlijks de 2 miljard ruim overschrijdt, is het te begrijpen dat wij vooral in deze crisistijd deze sector alle mogelijke bescherming verlenen.

In de eerste plaats verdient de instandhouding en de vernieuwing van de vloot voortdurende zorg. In dit opzicht komt het erop aan door de bouw van nieuwe boten de om allerlei redenen weggevalen vangstcapaciteit te recupereren en op die wijze het vlootbestand op peil te houden.

Er is een nieuwe elan nodig in het nieuwbouwbeleid. Het is ook noodzakelijk dat de geïnteresseerden geregeld voorgelicht worden over de steunmaatregelen waarop ze aanspraak kunnen maken. Er zou moeten worden gestreefd naar polyvalente vissersvaartuigen, bij voorkeur van het kleinere middenklassetype, waarbij de conceptie van het vaartuig gericht moet zijn op een zo laag mogelijk brandstofverbruik.

Het spreekt vanzelf dat deze nieuwbouw tevens gepaard zou moeten gaan met een verjonging van de kaders. Er is nood aan wat meer nieuw bloed dat de redersrangen moet komen verjongen. De jongeren zijn echter bang en missen de animo om deze grote investeringen aan te durven. De voornaamste oorzaak is wellicht de fantastische prijsstijging, die niet alleen het gevolg is van de evolutie van de lonen en van de materiaalkosten in de scheepsbouw, maar ook van de snelle evolutie van de dure apparatuur, uitrusting en accommodatie alsook van de toegenomen lengte van de vaartuigen, om al die extra uitrusting te kunnen onderbrengen, met als gevolg een veel ruimere tonnage.

Daarbij komt de onzekerheid van de reder omtrent de juiste toekenning van de subsidie voor zijn nieuwbouw. Er zou een systeem moeten worden uitgekend om van de overheid een principiële zekerheid te krijgen over de juiste omvang van de tegemoetkoning, berekend op de voorgelegde plannen en bestekken. Ook zou men vooraf dienen te weten wanneer de uitbetaling mogelijk in schijven zal gebeuren. Bijzondere maatregelen bij seriebouw zouden zeker ook positief kunnen werken. Een voorlichtingsactie met klare afspraken zou zeker stimulerend zijn.

Toch is er geloof in de toekomst, want het voorbije jaar was er een geïntensifieerde nieuwbouw die leidde tot het in de vaart brengen van vijf grote nieuwe eenheden. Er waren nog enkele nieuwbouworders zodat wij mogen zeggen dat 1983 een recordjaar was op dit vlak. De vraag rijst of de twee miljoen voor modernisering ingeschreven op uw begroting, mijnheer de staatssecretaris, voldoende zal zijn gezien de vraag waarvan u in 1983 reeds de dossiers kon bestuderen.

Tegen de tijd dat de quota's weer ruimer worden, moeten we klaarstaan met een verjongde vloot en verjongde kaders. Ook het bemanningsbeleid moet hierop afgestemd zijn.

Men kan een vloot opbouwen in enkele jaren en een markt misschien in nog kortere tijd, maar het is veel moeilijker een nagenoeg verdwenen vissersbevolking terug aan te vullen, een vissersbevolking met al haar tradities en ingeboren vakkennis, een vissersbevolking die quasi het enige recruteringsveld is en blijft voor het in stand houden van een bemanningspotentieel.

Hopelijk brengt uw vernieuwde aanpak, mijnheer de staatssecretaris, en uw soepel aanpassingsvermogen aan de nieuwe eisen van deze tijd weer een nieuwe attractiepool voor jonge mensen met ambitie.

Ook het vernieuwd visserijonderwijs zou hiertoe moeten bijdragen om de vergrijzing in deze sector bewust tegen te gaan.

Een ander belangrijk aspect van het nationaal beleid is de bescherming van de paai- en broedplaatsen en het in stand houden van de visstocks. Het is nu al een stuk EG-aangelegenheid, maar toch zal de nationale overheid samen met het georganiseerd bedrijf er in elk geval moeten blijven voor waken dat een minimum aan schade wordt toegebracht aan de zeevisserij, hetzij door zand- en grindwinning, hetzij door het uitstorten van baggerspecie, hetzij door olievervuiling of door uitstorten van industrieel afval in zee.

De Vlaamse banken vóór onze kust zijn internationaal bekend als belangrijke paai- en broedplaatsen voor platvis en vooral voor tong. Met onze nationale beschermingsmaatregelen dienen we dus niet alleen een nationaal maar ook een communautair belang.

Over de afzet van onze vis sluit ik mij aan bij onze collega Desutter die in de Kamer hierop inging, en mogelijkheden en verwachtingen schetste voor de Dienst van afzet van land- en tuinbouwprodukten, vooral wat betreft het wekken van interesse bij de consument voor minder gekende vissoorten door een gerichte propaganda en publiciteit waarbij een beroep wordt gedaan op de medewerking van de audiovisuele media, zoals radio en TV.

Bij deze gelegenheid wil ik tevens de belangrijkheid onderstrepen van het projectenbeleid dat tot doel heeft nieuwe vistuigen en visserijmethodes te testen en uit te werken en nog zoveel andere zaken die in zeer grote mate bijdragen tot de dynamische ontwikkeling van onze zeevisserij. Het projectenbeleid heeft in de voorbije tien jaar niet te onderschatten resultaten afgeworpen en ook nu liggen tal van nieuwe projecten ter tafel.

Gezien deze projecten op alle vlakken goede vooruitzichten bieden en van essentieel belang zijn voor de modernisering van de visserijtechnieken en vangstmethoden en derhalve voor de rentabiliteit van de vloot, willen wij bij de staatssecretaris aandringen op het tijdig opnieuw ter beschikking stellen van de fondsen nodig voor de voortzetting en de realisatie van deze projecten.

Blijft de vaststelling dat wij hier een zwaar en risicodragend beroep verdedigen. Hier ligt het laatste stormgeval met vijf doden ons nog rauw in het geheugen.

Mag ik zo vrij zijn op deze tribune onze waardering, dankbaarheid en medeleven uit te spreken met alle vissersfamilies, die naast hun bekend dynamisme, slagvaardigheid en moed ook zoveel beproevingen moeten verwerken in hun beroeps- en familielevens tengevolge van hun zo specifieke arbeidssituatie?

Moge dit alles inspirerend werken op alle bevoegde instanties om het passend klimaat te creëren voor de verdere ontplooiing van onze zeevisserijsector. (*Applaus op talrijke banken.*)

M. le Président. — La parole est à M. Dalem.

M. Dalem. — Monsieur le Président, monsieur le ministre, chers collègues, la diffusion des propositions de la Communauté européenne en matière de prix agricoles pour 1984-1985 a semé la consternation dans le monde agricole et les associations agricoles ont rejeté, de la manière la plus catégorique, ces propositions.

En effet, la Commission européenne, en proposant une hausse en Ecu de 0,8 p.c. ne rencontre en aucune manière les besoins réels d'accroissement des prix nécessaire à la couverture de la hausse des coûts de production et du taux d'inflation. Les calculs objectifs effectués par les milieux professionnels ont révélé un besoin de 3,9 p.c.

Pour la Belgique, la Commission a estimé que cela ferait une hausse de 1 p.c. en Ecu et de 2,3 p.c. en francs belges, ce qui me paraît inexact; elle serait également de 1 p.c. environ en francs belges. Dans son calcul, la Commission est partie des prix de la campagne 1983-1984 au moment de la décision du Conseil du mois de mai, sans tenir compte de la hausse supplémentaire de 1,2 p.c. en francs belges intervenue le 20 juin 1983 et comprenant ainsi cette hausse dans le chiffre de relèvement pour 1984-1985 alors qu'elle s'appliquait déjà en 1983-1984. En fait, la hausse en francs belges correspond exactement à celle exprimée en Ecu.

En outre, la Commission propose, au niveau des produits, un blocage des prix du lait et des céréales qui sera loin d'être compensé par l'accroissement théorique des prix des viandes bovines et porcines qui dépendent étroitement de la conjoncture du marché. Pour le colza, production en « démarrage » dans le Sud du pays, il y aurait même réduction du prix.

Les mesures d'accompagnement auront plus particulièrement sur les céréales et sur le lait, un effet de baisse du prix perçu par le producteur.

A noter par ailleurs, dans les mesures connexes envisagées, une réduction possible de 5 p.c., qui serait « limitée » en 1984-1985 à 2,5 p.c., du prix de référence du blé de qualité panifiable minimale, élément déterminant du prix de marché, ainsi qu'un renforcement des normes de qualité des céréales se traduisant en pratique également par une diminution des prix.

Ceci n'est qu'un exemple montrant le caractère négatif de ces propositions et de leur accompagnement que rejettent les associations agricoles.

Elles ne sont, en effet, pas de nature à seulement maintenir le pouvoir d'achat des agriculteurs et amèneraient de graves conséquences pour bon nombre d'entre eux et surtout parmi les jeunes et ceux ayant modernisé leur entreprise.

Il faut, monsieur le ministre, rejeter ces propositions et le gouvernement doit, avec la plus grande détermination, vous appuyer.

Au niveau européen, la pièce maîtresse est actuellement le réaménagement de la politique agricole commune et les propositions de réforme qui sont faites dans le cadre de la Commission de la CEE.

La sauvegarde des acquis sur le plan des principes de la politique agricole commune doit être assurée, et c'est le cas de la sauvegarde des soutiens de marché au niveau des prix d'intervention qui constituent, en fait, le salaire minimum garanti à l'agriculteur pour la vente de ses produits. Il convient donc, dans ce cadre, de rejeter les propositions qui débouchent sur des baisses relatives ou en valeur absolue des prix d'intervention par rapport au prix indicatif fixé. C'est le cas également pour la préférence communautaire aux approvisionnements qui est loin d'être réalisée pour plusieurs produits agricoles et alimentaires, alors que cette préférence européenne est un pilier de base du traité de Rome.

Il est tout de même surprenant de constater que c'est précisément dans les secteurs où la préférence communautaire n'est pas ou peu réalisée qu'il y a des problèmes de déséquilibre sur les marchés et que le financement est de loin le plus élevé.

C'est précisément au niveau des produits laitiers, des céréales, des protéines, du colza, que des difficultés se présentent ces dernières années et il en résulte des importations massives de beurre néo-zélandais, de produits de substitution de céréales, de produits protéiques, de même que des matières grasses, le tout à droits nuls ou réduits.

En ce qui concerne plus particulièrement la production laitière, il convient de sauvegarder un maximum de ce qui existe.

Il convient donc de privilégier la production laitière existante au niveau des exploitations pour sauvegarder leur revenu actuel et, dès lors, de percevoir les prélèvements au niveau des accroissements de production par rapport à des seuils équitablement fixés. Dans ce cadre, des modulations devraient intervenir en fonction des niveaux de production de chaque exploitation ainsi que pour les jeunes agriculteurs et ceux dont les exploitations ont été ou sont victimes d'épizooties.

Il conviendrait, afin de sauvegarder l'exploitation familiale et des unités laitières valables, d'appliquer une taxe sur la production laitière des exploitations dont la production dépasse un certain niveau.

Faut-il retenir 15 000 kg de lait ou 16 000 par hectare de prairie? C'est aux techniciens qu'il appartient de le déterminer. On peut aussi figer la situation telle qu'elle se présentait en 1980 ou 1981.

Cela protégerait les régions herbagères à dominance d'herbages ainsi que le Sud-Est de la Belgique.

Il faut s'opposer à une baisse du prix des céréales; sinon on verra les producteurs céréaliers s'orienter davantage vers une valorisation de leurs céréales au travers d'une production animale, ce qui accroîtra les difficultés dans le secteur animal.

De plus, une modération trop grande du prix des céréales ferait en sorte que celles-ci arriveraient au niveau du prix de revient ou en dessous et, dès lors, ce serait l'arrêt de la production de céréales dans nos exploitations mixtes au profit d'achats extérieurs, c'est-à-dire d'importa-

tions. Ceci irait donc à l'encontre du but poursuivi, à savoir une valorisation plus importante des céréales produites dans la Communauté par un rapprochement entre les prix de celle-ci et ceux du marché mondial.

En matière de colza, la production doit être développée tout particulièrement dans la partie wallonne du pays et, dès lors, compte tenu du niveau peu important de notre production, il convient de ne pas la frapper de prélèvements de coresponsabilité au départ de seuils fixés.

Par ailleurs, c'est toute l'organisation du marché des matières grasses et des protéines qui est à revoir afin de permettre un développement normal de ces productions qui sont déficitaires dans la CEE. C'est dans ce cadre qu'il faut voir le problème du colza.

En terminant, je voudrais évoquer quelques problèmes qui devraient enfin trouver une solution en 1984.

L'équilibre incontestable qui devrait être réalisé dans tout le problème foncier apporterait des rapports plus fructueux entre propriétaires et locataires, une accélération des améliorations de la loi du bail à ferme, ainsi que toute une politique des baux à long terme, avec notamment une adaptation des fermages.

Une révision des droits de succession ainsi qu'une limitation des fermages à l'IPP permettraient de donner à chacun ce qui lui est incontestablement dû et seule une simultanéité d'application de toute cette législation ferait que les intérêts des uns seraient en harmonie avec les intérêts des autres.

En matière de TVA, une reconduction des allègements des taux en vigueur jusqu'au 31 décembre 1983 et en particulier sur la construction s'impose. En effet, le taux de 6 p.c. a été maintenu pour les particuliers ainsi qu'étendu à certaines activités non assujetties au régime normal de la TVA, je pense à certaines communautés.

En fait, l'agriculture reste pratiquement le seul domaine à devoir supporter le taux « plein », car les autres secteurs professionnels, généralement soumis au régime normal de la TVA, récupèrent celle-ci.

A de nombreuses reprises, je suis intervenu pour l'accélération de l'indemnisation des sinistres provoqués par les inondations de juillet 1981, dans le cadre de la loi instaurant le Fonds des calamités.

Je sais, monsieur le ministre, que vous êtes soucieux de ce problème et que vous n'êtes pas le seul à en être chargé. Mais il est anormal que plusieurs années se soient écoulées sans règlement; seule une modification de la loi permettra de changer les choses et les nombreux sinistres de Liège, lors du récent tremblement de terre, seront, espérons-le, les premiers à bénéficier d'un règlement plus rapide, ce qui permettra sans doute à leurs malheureux prédécesseurs et notamment aux agriculteurs, d'être enfin indemnisés.

Toutes les aides « structurelles » éligibles, à titre de prise en charge financière partielle, au Feoga sont actuellement en « suspens » en raison du vide juridique depuis le 1er janvier 1984, par suite de l'absence d'accord au niveau des Dix quant à une prorogation des directives structurelles en vigueur jusqu'au 31 décembre 1983 ou à leur modification.

A défaut d'une reconduction de l'ensemble des mesures, il conviendra d'envisager des attitudes responsables des autorités nationales pour ne pas causer de préjudice aux agriculteurs ayant des dossiers en cours d'examen.

Pour l'avenir, la plus grande vigilance s'impose pour éviter une orientation des mesures structurelles dans le sens d'un « nivellement par le bas » au niveau de la CEE, tel qu'il est à craindre au vu des propositions de la Commission européenne.

En tout état de cause, le « revenu comparable » doit rester l'objectif à atteindre.

Il conviendrait aussi d'adopter une réglementation technique des véhicules agricoles et d'autoriser de munir ces derniers d'un ou de plusieurs feux clignotants de couleur orange et — pourquoi pas ? — même de couleur verte, comme le suggère le député Lestienne dans une proposition de loi déposée à la Chambre.

De toute façon, il est essentiel, monsieur le ministre, que des contacts soient pris avec votre collègue des Communications, car il s'agit d'un problème assez embarrassant.

Il est bien difficile de pouvoir tout réaliser pour une ministre de l'Agriculture, si l'on sait que, d'une part, la politique agricole européenne, certes indispensable, conduit malgré tout à certaines contraintes, et que, d'autre part, dans un pays comme le nôtre, il convient de tenir compte, surtout en matière agricole, de la spécificité de chaque région. Mais si la réalisation d'une telle politique n'en est que d'autant plus difficile, la

volonté d'y parvenir, qui est incontestablement la vôtre, doit aussi être soutenue.

C'est pourquoi nous vous appuierons, monsieur le ministre, dans le sens que je viens de définir. (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

M. le Président. — Mesdames, messieurs, je vous propose d'interrompre ici cette discussion, afin de me permettre de faire une communication relative à l'ordre de nos travaux. Nous procéderons ensuite aux votes prévus à l'ordre du jour.

Ik stel u voor de algemene bespreking even te onderbreken om u een mededeling te doen aangaande de regeling van de werkzaamheden. Daarna gaan wij dan over tot de stemmingen op onze agenda aangekondigd. (*Instemming.*)

ORDRE DES TRAVAUX

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

M. le Président. — Conformément à l'accord intervenu entre les cinq assemblées, la semaine prochaine sera exclusivement réservée aux travaux des commissions. Evidemment, le fait de réunir des commissions de cinq assemblées pourrait poser des problèmes mais, comme je viens de le dire, cette procédure était prévue et je crois pouvoir souligner que j'ai attiré en temps utile l'attention du Sénat sur les dangers qu'elle présente.

J'invite donc les présidents des différentes commissions du Sénat à convoquer leurs membres aux jours et heures qu'ils estimeront indiqués. Nous tenterons l'expérience et nous pourrions tirer des conclusions.

La commission du Travail parlementaire se réunira mercredi prochain, 25 janvier, en vue de fixer l'ordre du jour des séances de la semaine du 30 janvier. Je présume que le Sénat approuvera les propositions de la commission.

Zonder vooruit te willen lopen op de beslissing van de commissie voor de Parlementaire Werkzaamheden, meen ik toch nu al te mogen zeggen dat wij in de week van 30 januari waarschijnlijk zullen behandelen het ontwerp van wet houdende de harmonisatie van de verschillende pensioenstelsels en de begrotingen van de ministeries van Volksgezondheid en van Tewerkstelling en Arbeid. Het zal een zware agenda worden en het is dus niet uitgesloten dat wij reeds op maandag 30 januari vergaderen. Ik wens te u hierover nu reeds in te lichten, opdat u de nodige schikkingen kan treffen.

Het woord is aan de heer Pedé.

De heer Pedé. — Mijnheer de Voorzitter, uw opmerking over de werkzaamheden van de commissies volgende week is juist, met dien verstande evenwel dat werd afgesproken dat dinsdag zou worden voorbehouden voor de commissies van de raden.

De Voorzitter. — De wens werd inderdaad geuit, mijnheer Pedé, dat de commissies van Kamer en Senaat bij voorkeur woensdag en donderdag zouden worden bijeengeroepen en dat dinsdag zou worden vrijgehouden voor de werkzaamheden van de Vlaamse Raad, de Raad van de Franse Gemeenschap en de Waalse Gewestraad. Dit is echter geen wet van Meden en Perzen. Er zal altijd nog wel voldoende conflictstof blijven.

De heer Pedé. — Ik had dit niet begrepen als een wens, mijnheer de Voorzitter, maar wel als een vaste afspraak.

Mevrouw Pétry. — Dat is juist !

De Voorzitter. — Wij zullen hierover nog eens overleg plegen, mijnheer Pedé.

De heer Van Ooteghem. — Wij zouden het advies van de Raad van State kunnen vragen.

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE
LA PRÉVOYANCE SOCIALE DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1984

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE LA
PRÉVOYANCE SOCIALE DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1983

Vote

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN HET
MINISTERIE VAN SOCIALE VOORZORG VOOR HET BEGRO-
TINGSJAAR 1984

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE
BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN SOCIALE VOOR-
ZORG VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1983

Stemming

M. le Président. — Nous passons au vote de l'ensemble du projet de loi contenant les budgets du ministère de la Prévoyance sociale.

Wij gaan over tot de stemming over het geheel van het ontwerp van wet houdende de begrotingen van het ministerie van Sociale Voorzorg.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

159 membres sont présents.

159 leden zijn aanwezig.

92 votent oui.

92 stemmen ja.

65 votent non.

65 stemmen neen.

2 s'abstiennent.

2 onthouden zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ont voté oui:

Hebben ja gestemd:

MM. Aerts, Akkermans, André, Aubecq, Bascour, Bens, Bock, Bosmans, Bossicart, Califice, Chabert, Claeys, Clerdent, Coen, Conrotte, Cooreman, Cuvelier, Dalem, C. De Clercq, T. Declercq, Decléty, De Cooman, Decoster, le chevalier de Donnée, Dehaene, De Kerpel, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Demuyter, Deprez, Descamps, De Seranno, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. le comte du Monceau de Bergendal, François, Friederichs, Geens, Gerits, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, Goor-Eyben, M. Gramme, Mme Hanquet, M. Hatry, Mme Herman-Michielsens, MM. Kevers, Lagae, Lagneau, Lutgen, Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Nicolas, Noerens, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pede, Edg. Peetermans, Poma, Pouillet, Reyniers, Rutten, Smeers, Mme Smitt, MM. Sondag, Tilquin, M. Toussaint, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Uyttendaele, Van Daele, Vandabeele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vanderborght, Vandermarliere, Vandermeulen, Vanderpoorten, Vandersmissen, Vangeel, Vanhaverbeke, Van Herck, Van Herreweghe, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Verbist, Vermeiren, Waltniel, J. Wathélet, Weckx, Windels et Leemans.

Ont voté non:

Hebben neen gestemd:

MM. Adriaenssens, Basecq, Boel, Canipel, Capoen, Cudell, De Baere, de Bruyne, Debussère, Deconinck, Degroevé, Delcroix, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, de Wasseige, Deworme, Donnay, Draulans, Eicher, Geldolf, Gevenois, Goossens, Grosjean, Hiernaux, Hismans,

Houben, Hoyaux, Hubin, Humblet, Jandrain, Lallemand, Leclercq, Lepaffe, Lowis, Luyten, Mme N. Maes, MM. R. Maes, Marmenout, Mouton, Op 't Eynde, Paque, Pécriaux, J. Peetermans, P. Peeters, W. Peeters, Mme Pétry, M. Poulain, Mmes Remy-Oger, Saive-Boniver, MM. Secuws, Spitaels, Thys, Th. Toussaint, Trussart, Vandekerckhove, Vandenhove, Van der Elst, Van Der Niepen, Vandezande, Van In, Van Ooteghem, Mme Van Puymbroeck, MM. Van Roye, Vercaigne et Wyninckx.

Se sont abstenus:

Hebben zich onthouden:

MM. Delmotte et Egemeers.

M. le Président. — Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden, de reden van hun onthouding mede te delen.

De heer Egemeers. — Ik ben afgesproken met mevrouw Staels.

M. Delmotte. — J'ai pairé avec M. Close.

M. Eicher. — Monsieur le Président, j'aurais dû m'abstenir parce que j'ai pairé avec M. Vangronsveld.

M. le Président. — Il vous en est donné acte.

INTERPELLATIE VAN MEVROUW N. MAES TOT DE MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN OVER «DE WOORDBREUK VAN DE REGERING DIE DE STEUN AAN COCKERILL-SAMBRE VOORTZETTE ZONDER DAT EEN REFERENDUM OVER DE INLEVERING WERD GEHOUDEN»

INTERPELLATIE VAN DE HEER LUYTEN TOT DE EERSTE MINISTER OVER «DE MAATREGELEN DIE OP DE VERSCHILLENDE VLAKKEN, WAAR DIT MOGELIJK EN NODIG IS, GETROFFEN WERDEN IN DE TWEE JAAR DER NIEUWE REGERINGS- PERIODE OM DE GEVOLGEN VAN DE REPRESSIE NA SEPTEMBER 1944 WEG TE WERKEN EN ZO DE NATIONALE VERZOE- NING TE BEWERKSTELLEN»

INTERPELLATIE VAN DE HEER VANDEKERCKHOVE TOT DE EERSTE MINISTER OVER «DE BENOEMING VAN DE BURGE- MEESTER VAN VOEREN EN DE VERBINTENISSEN DIE TEN OVERSTAAN VAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN DESBETREFFEND ZIJN AANGEGAAN»

Stemming over de eenvoudige moties

INTERPELLATION DE MME N. MAES AU MINISTRE DES AFFAI- RES ECONOMIQUES SUR «LE MANQUE DE PAROLE DU GOU- VERNEMENT QUI CONTINUE A AIDER COCKERILL-SAMBRE ALORS QUE N'A TOUJOURS PAS ETE ORGANISE UN REFE- RENDUM SUR LA MODERATION SOCIALE»

INTERPELLATION DE M. LUYTEN AU PREMIER MINISTRE SUR «LES MESURES PRISES DEPUIS LES DEUX ANNEES QUE LE GOUVERNEMENT EST AU POUVOIR, SUR LES DIVERS PLANS OU CELA EST POSSIBLE ET NECESSAIRE, POUR ELIMINER LES SEQUELLES DE LA REPRESSION D'APRES SEPTEMBRE 1944 ET POUR REALISER AINSI LA RECONCILIATION NATIONALE»

INTERPELLATION DE M. VANDEKERCKHOVE AU PREMIER MINISTRE SUR «LA NOMINATION DU BOURGMESTRE DE FOURON ET LES ENGAGEMENTS PRIS A CE PROPOS ENVERS LE MINISTRE DE L'INTERIEUR»

Votes sur les ordres du jour purs et simples

De Voorzitter. — De Senaat moet zich thans uitspreken over de eenvoudige moties ingediend na de interpellaties gehouden op 23 december jongstleden.

Le Sénat doit se prononcer maintenant sur les ordres du jour déposés en conclusion des interpellations développées le 23 décembre dernier.

Tot besluit van de interpellatie van mevrouw Nelly Maes tot de minister van Economische Zaken werden twee moties ingediend.

Deux ordres du jour ont été déposés en conclusion de l'interpellation de Mme Nelly Maes au ministre des Affaires économiques.

De ene, de eenvoudige motie, door de heren André en Vandenhautte en mevrouw Herman, luidt:

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van mevrouw Nelly Maes en het antwoord van de minister van Economische Zaken,

Gaat over tot de orde van de dag. »

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de Mme Nelly Maes et la réponse du ministre des Affaires économiques,

Passe à l'ordre du jour. »

De andere, door de heren Van Ooteghem en Van In, luidt:

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van mevrouw Nelly Maes en het antwoord van de minister van Economische Zaken,

Vraagt de regering haar herhaaldelijk bekendgemaakt en uitgesteld voornemen onmiddellijk door te voeren en bij Cockerill-Sambre een referendum over het sociaal luik van het saneringsplan te organiseren. »

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de Mme Nelly Maes et la réponse du ministre des Affaires économiques,

Demande au gouvernement d'exécuter immédiatement les intentions qu'il a exprimées et différées à plusieurs reprises, et d'organiser chez Cockerill-Sambre un référendum sur le volet social du plan d'assainissement. »

Tot besluit van de interpellatie van de heer Luyten tot de Eerste minister werden twee moties ingediend.

Deux ordres du jour ont été déposés en conclusion de l'interpellation de M. Luyten au Premier ministre.

De ene, de eenvoudige motie, door de heren André, Deworme, Constant De Clercq, Vandenhautte en mevrouw Herman, luidt:

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Luyten en het antwoord van de Vice-Eerste minister en minister van Justitie,

Gaat over tot de orde van de dag. »

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Luyten et la réponse du Vice-Premier ministre et ministre de la Justice,

Passe à l'ordre du jour. »

De andere, door de heren Van Ooteghem en Vandekerckhove, luidt:

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Luyten en het antwoord van de Vice-Eerste minister en minister van Justitie,

Verzoekt de regering de nodige maatregelen te treffen om de gevolgen van de repressie weg te werken en zo de nationale verzoening te bewerkstelligen. »

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Luyten et la réponse du Vice-Premier ministre et ministre de la Justice,

Invite le gouvernement à prendre les mesures qui s'imposent pour éliminer les séquelles de la répression et réaliser ainsi la réconciliation nationale. »

Tot besluit van de interpellatie van de heer Vandekerckhove tot de Eerste minister werden twee moties ingediend.

Deux ordres du jour ont été déposés en conclusion de l'interpellation de M. Vandekerckhove au Premier ministre.

De ene, de eenvoudige motie, door mevrouw Herman en de heren Vandenhautte, André en Gijs, luidt:

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Vandekerckhove en het antwoord van de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt,

Gaat over tot de orde van de dag. »

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de monsieur Vandekerckhove et la réponse du Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique,

Passe à l'ordre du jour. »

De andere, door de heer Van Ooteghem en mevrouw Nelly Maes, luidt:

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Vandekerckhove en het antwoord van de minister,

Stelt vast dat de heer Happart niet voldoet aan de benoemingsvoorwaarden en verzoekt de regering onmiddellijk te besluiten tot zijn afzetting. »

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Vandekerckhove et la réponse du ministre,

Constate que M. Happart ne satisfait pas aux conditions de nomination et invite le gouvernement à procéder immédiatement à sa révocation. »

Overeenkomstig ons reglement stemmen wij over de eenvoudige moties die de voorrang hebben.

Conformément à notre règlement, nous votons sur les ordres du jour purs et simples qui bénéficient de la priorité.

Het woord is aan de heer Van der Elst voor een stemverklaring.

De heer Van der Elst. — Mijnheer de Voorzitter, vóór de stemming van de moties ingediend na de drie interpellaties gehouden door leden van mijn fractie wou ik graag een stemverklaring afleggen.

Mag ik er de aandacht van de Senaat op vestigen dat deze drie interpellaties betrekking hadden op belangrijke politieke problemen? Ik wil er ook op wijzen dat de gemotiveerde moties die tot besluit van deze interpellaties werden ingediend geen moties van wantrouwen zijn ten aanzien van de regering.

Bijgevolg kunnen mijns inziens de leden van de meerderheidsfracties hun stem uitbrengen voor deze gemotiveerde moties. Ingevolge de traditie waardoor eerst over de gewone motie wordt gestemd is het niet mogelijk nog over de gemotiveerde motie te stemmen. Nochtans hopen wij dat de leden van de meerderheidsfracties in dit geval hun verantwoordelijkheid op zich zullen opnemen en dat hun onthouding bij de stemming over de gewone motie niet als een blijk van wantrouwen tegenover de regering zal worden beschouwd. Door hun onthouding zouden zij duidelijk maken dat zij wel degelijk akkoord gaan met de aanbevelingen vervat in de gemotiveerde moties.

Ik veroorloof mij de Senaat nogmaals te herinneren aan de inhoud van deze interpellaties.

Ingevolge de interpellatie van mevrouw Maes werd volgende gemotiveerde motie ingediend: « Vraagt de regering haar herhaaldelijk bekendgemaakt en uitgesteld voornemen onmiddellijk door te voeren en bij Cockerill-Sambre een referendum over het sociaal luik van het saneringsplan te organiseren. »

Tot besluit van de interpellatie van de heer Luyten over de gevolgen van de repressie werd een gemotiveerde motie ingediend die luidt als volgt: « Verzoekt de regering de nodige maatregelen te treffen om de gevolgen van de repressie weg te werken en zo de nationale verzoening te bewerkstelligen. »

Ik geloof dat iedereen met de inhoud van deze gematigde motie moet kunnen instemmen.

Tot besluit van de interpellatie van de heer Vandekerckhove werd volgende motie ingediend: « Stelt vast dat de heer Happart niet voldoet aan de benoemingsvoorwaarde en verzoekt de regering onmiddellijk te besluiten tot zijn afzetting. »

Damens en heren van de meerderheid, wij hopen dat u zult willen rekening houden met het feit dat dit geen moties van wantrouwen zijn. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

De Voorzitter. — Wij stemmen eerst over de eenvoudige motie ingediend na de interpellatie van mevrouw Nelly Maes tot de minister van Economische Zaken.

Nous avons à nous prononcer d'abord sur la motion pure et simple déposée en conclusion de l'interpellation de Mme Nelly Maes au ministre des Affaires économiques.

— Il est procédé au vote nominatif sur la motion pure et simple.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over de eenvoudige motie.

158 membres sont présents.

158 leden zijn aanwezig.

91 votent oui.

91 stemmen ja.

35 votent non.

35 stemmen neen.

32 s'abstiennent.

32 onthouden zich.

En conséquence, la motion pure et simple est adoptée.

Derhalve is de eenvoudige motie aangenomen.

Ont voté oui:

Hebben ja gestemd:

MM. Aerts, Akkermans, André, Aubecq, Bascour, Bens, Bock, Bosmans, Bossicart, Califice, Chabert, Claey, Clerdent, Coen, Conrotte, Cooreman, Cuvelier, Dalem, C. De Clercq, T. Declercq, Decléty, De Cooman, Decoster, le chevalier de Donnée, Dehaene, De Kerpel, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Demuyter, Deprez, Descamps, De Seranno, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. le comte du Monceau de Bergendal, François, Friederichs, Geens, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, Goor-Eyben, M. Gramme, Mme Hanquet, M. Hatry, Mme Herman-Michielsens, MM. Kevers, Lagae, Lagneau, Lutgen, Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Nicolas, Noerens, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pedé, Edg. Peetermans, Poma, Pouillet, Reynders, Rutten, Smeers, Mme Smitt, MM. Sondag, Tilquin, M. Toussaint, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Uyttendaele, Van Daele, Vandenabeele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vanderborcht, Vandermarliere, Vandermeulen, Vanderpoorten, Vandersmissen, Vangeel, Vanhaverbeke, Van Herck, Van Herreweghe, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Verbist, Vermeiren, Waltniel, J. Wathélet, Weckx, Windels et Leemans.

Ont voté non:

Hebben neen gestemd:

MM. Adriaenssens, Boel, Canipel, Capoen, De Baere, de Bruyne, Debussère, Deconinck, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, Draulans, Geldolf, Houben, Lowis, Luyten, Mme N. Maes, MM. R. Maes, Marmenout, Op 't Eynde, P. Peeters, W. Peeters, Mme Saive-Boniver, MM. Seeuws, Thys, Trussart, Vandekerckhove, Vandenbrou, Van der Elst, Van Der Niepen, Vandezande, Van In, Van Ooteghem, Mme Van Puymbroeck, MM. Van Roye et Wyninckx.

Se sont abstenus:

Hebben zich onthouden:

MM. Basecq, Cudell, Degroove, Delcroix, Delmotte, de Wasseige, Deworme, Donnay, Egelmeers, Eicher, Gevenois, Goossens, Grosjean, Hiernaux, Hismans, Hoyaux, Hubin, Humblet, Jandrain, Lallemand, Leclercq, Lepaffe, Mouton, Paque, Pécriaux, J. Peetermans, Mme Pétry, M. Poulain, Mme Remy-Oger, MM. Spitaels, Th. Toussaint et Vercaigne.

M. Delmotte. — Monsieur le Président, le groupe socialiste ne peut appuyer la motion déposée par le groupe de la Volksunie, ni se prononcer en faveur de la politique du gouvernement en la matière.

C'est la raison de son abstention.

M. le Président. — Nous avons à nous prononcer maintenant sur la motion pure et simple déposée en conclusion de l'interpellation de M. Luyten au Premier ministre.

We stemmen nu over de eenvoudige motie ingediend tot besluit van de interpellatie van de heer Luyten tot de Eerste minister.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

158 membres sont présents.

158 leden zijn aanwezig.

91 votent oui.

91 stemmen ja.

61 votent non.

61 stemmen neen.

6 s'abstiennent.

6 onthouden zich.

En conséquence, la motion pure et simple est adoptée.

Derhalve is de eenvoudige motie aangenomen.

Ont voté oui:

Hebben ja gestemd:

MM. Aerts, Akkermans, André, Aubecq, Bascour, Bens, Bock, Bosmans, Bossicart, Califice, Chabert, Claey, Clerdent, Coen, Conrotte, Cooreman, Cuvelier, Dalem, C. De Clercq, T. Declercq, Decléty, De Cooman, Decoster, le chevalier de Donnée, Dehaene, De Kerpel, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Demuyter, Deprez, Descamps, De Seranno, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. le comte du Monceau de Bergendal, François, Friederichs, Geens, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, Goor-Eyben, M. Gramme, Mme Hanquet, M. Hatry, Mme Herman-Michielsens, MM. Kevers, Lagae, Lagneau, Lutgen, Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Nicolas, Noerens, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pedé, Edg. Peetermans, Poma, Pouillet, Reynders, Rutten, Smeers, Mme Smitt, MM. Sondag, Tilquin, M. Toussaint, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Uyttendaele, Van Daele, Vandenabeele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vanderborcht, Vandermarliere, Vandermeulen, Vanderpoorten, Vandersmissen, Vangeel, Vanhaverbeke, Van Herck, Van Herreweghe, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Verbist, Vermeiren, Waltniel, J. Wathélet, Weckx, Windels et Leemans.

Ont voté non:

Hebben neen gestemd:

MM. Adriaenssens, Basecq, Boel, Canipel, Capoen, Cudell, De Baere, de Bruyne, Debussère, Deconinck, Degroove, Delcroix, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Smeyter, Deworme, Donnay, Draulans, Geldolf, Gevenois, Goossens, Grosjean, Hiernaux, Hismans, Houben, Hoyaux, Hubin, Jandrain, Lallemand, Leclercq, Lepaffe, Lowis, Luyten, Mme N. Maes, MM. R. Maes, Marmenout, Mouton, Op 't Eynde, Paque, Pécriaux, P. Peeters, W. Peeters, Mme Pétry, M. Poulain, Mmes Remy-Oger, Saive-Boniver, MM. Seeuws, Spitaels, Thys, Th. Toussaint, Trussart, Vandekerckhove, Vandenbrou, Van der Elst, Van Der Niepen, Vandezande, Van In, Van Ooteghem, Mme Van Puymbroeck, MM. Van Roye, Vercaigne et Wyninckx.

Se sont abstenus:

Hebben zich onthouden:

MM. Delmotte, de Wasseige, Egelmeers, Eicher, Humblet et J. Peetermans.

M. Humblet. — J'aurais voulu voter non, monsieur le Président, mais, par erreur, je me suis abstenu.

M. le Président. — Il vous en est donné acte.

Wij gaan nu over tot de stemming over de eenvoudige motie die werd ingediend tot besluit van de interpellatie van de heer Vandekerckhove tot de Eerste minister.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ordre du jour pur et simple.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over de eenvoudige motie.

155 membres sont présents.

155 leden zijn aanwezig.

91 votent oui.

91 stemmen ja.

60 votent non.

60 stemmen neen.

4 s'abstiennent.

4 onthouden zich.

En conséquence, l'ordre du jour pur et simple est adopté.

Derhalve is de eenvoudige motie aangenomen.

Ont voté oui:

Hebben ja gestemd:

MM. Aerts, Akkermans, André, Aubecq, Bascour, Bens, Bock, Bosmans, Bossicart, Califice, Chabert, Claeys, Clerdent, Coen, Conrotte, Cooreman, Cuvelier, Dalem, C. De Clercq, T. Declercq, Decléty, Decoinck, De Cooman, Decoster, le chevalier de Donnée, Dehaene, De Kerpel, Mme Delruelle-Ghobert, MM. Demuyter, Deprez, Descamps, De Seranno, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. le comte du Monceau de Bergendal, François, Friederichs, Geens, Gijs, J. Gillet, Mmes L. Gillet, Godinache-Lambert, Goor-Eyben, M. Gramme, Mme Hanquet, M. Hatry, Mme Herman-Michielsens, MM. Kevers, Lagae, Lagneau, Lutgen, Mainil, Mme Mayence-Goossens, MM. Nicolas, Noerens, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Pedé, Poma, Pouillet, Reynders, Rutten, Smeers, Mme Smitt, MM. Sondag, Tilquin, M. Toussaint, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Uyttendaele, Van Daele, Vandenabeele, Van den Broeck, Vandenhaute, Vanderborght, Vandermarliere, Vandermeulen, Vanderpoorten, Vandersmissen, Vangeel, Vanhaverbeke, Van Herck, Van Herreweghe, Van houtte, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Rompaey, Verbiest, Vermeiren, Waltniel, J. Wathélet, Weckx, Windels et Leemans.

Ont voté non:

Hebben neen gestemd:

MM. Adriaenssens, Basecq, Boel, Canipel, Capoen, Cudell, De Baere, de Bruyne, Debussère, Degroove, Delcroix, Mme De Pauw-Deveene, MM. De Smeyter, de Wasseige, Deworme, Donnay, Draulans, Geldolf, Geveno, Goossens, Grosjean, Hiernaux, Hismans, Houben, Hoyaux, Hubin, Jandrain, Lallemand, Leclercq, Lepaffe, Lowis, Luyten, Mme N. Maes, MM. R. Maes, Marmenout, Mouton, Op 't Eynde, Péciaux, P. Peeters, W. Peeters, Mme Pétry, M. Poulain, Mmes Remy-Oger, Saive-Boniver, MM. Seeuws, Spitaels, Thys, Th. Toussaint, Trussart, Vandekerckhove, Vandenbove, Van der Elst, Van Der Niepen, Vandezande, Van, Van Ooteghem, Mme Van Puymbroeck, MM. Van Roye, Vercaigne et Wyninckx.

Se sont abstenus:

Hebben zich onthouden:

MM. Delmotte, Egelmeers, Eicher et J. Peetermans.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN LANDBOUW VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1984

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN LANDBOUW VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1983

Hervatting van de algemene beraadslaging

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE L'AGRICULTURE DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1984

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE L'AGRICULTURE DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1983

Reprise de la discussion générale

De Voorzitter. — Wij hervatten de algemene beraadslaging over de ontwerpen van wet betreffende de begroting van het ministerie van Landbouw.

Nous reprenons la discussion générale des projets de loi relatifs au budget du ministère de l'Agriculture.

Het woord is aan de heer Lagae.

De heer Lagae. — Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, geachte collega's, mijn uiteenzetting in het debat over de begroting van Landbouw is niet bedoeld als een kritiek op het beleid van de staatssecretaris voor Europese Zaken en Landbouw. Het is mijn vurige wens dat hij spoedig moge hersteld zijn en dat hij het werk dat hij zo goed is begonnen met beide handen zou kunnen voortzetten.

Ik moet nochtans mijn teleurstelling of mijn ontgoocheling uitspreken over wat zich de jongste dagen aan de Belgisch-Franse grens voordoet en dat ons werkelijk onbegrijpelijk voorkomt na 25 jaar verdrag van Rome. Laten wij de wens formuleren dat deze pijnlijke incidenten spoedig tot het verleden zullen behoren.

De heer Gramme, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op

Wat de bijzonder moeilijke toestand waarin wij verkeren op het gebied van de gemeenschappelijke landbouwpolitiek betreft, is het natuurlijk niet uitgesloten dat we voor de sector van de zuivel uiteindelijk naar het stelsel van de quota zullen moeten gaan.

Na hier al de sprekers in dit debat te hebben gehoord meen ik dat niemand met een licht hart deze richting wil inslaan. Verschillende maatregelen doen ons zeer huiverig staan voor wat ons boven het hoofd hangt, zoals bijvoorbeeld, een omzichtig prijsbeleid, een omzichtige tussenkomst wat betreft de interventiemaatregelen, een medeverantwoordelijkheidsheffing, een quotumregeling op nationaal vlak of op het vlak van de bedrijven, en het afremmen van structuurverbeterende maatregelen. Het zijn alle synoniemen die een ernstige bedreiging vormen voor het inkomen van de landbouwers.

Mijnheer de staatssecretaris, laten we ons een ogenblik inbeelden dat we werkelijk die weg opgaan, dat we werkelijk ervan overtuigd zouden zijn dat zulks in de gegeven omstandigheden zonet goed, dan toch onvermijdelijk is, wat gewordt er dan van onze creatieve dynamische landbouwbedrijven, wanneer we naar een quotumregeling gaan voor de zuivel, voor de granen en voor de suiker, zoals die reeds voor deze laatste sector bestaat?

U zult begrijpen dat het niet zonder ernstige bezorgdheid is dat we deze evolutie nagaan. Wij vragen dan ook aan hen die verantwoordelijkheid dragen dat zij zouden beletten dat wij gaan naar een bevrozing van onze landbouweconomie, naar het immobilisme van onze landbouwbedrijven waarbij elke creativiteit, elk dynamisme, elke aanpassingsmogelijkheid uitgesloten wordt. Ik meen dat allen deze wens steunen.

De gezagdragers in de Europese Gemeenschap moeten eraan denken dat naast bepaalde beperkingen die wellicht op het ogenblik onvermijdelijk zijn, er ook rekening moet worden gehouden met de uitwijkmogelijkheden.

Er is het probleem van de marktbeheersing. Vooral een klein land als het onze, met een dynamische landbouw, moet zijn afzetmogelijkheden op de wereldmarkten trachten te behouden. We mogen niet van de kaart worden geveegd omwille van moeilijkheden die weliswaar zeer reëel zijn, maar in elk geval van voorbijgaande aard.

Ik vrees dat we ons in een toestand inkapselen waaruit we elk jaar hoe langer hoe moeilijker zullen uitgeraken.

Op nationaal vlak, moeten wij zorgen dat onze bedrijven ertoe in staat worden gesteld wat hun aan inkomstenmogelijkheden rest te optimaliseren, indien de verhoging van hun inkomsten niet meer kan worden gerealiseerd door uitbreiding van de produktie, bijvoorbeeld in de sector van de zuivel en in de dierlijke sector in het algemeen.

Wij moeten onze inspanningen bijvoorbeeld, op het gebied van de veeselectie zo hoog mogelijk opvoeren. Men moet mij niet opwerpen dat zulks niet kan. De meesten onder ons zijn de mening toegedaan dat er in elk geval een grote stap vooruit kan worden gezet. Wij moeten dat werkelijk willen en daartoe efficiënte maatregelen nemen.

Dat geldt ook voor de rationalisatie van onze exploitaties en voor al de verbeteringen die vereist zijn om het inkomen per eenheid te verhogen.

Mijnheer de staatssecretaris, in dezelfde gedachtengang vraag ik u te zorgen dat wij niet in een juridisch vacuüm terechtkomen inzake de

maatregelen over de structuurverbetering, waar men nu aarzelt. Sommige mensen hebben een aanvraag ingediend bij het Landbouwinvesteringsfonds of bij het Landbouwfonds in augustus, september of oktober. Zij rekenen nu op een intrestsubsidie of op de staatswaarborg. Zij zouden in een uiterst pijnlijke situatie terecht komen indien bepaalde beslissingen niet tijdig worden getroffen.

Hier werd herhaaldelijk gesproken over het Fonds voor de afzet van land- en tuinbouwprodukten. Ik hoop dat uw inspanningen om dit zo snel mogelijk operationeel te maken, spoedig vruchten zullen afwerpen.

Ik wil slechts één punt op de voorgrond plaatsen. Ook andere collega's hebben het reeds behandeld en dat kan er alleen maar meer gewicht aan geven.

Het is volstrekt noodzakelijk eens na te trekken hoe het mogelijk is dat ons land, dat ooit aan de spits heeft gestaan inzake de uitvoer van eieren, op dit ogenblik zoveel terrein heeft verloren op de binnenlandse en de buitenlandse markten, binnen en buiten de Europese Gemeenschap. Als wij weten waarom dat gebeurde, zal het ongetwijfeld niet moeilijk zijn een deel van het terrein te heroveren.

Eieren waren de laatste vijftig jaar het goedkoopste volksvoedsel, van uitstekende kwaliteit. Op zeker ogenblik waren wij de grootste uitvoerder van eieren van heel de wereld. Wij hebben terrein prijsgegeven, en wij betreuren dat ten zeerste.

Ingaande op wat collega Dalem ook heeft behandeld, doe ik tenslotte een beroep op al degenen die interesse hebben voor het probleem van de pachtprijzen. Eind 1984 zullen immers maatregelen worden genomen in dit verband. In de wet staat dat wij ons om de vijf jaar moeten buigen over de coëfficiënten welke hier worden toegepast. Dit jaar zullen wij dus bijzondere aandacht moeten besteden aan dat probleem.

Ik meen te weten dat ook het bestuur van het Kadaster bijzondere zorg besteedt aan een realistische aanpassing van het kadastraal inkomen van de gronden.

Aangezien ook in de Kamer thans wetsvoorstellen in verband met de pachtwetgeving worden behandeld, vormt dit een uitstekende gelegenheid om zeer open en zonder vooringenomenheid, overleg te plegen over wat wij in de toekomst ter zake moeten doen. Er is reeds heel wat overleg geweest en dat overleg zou misschien in nog groter vertrouwen kunnen worden voortgezet. Er zijn weliswaar beperkte misbruiken zowel aan de ene zijde als aan de andere.

Ikzelf en mijn fractie zijn er ten zeerste toe bereid een zeer ruim overleg te organiseren om zowel wat de verhuurders als de huurders betreft, ernstige verbeteringen voor te stellen.

Ik hoop dat wij dat ook in de loop van 1984 mogen realiseren.

Wij zullen uw begroting goedkeuren, mijnheer de staatssecretaris, en wij wensen U veel succes toe voor de zware weken die zullen volgen. *(Applaus op de banken van de meerderheid.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Debusseré.

De heer Debusseré. — Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, geachte collega's, als men bijna de laatste spreker is, vervalt men gemakkelijk in herhaling van wat reeds is gezegd. Toch zijn er nog enkele zaken die mij van het hart moeten.

Het landbouwbeleid zowel op nationaal als op Europees vlak stelt nog weinigen, om niet te zeggen niemand, tevreden. Wij worden geconfronteerd met steeds groter wordende overschotten die uiteindelijk niet meer te betalen zijn. Het loopt totaal mis en het is dan ook de hoogste tijd om daarover na te denken en vooral om tot actie over te gaan. Het plan-Mansholt van 1962 bracht de boer in een vicieuze cirkel die uiteindelijk tot fatale gevolgen heeft geleid.

Hierbij heb ik volgende bedenkingen: ten eerste, om meer te kunnen produceren moest de boer zijn bedrijf vergroten en mechaniseren.

Hiervoor moest hij lenen. Dit had tot gevolg dat hij nog meer ging produceren, om het hoofd boven water te houden. In 1962 bedroeg de schuldenlast van de boeren in België 750 miljoen. In 1980 was die schuld gestegen tot bijna 100 miljard. De boer bleef immers produceren tegen relatief lage prijzen. De verbruikersprijzen stegen heel sterk maar de boer als producent kreeg niet dezelfde verhoging. Wanneer hij in die rationalisering meedreef dan kon en kan hij nog nauwelijks zijn leningen en schuldenlast overzien. Het resultaat is dat de zoon die de boerderij overneemt, zijn hals in een financiële strop steekt die hij levenslang blijft dragen.

De heer De Seranno. — Dat is altijd zo geweest.

De heer Debusseré. — Ten tweede, wie zich niet aan hogere produktie aanpaste moest eruit, met als resultaat dat er van de 270 000 boeren die in België in 1962 telde, nog slechts ongeveer 100 000 overblijven. In de Europese Gemeenschap saneerde men: in 20 jaar 11 miljoen landbouwers weg, wat ongeveer neerkomt op één landbouwer per minuut.

Ten derde, de schaalvergroting en het daarmee gepaard gaande hoge rendement heeft enorme landbouwoverschotten tot gevolg. Men heeft er mooie namen voor bedacht zoals boterbergen, melkmeren en wijnplassen. De boer die zich specialiseerde, wordt nu in feite gestraft omdat hij die gedwongen weg insloeg.

Ten vierde, de landbouwer is in de praktijk rechtstreeks afhankelijk geworden van de agro-alimentaire industrie. Tussen de producent en de consument hebben zich heel sterke tussenschakels ontwikkeld die de boer via het kanaal van lening- en kredietinstellingen en het monopolie van de « gewaarborgd-verplichte » opkoop in hun greep houden: opslagorganen, verwerkende bedrijven, distributiesectoren, waarop noch de boer, noch de verbruiker enige controle heeft. De suikerindustrie is bij ons in handen van één monopolie in Tienen; zuivel en graan zijn het monopolie van de Boerenbond, de groentenconserven worden voor 80 pct. gecontroleerd door vier bedrijven.

Een vijfde beschouwing: de landbouwer die uit de boot valt en elders geen werk vindt, is een onbeschaamde werkloze.

Een zesde bedenking: het protectionisme van de eigen landbouwprodukten door de Staten van de Europese Gemeenschap viert hoogtij: dat bewijzen de recente rellen aan de Franse grens. Ik wil hier toch waarschuwen. Alle Staten van Europa lijden aan dezelfde kwalen, namelijk oplopende schulden, protectionisme, egoïsme enzovoort. Het samenbrengen van al deze kwalen zal geen enkele zieke genezen. Er moeten geneesmiddelen worden toegediend of een andere levenswijze worden aangenomen en dat blijkt voorlopig nog niet te gebeuren.

Op de 1 181 miljard frank van de ontwerp-begroting voor 1984 van de Europese Gemeenschap, neemt de landbouw 773,5 miljard voor zijn rekening of 65 pct.

Ik heb ten behoeve van de collega's die minder ingewijd zijn in de landbouwproblemen even nagekeken, welke soorten steunmaatregelen in België voor de landbouwers van kracht waren in 1983. Het is onvoorstelbaar! Ik som ze even op.

Eerste groep: steun bij investeringen door een premie voor eerste installatie, aankoop van grond, rentetoelage op huisvesting, verwerving van de in gebruik zijnde bedrijfsgebouwen, moderniseringsinvesteringen, vervanging van de veestapel ingevolge ziekten van het vee, hulp aan samenwerkingsgroeperingen.

Tweede groep: sanering van land- en tuinbouw door uittredingsvergoedingen voor bedrijfshoofden van 55 jaar en ouder, structuurverbeteringspremies voor de bedrijfsleiders jonger dan 55 jaar en uittredingsvergoedingen voor de vaste werknemers en vaste medewerkende gezinsleden van 55 jaar en ouder.

Derde groep: steun voor permanente vorming.

Vierde groep: subsidies voor het bijhouden van land- en tuinbouwboekhoudingen en de bevordering van de bedrijfsleiding voor hen die zelf hun boekhouding bijhouden, doch eveneens voor degenen die een beroep doen op een bedrijfsleidingsdienst.

Vijfde groep: steun aan dierlijke producties in de vorm van steun voor vloeibare afgeroomde melk en karnemelk, premies voor het aanhouden van het zoogkoeienbestand en steunregeling voor de bijenteelt.

Zesde groep: steun aan plantaardige produkties zoals de vlasteelt, de hopteelt en gecertificeerde zaaizaden.

Zevende groep: steun bij het afslachten van dieren om sanitaire redenen, zoals voor tuberculose, runderbrucellose, mond- en klauwzeer, klassieke varkenspest of Afrikaanse varkenspest, vesiculeuze ziekte van het varken, dourine, kwade droes en milt- of boutvuur, verdelging van bijenkolonies, hondsdoelheid en leucose.

Achtste groep: maatregelen ter bevordering van brandstofbesparing in de landbouwsector. Premies worden toegekend voor warmterecuperatie en omschakeling of vervanging van installaties, dakisolatie, sleuvsilo's, geperste pulp, hopteelt, mestbanken, proef- en demonstratie-installaties, behandelen of omvormen van melk, roten van vlas en drogen van hop, ruwvoederontleding. Er zijn bovendien premies voor organisaties voor het nazicht van landbouwmotoren, verwarmingsinstallaties enzovoort.

De negende en de laatste groep is gericht op energiebesparende investeringen in de tuinbouw. Premies worden toegekend voor tuinbouw onder glas en voor witloof- en paddestoelenteelt.

Samengevat kunnen we zeggen dat er 41 systemen bestaan van steun voor land- en tuinbouw en met een klein meevallertje, ook in zijn tegenslag, kan een en dezelfde land- en tuinbouwer van alle 41 mogelijkheden tegelijk profiteren. Ik heb ze opgesomd om aan te tonen hoe absurd het landbouwbeleid aan het worden is. De boer is geen bedelaar; hij wil leven van het werk van zijn handen. In België werken de boeren trouwens nog altijd het langst en het hardst.

M. Eicher. — Vous avez oublié la prime pour abattre les arbres fruitiers et la prime pour les planter.

De heer Debusseré. — Inderdaad, collega.

Mijnheer de staatssecretaris, hierbij heb ik één vraag: hoeveel kost een frank toelage aan de landbouw? In Nederland heeft men het probleem onderzocht en is men tot de conclusie gekomen dat, omgezet in Belgische franken, een frank toelage aan de Nederlandse landbouw 32 frank kost. (*Gelach*). Tot het tegengestelde bewezen is, neem ik aan dat de waarheid kwetst.

Het landbouwbeleid is niet langer betaalbaar en moet dus op een andere manier worden aangepakt. Er moet een geïntegreerd beleid komen waarbij de landbouw vervlochten wordt met de sociale en regionale beleidsvisie. Wij moeten de kleine boeren opnieuw de kans geven om deel te nemen aan het produktieproces. Vele landbouwers weigeren immers terecht de weg op te gaan van de op monocultuur afgestemde bedrijven. Zij verkiezen hun bedrijf gemengd te houden en op die manier de risico's te beperken en te spreiden.

De Volksunie opteert voor een selectieve landbouwpolitiek, die rekening houdt met de verschillende regionale situaties, en voor een objectief prijsbeleid waarbij de produktiequota's per regio en voor elk produkt afzonderlijk ingevoerd worden.

Het komt er immers op aan de ware schulden van de overschotten te vatten... (*Gelach op verschillende banken*). Lach niet, heren van de Boerenbond. Die schulden zijn de agro-alimentaire tussenschakels, die zich hebben vetgemest met de toelagen aan de landbouw, op kosten van de andere produktieven van ons land. De bron, waaruit deze toelagen meer dan twintig jaar lang hebben gevloeid, is opgedroogd. Ik ben benieuwd met welke zoethoudertjes men de Belgische boeren nu nog zal weten te kalmeren. Of is het inkomen van de boer helemaal een optisch bedrog? (*Applaus op de banken van de Volksunie en op de socialistische banken.*)

M. le Président. — La parole est à M. Eicher.

M. Eicher. — Monsieur le Président, monsieur le ministre, chers collègues, je sais, comme vous tous, que le présent budget de l'Agriculture, tel qu'il nous est transmis par nos collègues de la Chambre, devra être voté au Sénat, sans qu'une virgule y soit changée; mais l'occasion nous est néanmoins offerte de dire au gouvernement pourquoi ledit budget, plus exactement la politique qu'il recouvre, ne peut nous satisfaire et pourquoi nous ne pouvons, dès lors, l'approuver.

Nous serions cependant très contents d'entendre du ministre des réponses claires à des questions que nous n'avons pas eu l'occasion de poser en commission. Je dois constater que, d'année en année, les problèmes que nous soulevons avec les agriculteurs, ne trouvent pas de solution et qu'une volonté d'immobilisme reste trop souvent de mise.

Comme chaque année, nous sommes obligés de poser le problème de la concurrence déloyale faite à nos productions indigènes par des produits de substitutions, importés sans qu'aucune taxation ne soit exigée; accepterez-vous, monsieur le ministre, que face à pareille situation, nos producteurs se voient imposer de nouvelles taxes de coresponsabilité ou, comme cela est suggéré dans un récent document de la Commission, des limitations de production?

Si de telles mesures vous semblent devoir être prises, quelle serait la forme que, selon vous, elles devraient présenter pour en limiter au maximum les conséquences pour nos agriculteurs qui ne peuvent, en aucun cas, être tenus pour responsables des excédents structurels et de l'explosion des budgets communautaires consacrés à la garantie des prix agricoles.

A titre d'exemple, dans le secteur laitier, la Wallonie est autosuffisante et n'entre pas en compte dans la production des excédents laitiers. Par contre, la consommation en produits laitiers y est nettement plus

importante. Ainsi, pour le beurre, la consommation se situe aux environs de treize kilos par personnes contre trois kilos et demi en Flandre.

Pouvez-vous nous donner une approximation régionale des « mises à l'intervention » dans le secteur laitier? Ces données sont peu diffusées, tandis qu'au niveau du prélèvement de coresponsabilité, la situation est claire: tous les producteurs y sont soumis, y compris ceux qui sont dans la région wallonne non excédentaire.

Pouvez-vous également nous donner une ventilation régionale nuancée des opérations effectuées grâce aux montants des prélèvements perçus, par exemple, la distribution du lait dans les écoles, ou encore dans le cadre des actions de promotion de produits laitiers à l'exportation? Comme la CEE envisage — nous le savons depuis quelques jours — un blocage des prix dans ce secteur, quelles mesures comptez-vous mettre en application, au niveau national, pour permettre aux exploitants laitiers de conserver ou d'atteindre le niveau de parité de leurs revenus?

Les excédents structurels sont à la base des problèmes budgétaires de la politique agricole commune. La politique de prix — les faits sont aussi connus de tous — profite essentiellement à une minorité de gros producteurs bénéficiant d'une situation avantageuse et ayant transformé leurs exploitations, dans le secteur laitier, en ce qu'il est désormais convenu d'appeler des usines à lait. Le rapport entre la production et la terre exploitée par l'agriculteur devrait devenir, de ce point de vue, le véritable élément de discrimination des exploitations responsables des excédents structurels.

Monsieur le ministre, pourriez-vous nous décrire, fût-ce sommairement, la situation à cet égard dans le pays; plus prosaïquement, où sont situées les exploitations produisant plus de 15 000 litres de lait annuellement, par hectare de superficie fourragère, et quel est leur impact sur la production nationale? Il me paraîtrait indécent, en cette période particulièrement difficile pour nos agriculteurs, qu'ils paient collectivement pour une situation due à une faible minorité d'entre eux. Pourriez-vous nous dire à cette occasion s'il est vrai que vous n'approuvez pas les propositions de la Commission à l'encontre des usines à lait, dont je viens de faire mention?

Un autre aspect me semble révélateur pour l'agriculture wallonne; je dois bien constater que la plupart des dossiers sont traités de manière particulière et unilatérale par le département compétent.

M. Leemans reprend la présidence de l'assemblée

Depuis 1980, la part destinée à la Wallonie dans les interventions du Feoga, section orientation, dans le cadre du règlement 355/77 relatif à l'amélioration des conditions de transformation et de commercialisation des produits agricoles, ne cesse de se détériorer. En 1982, la répartition était la suivante: 80 p.c. pour la Flandre et 20 p.c. pour la Wallonie. En 1983, premier semestre, il y avait 12 p.c. pour la Wallonie.

De heer Luyten. — Hoeveel voor de Oostkantons?

De heer Eicher. — Niet veel.

De heer Smeers. — De helft.

M. Eicher. — Les chiffres pour le deuxième semestre ne sont pas encore connus mais ne renverseront certainement pas la situation.

Une telle divergence ne peut s'expliquer par des seules différences propres aux spécificités des agricultures wallonne et flamande, et tout nous permet de penser, monsieur le ministre, qu'elles sont le produit d'une volonté politique de la part de votre département.

Autre expression de ce caractère partiel de votre gestion: Je constate qu'on a pris des critères techniques tels que seules les entreprises de la région flamande, qui sont de dimensions plus importantes, peuvent y avoir accès et je cite un exemple frappant. Le département de l'Agriculture vient de déposer un programme relatif aux silos portuaires de céréales et je note à la lecture du texte que seuls les silos portuaires maritimes sont concernés. N'y a-t-il des silos portuaires à céréales en Wallonie et quels subsides leur sont réservés?

Je n'ai pas la prétention, en évoquant ces quelques faits, d'avoir passé en revue l'ensemble des aspects, qui me semblent inacceptables, de la politique du département de l'Agriculture.

Si je me suis surtout préoccupé de la situation du secteur laitier, c'est que, provenant d'une région traditionnellement herbagère, je suis

constamment confronté aux drames que provoque, et va provoquer, dans le monde agricole, la politique menée à l'égard de ce secteur.

Nous ne pouvons, monsieur le ministre, chers collègues, continuer à développer deux discours : d'abord, celui qui nous annonce des réformes, nécessaires et graves de la politique agricole commune, ensuite, celui, plus réel dans la pratique, qui continue à conforter une situation qui bénéficie à une faible minorité du monde agricole et qu'on tente de faire payer à une majorité de petits agriculteurs dont le revenu, en termes réels, ne cesse de fondre. Cette politique ou cette absence de politique nous mène, à plus ou moins brève échéance, à la catastrophe.

Nos agriculteurs comprennent mieux cette situation que certains ne feignent de le croire et ils attendent autre chose de votre département que la gestion de cette absence de politique. (*Applaudissements sur divers bancs.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan staatssecretaris De Keersmaecker.

De heer De Keersmaecker, staatssecretaris voor Europese Zaken en Landbouw, toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Betrekkingen. — Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik wil beginnen met iedereen te danken die gisteren en vandaag in deze bespreking het woord heeft gevoerd. Ik dank in het bijzonder degenen die namens hun fractie hebben gesproken zoals collega's Smeers, Vermeiren, Sondag en Jean Gillet. Zij hebben namens hun fractie en in eigen naam hun vertrouwen uitgesproken over het beleid dat tot nog toe werd gevoerd.

De belangrijkste beschouwingen die werden gemaakt, heb ik zorgvuldig genoteerd. Zij hadden voornamelijk betrekking op de inkomensstand van de landbouwer en het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

Ik ga niet opnieuw algemene bedenkingen maken over het verleden en over de toestand waarin wij ons nu bevinden. Gisteren, bij het begin van het debat, heb ik er het essentiële over gezegd. Ik ga integendeel pogen, met allicht hier en daar een summier opmerking, in te gaan op overwegingen die hier op de tribune werden gemaakt.

Allereerst een paar woorden over de inkomensstand, wat een belangrijk punt blijft. De meeste sprekers hebben zich bij de grote lijnen van wat ik daarover in mijn inleiding heb gezegd, aangesloten. Er werd vastgesteld dat de noodzakelijke inhaalbeweging moet worden voortgezet. Die inhaalbeweging is in voldoende gevende omstandigheden geschied. Het ware echter ongepast de gunstige cijfers van vandaag als een waarborg te zien voor de toekomst. Wij moeten erg waakzaam blijven in het licht van de grote moeilijkheden waarmee wij vandaag en zeker morgen zullen te kampen hebben. Het is ook mijn standpunt dat wij ons op de komende moeilijkheden moeten voorbereiden.

Affirmer, monsieur Basecq, que le rétablissement réalisé est tout à fait insignifiant me paraît exagéré. En effet, il ne faut pas minimiser d'une part, les progrès réalisés en deux ans au niveau des prix et qui se chiffrent à 25 p.c. et, d'autre part, la hausse de 45 p.c. des revenus individuels intervenue au cours de la même période.

Le revenu individuel du travail agricole atteint ainsi près de 90 p.c. du revenu comparable. Les chiffres avancés par la Communauté économique ne sont pas les miens, monsieur Basecq, mais ils démontrent que la Belgique est, avec l'Italie et l'Irlande, le seul pays dont le revenu agricole moyen n'a pas diminué.

M. Eicher. — Mais l'argent belge a dévalué.

M. De Keersmaecker, secrétaire d'Etat aux Affaires européennes et à l'Agriculture, adjoint au ministre des Relations extérieures. — Il s'agit, bien sûr, de calculs macro-économiques.

D'après les dernières estimations de l'Institut économique agricole et sous réserve de vérification finale, l'augmentation du revenu se situerait au niveau de 10 p.c. à peu de chose près.

Compte tenu du niveau de l'inflation, nous pouvons donc encore enregistrer une progression en termes réels pour cette année. Il faut, je crois, le souligner.

Si l'on peut accorder à ces chiffres un crédit relatif, il ne faut cependant pas les considérer comme facteurs de démobilisation compte tenu de la situation actuelle et certainement de l'avenir.

Vrijwel alle sprekers zijn blijven stilstaan bij de problematiek van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

Zoals ik ook in mijn inleiding heb gezegd, hebben alle sprekers opgemerkt dat dit gemeenschappelijk landbouwbeleid zal moeten worden bijgestuurd. Ik heb gezegd welke de houding is van de regering — ik zal het niet herhalen — ten aanzien van de voorwaarden waaraan deze herziening van het landbouwbeleid moeten voldoen.

Niemand heeft genegeerd dat in de zuivelsector de hervormingen het meest drastisch zullen moeten zijn. Onze basisopvatting, welke ook die van mijn voorganger was, is dat wij dit zouden moeten kunnen oplossen door de methode van de gemoduleerde medeverantwoordelijkheidsheffing op basis van de verantwoordelijkheid die de producenten dragen voor de meerproductie. Deze stelling behoudt haar volle waarde.

De toestand is echter zodanig uit de hand gelopen, wellicht door het niet op tijd invoeren van een zulkdanig systeem, dat het, afgezien van het feit dat daarvoor een meerderheid moet worden gevonden in de Raad van ministers van de Europese Gemeenschap, niet meer mogelijk is dit recht te zetten.

Wij kunnen dat evenmin door een lineaire daling van de prijs want dat zou leiden tot een prijsdaling tussen de 15 en de 20 pct., wat noch voor het inkomen van de producenten, noch politiek haalbaar is.

Wij zijn genoodzaakt, niettegenstaande vele en zelfs fundamentele bezwaren — denk aan het verschrikkelijke beeld voor de mensheid om een productie te beperken in een wereld waar nog zoveel mensen honger lijden — te grijpen naar een systeem — de heer Lagae heeft dit ook opgemerkt — van produktiebeperking. De Belgische regering heeft in het verleden desaan gaande reeds stelling genomen en gezegd dat dit het best zou gebeuren door het fixeren van een globaal communautair produktiequotum op basis van het referentiejaar 1981 plus x pct.

Er zal natuurlijk worden gedebatteerd over de vraag wat dat globale quantum in nominale cijfers zal zijn. Het komt erop aan te weten of dit gebeurt op basis van het jaar 1981 plus x pct. dan wel op basis van het jaar 1983 of 1984 min x pct. Voor ons moet het op basis van 1981 zijn omdat de Belgische zuivelsector tussen 1981 en 1983 minder vooruitgang heeft gemaakt dan onze concurrenten in de Europese Lid-Staten. Wanneer men 1983 min x pct. als basis neemt, zouden wij proportioneel meer worden getroffen en in feite gepenaliseerd worden voor produkties waarvoor wij geen schuld dragen.

Iedereen weet dat de problematiek van de overkost van het gemeenschappelijk landbouwbeleid het gevolg is van het feit dat de referentieperiode vastgelegd door de commissie, van 1981 plus 1 pct. overeenkomt met 97,2 miljoen ton, terwijl wat in de Europese Gemeenschap effectief wordt geproduceerd overeenkomt met ongeveer 104 miljoen ton.

De meerkost veroorzaakt door de interventie — of stockeringskosten — is niet meer betaalbaar. De stelling van de Commissie is dat wij die kosten moeten beperken door het fixeren van een communautair quotum dat op een geëigende wijze zal moeten worden verdeeld over de Lid-Staten en de producenten. Ik blijf niet bij deze techniek stilstaan. Dit is op zich reeds een heel debat. De te volgen techniek moet echter evenwichtig en rechtvaardig zijn en voldoende flexibel zodat er ruimte wordt gelaten voor nieuwe dimensies, nodig om een zekere rentabiliteit te bereiken of om de gedane investeringen te delgen.

Enkele sprekers hebben er in dit verband de aandacht op gevestigd dat die investeringen gebeurd zijn in het kader van de structuur-directieven van de Europese Gemeenschap, die bepaalde criteria vastleggen om deze investeringen te kunnen genieten, meer bepaald in het kader van de zogenaamde ontwikkelingsplannen.

Het is goed deze elementen, waarmee wij in de melksector te maken hebben, te herhalen opdat wij zouden weten in welke termen het probleem nog steeds bestaat. Dit probleem is immers nog altijd niet opgelost. Het wordt onder meer behandeld in de voorstellen van de fameuze Commissie: « Document 500. » Over het probleem werd geen uitsluitel gegeven in Athene. Het zal dus in de volgende maanden moeten worden opgelost samen met de bespreking van de prijzenvoorstellen.

Volgens ons moet deze discussie samengaan met de discussie over de instelling van een oliën- en vettenconsumptietaks. Ik ben het eens met de heer Vermeiren die vroeg deze aangelegenheid binnen matige perken te houden.

Deze taks moet onzes inziens beantwoorden aan een dubbele kwalificatie. Ten eerste, moet zij een zekere stabiliteit tot stand brengen, zodat zij meer bepaald door de Verenigde Staten, een grote invoerder van dit soort produkten, niet zou worden beschouwd als een jaarlijks chantage-

middel, maar eerder als een gewone consumptietaks die de concurrentie-distorsie ten nadele van de boer moet rechtzetten. Ten tweede, moet zij de Europese Gemeenschap, op het ogenblik dat men niet onaanzienlijke offers vraagt aan de producenten in deze sector, ook financiële middelen aan de hand doen, die in de gegeven omstandigheden uiteraard welkom zijn.

De meeste sprekers die dit kapittel hebben aangeraakt, hebben uitdrukkelijk gezegd dat het markt- en prijzenbeleid een essentieel punt moet vormen in het kader van de hervormingen. De heren Capoen en Smeers zijn onder meer de mening toegedaan dat wij moeten weigeren deze herziening met louter budgettaire overwegingen tegemoet te gaan.

Ik deel hun mening over dit principe volledig. De heer Capoen heeft twee elementen aangeduid. Ten eerste, moet volgens hem het familiale karakter van de bedrijven gevrijwaard worden en, vervolgens, moet het markt- en prijzenbeleid aan de basis daarvan liggen en moet het structuurbeleid hierop worden afgestemd. Iedereen kan het hierover eens zijn.

De kat komt echter op de koord op het ogenblik dat men dit alles met cijfers moet invullen. Ik zou wel graag zien welke beslissingen u dan aan de discussietafel zou nemen, gezien de enorme dispariteiten in de structuren in de Europese Gemeenschap met alle gevolgen van dien. Dat is de grote moeilijkheid waarmee wij geconfronteerd zijn.

Inzake het structuurbeleid hebt u, mijnheer Capoen, en ook andere van uw collega's, gevraagd welk lot beschoren zal zijn aan de dossiers die onder toepassing vallen van de richtlijnen 159, 160 en 161 en ook van de besluiten die aan de basis liggen van een extra toelage van 3 pct. boven de 5 pct. beslissing die wij begin 1982 hebben kunnen afdwingen. Ik moet het antwoord schuldig blijven. Er bestaan meningsverschillen tussen de Commissie en de Raad over de huidige juridische basis van de structuurmaatregelen. Sedert 31 december 1983 is de toepassingsperiode van deze richtlijnen afgelopen en is er geen nieuwe beslissing van de Raad in de plaats gekomen.

De juridische consulent van de Raad is de mening toegedaan dat deze juridische basis nog bestaat, maar dat de juridische basis voor de financiële terugvorderbaarheid ten laste van de Europese Gemeenschap en meer bepaald het EOGFL, niet meer aanwezig is. Zulks schept natuurlijk een probleem. Samen met anderen hoop ik dat dit juridisch dispuut in de kortste tijd wordt opgelost door zo vlug mogelijk een beslissing te treffen.

Met de voorstellen van de Commissie zijn wij het niet helemaal eens. Het is de bedoeling de hele melksector met uitzondering van Italië, Griekenland en Ierland, uit te sluiten van investeringssteun. Dat wat de grond van de zaak betreft, maar u hebt mij gevraagd hoe de toestand er vandaag concreet uitziet. Zo lang de Raad van ministers geen beslissing heeft genomen moet ik u spijtig genoeg het antwoord schuldig blijven.

Plusieurs membres, et plus particulièrement M. Sondag, ont attiré mon attention sur la problématique du bail à ferme. J'ai évoqué cette question dans mon exposé introductif. Vous savez qu'elle est soumise à la commission spéciale de la Chambre où elle sera examinée à la lumière des décisions prises par le Sénat en ce qu'elles peuvent être en relation avec la proposition de loi déposée par MM. Sondag et Van Nevel.

Cette problématique reste entière mais je puis vous assurer que je fais tout ce qui est en mon pouvoir pour faire avancer cette question.

Vous n'ignorez pas que l'une des pierres d'achoppement est le point de savoir si nous pourrions apporter une solution au problème des intérêts du propriétaire. Mon collègue le ministre des Finances et moi-même sommes près d'un accord sur le régime à appliquer, et notamment sur la question de savoir si, comme avant 1980, nous pouvons placer le revenu cadastral en lieu et place du montant global du prix du bail.

Le ministre des Finances est également prêt à prendre en considération les propositions de M. le Hardy de Beaulieu, sans toutefois pouvoir se prononcer sur leur sort. C'est tout ce que je peux dire!

Le gouvernement considère cette question avec une attention toute particulière — elle constitue d'ailleurs un point du programme gouvernemental — mais avant de conclure, il faut d'abord arriver à créer des conditions équilibrées, ce qui n'est pas facile.

M. Basecq a notamment parlé d'une soi-disant discrimination dans les chiffres et dans la politique du département en ce qui concerne l'application de la directive 355 sur la commercialisation.

Voici mes chiffres: pour la période allant de 1978 à 1982, 156 projets ont été introduits par la Région flamande et 84, soit 53 p.c. ont été acceptés, non par le gouvernement ou le département de l'Agriculture,

mais par la CEE, et sur 60 projets introduits par la Région wallonne, 37, soit 61 p.c., ont été acceptés. Ceci constitue-t-il une discrimination entre les deux régions?

Je rappelle que les critères d'éligibilité ne sont pas fixés par le gouvernement et que la délimitation des zones n'est pas faite par lui non plus. C'est tout le pays qui est pris en compte pour l'application de cette directive. La politique du gouvernement n'est donc nullement impliquée dans cette affaire.

Je tenais absolument à rectifier les informations inexactes que vous avez communiquées, monsieur Basecq. Elles sont complètement dépassées par rapport aux faits.

M. Basecq. — Permettez-moi de vous interrompre, monsieur le secrétaire d'Etat. Vous vous référez au nombre de projets introduits et au nombre de projets acceptés. Je me réfère, quant à moi, aux chiffres d'interventions de subventionnement accordées d'une part à la Belgique et, d'autre part, à la Flandre et à la Wallonie.

Je tiens à faire remarquer que le gouvernement belge a accepté que ce soit la Belgique — et non pas les régions — qui soit prise en considération en tant que zone.

Le gouvernement a également accepté les critères d'éligibilité qui ont été fixés à un niveau tel qu'il devient impossible pour beaucoup d'entreprises wallonnes d'avoir accès aux subventions et aux aides.

Telle est la réalité que je tenais à rappeler. Je n'ai rien exagéré en cette matière.

M. De Keersmaecker, secrétaire d'Etat aux Affaires européennes et à l'Agriculture, adjoint au ministre des Relations extérieures. — Je le répète, les critères d'éligibilité ne sont pas fixés par le gouvernement belge.

M. Basecq. — Le gouvernement les a acceptés comme tels!

M. De Keersmaecker, secrétaire d'Etat aux Affaires européennes et à l'Agriculture, adjoint au ministre des Relations extérieures. — Ils sont fixés par la Communauté. Nous ne sommes pas seuls à décider. En outre, il s'agit d'une directive d'application sur l'ensemble du territoire de la Communauté européenne.

Vous avez également fait allusion à la régionalisation de l'Irsia et demandé quelle est la répartition des crédits.

Je suis à même de vous communiquer les chiffres concernant la localisation des 22 groupes de travail cités en page 56 du budget. J'attire cependant votre attention sur le fait que la part agricole de l'Irsia n'est pas régionalisée, conformément à la réforme constitutionnelle de 1980.

En ce qui concerne la promotion des débouchés et plus particulièrement de l'application de la loi modifiée, vous avez parlé d'une prétendue discrimination dans la composition linguistique du conseil d'administration.

Mon propos n'était pas du tout de rompre l'équilibre linguistique. La composition du conseil d'administration reste donc inchangée. L'objectif était d'introduire dans la loi des éléments nouveaux permettant de développer une politique plus active et y adapter les institutions. Cela n'avait rien à voir avec l'application des lois linguistiques.

Je peux vous donner les chiffres de répartition qui démontrent que les équilibres sont tout à fait maintenus — 62 p.c. contre 38 p.c. — et s'avèrent même légèrement en faveur de l'aile francophone de ce conseil, par rapport aux dispositions des lois linguistiques telles qu'elles se pratiquent dans ce cas précis, comme dans le cas de l'Office belge du Commerce extérieur.

La nouvelle structure appliquée en termes de parité se situe au niveau du comité de gestion.

Cette obligation a été parfaitement respectée, je tenais à le souligner en réponse à votre remarque. Il ne peut donc s'agir en aucun cas d'une discrimination.

M. Gillet m'a interrogé sur la répartition des crédits venant de la coresponsabilité. Des recherches sont effectuées. Je lui ferai parvenir les données à ce sujet.

Collègue Van Nevel heeft een niet-onbelangrijke vraag gesteld in verband met de werkgroepen van het bestuur voor landbouwkundig onderzoek. De voorzitters van de werkgroepen die werkzaam zijn bij het bestuur voor landbouwkundig onderzoek hebben, op mijn vraag, opzeg gegeven aan de leden van deze werkgroepen. Deze opzeg werd ten

bewarenden titel gegeven. Dit betekent dat de opzeggingsbrieven maar zullen bevestigd worden in de mate dat voorafgaand andere voorwaarden zullen vervuld zijn.

Ik breng in herinnering dat deze maatregel een stap is in een vrij lange procedure die teruggaat tot in 1973. Deze procedure heeft tot doel de uiteindelijke regularisatie van de toestand van het personeel van deze werkgroepen.

Vooraleer deze opzeg bevestigd zal worden, moeten de volgende punten vervuld zijn:

1. Een beperkte kaderuitbreiding, met zowat negentig personen, in grote mate voor het centrum van Gent, zal moeten zijn goedgekeurd; deze zal de definitieve benoeming mogelijk moeten maken van die laureaten van het zogenaamd examen 23, die nog niet konden benoemd worden te Gent bij gebrek aan vakante arbeidsplaatsen in het kader, te benoemen.

Verder zal het kader van het centrum van Gent opnieuw in evenwicht moeten zijn gebracht ten overstaan van dat van Gembloux en aldus beantwoorden aan het door het taalkader gewenste evenwicht dat gevraagd wordt door de Permanente Taalcommissie.

Tenslotte zullen een aantal binnen de werkgroepen uitgewerkte onderzoeken moeten worden voortgezet die, ik herhaal het, jaarlijkse contracten zijn waaraan de voortzetting jaarlijks van de hernieuwing van de begrotingsmiddelen zal afhangen.

De inspecteur van Financiën bij mijn departement heeft een gunstig advies gegeven voor het principe van deze kaderuitbreiding dat eerlang bij mijn collega's van Begroting en Openbaar Ambt zal ingediend worden.

Deze operatie zal geen financiële weerslag mogen hebben; dit betekent dat de nodige middelen voor deze kaderuitbreiding zullen moeten worden gevonden in de begroting van het departement, dit wil zeggen, om duidelijk te zijn, dank zij een evenredige vermindering van de begroting van de werkgroepen.

2. Het personeel van de huidige werkgroepen krijgt een eerste kans om zijn toestand te regulariseren ontstaan tijdens de operatie 23ter en een tweede kans om definitief te worden aangenomen via de wervingsexamens die zullen worden ingericht naar aanleiding van de kaderuitbreiding.

Intussen zullen de andere leden zich op elk ogenblik kandidaat kunnen stellen bij de promotors van de werkgroepen, waar zij hun plaats zullen kunnen behouden, voor zover ze de nodige ervarings- en graadvoorwaarden kunnen voorleggen.

Ik ben ervan overtuigd — en ik heb in dit opzicht het akkoord van de vertegenwoordigende organisaties van de arbeiders en van het personeel gekregen — dat op deze wijze niet enkel met het belang van het personeel optimaal wordt rekening gehouden, maar dat deze onderzoekers bovendien een bijkomende kans krijgen om hun toestand te regulariseren.

Ik kan er nog aan toevoegen dat, indien na afloop van de huidige opzeggingsperiode aan de vermelde voorwaarden, bijvoorbeeld inzake kaderuitbreiding, nog niet is voldaan, de huidige contracten tot op het ogenblik van het effectief worden van de door mij gewenste hervorming, met contracten van tijdelijke duur zullen worden aangevuld.

Iedereen kent de dienstbaarheden die in deze de mijne zijn. Ik meen dat dit organisatorisch, en ook menselijk, de beste weg is die wij kunnen volgen.

MM. Basecq et Smeers m'ont posé des questions relatives au recrutement d'agents. Je n'ai pas demandé l'engagement de stagiaires ni de temporaires, mais j'ai introduit auprès de mon collègue de la Fonction publique des autorisations de recrutement. A cet effet d'ailleurs, des examens de recrutement ont été organisés. Je n'ai pas obtenu, jusqu'à ce jour, dans le cadre du contingent 1983, les autorisations demandées.

J'ai déjà introduit les mêmes demandes pour 1984 et j'espère obtenir rapidement les autorisations. L'administration des services économiques et de l'agriculture sont retenues comme prioritaires.

Le cadre linguistique existe au département depuis plusieurs années avec une proportion de 45 francophones pour 55 néerlandophones. Il est vrai que le non-remplacement d'agents partis à la pension a entraîné certains déséquilibres que je m'efforcerai de réduire dès que les autorisations me seront accordées par la Fonction publique.

M. Basecq. — Je vous remercie de cette réponse à propos du cadre du personnel, monsieur le secrétaire d'Etat, mais les résultats d'un examen organisé pour des ingénieurs agronomes sont connus depuis

longtemps. Vous aviez promis, dans une correspondance antérieure que vous m'adressiez à la suite d'une question que je vous avais posée, que vous demanderiez au Secrétariat permanent de recrutement une autorisation de recrutement. Je constate que depuis juin 1983, aucune suite n'a été réservée à cette demande.

M. De Keersmaecker, secrétaire d'Etat aux Affaires européennes et à l'Agriculture, adjoint au ministre des Relations extérieures. — Je dois obtenir, je le répète, les autorisations requises de la Fonction publique avant de pouvoir agir et la procédure est en cours.

M. Sondag m'a interrogé à propos du secteur de l'élevage chevalin. Vous n'ignorez pas que, pendant deux ans, nous avons trouvé sur proposition de mon collègue des Finances, une solution par la voie de la Loterie nationale. Mais, c'est une affaire terminée.

Afin de pouvoir faire face aux problèmes que vous avez évoqués, il conviendra de prévoir les montants nécessaires dans mon budget au poste 32.30. Je ferai le maximum pour que vous n'ayez plus d'inquiétudes à ce sujet. J'ai d'ailleurs tenu le même langage devant une délégation de responsables de ce secteur.

Het is mij opgevallen dat de heer Debusseré geen enkele vraag heeft gesteld.

De heer Debusseré. — Toch wel, mijnheer de staatssecretaris, ik heb gevraagd wat de kostprijs is van één frank steun aan de landbouw.

De heer De Keersmaecker, staatssecretaris voor Europese Zaken en Landbouw, toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Betrekkingen. — Wij zullen dit onderzoeken, want dit vergt een ingewikkelde berekening. Ik kan wel een globale schets maken van wat u noemt het subsidiëeringsbeleid van het departement. Van het budget is 30 pct. bestemd voor delging van lasten uit het verleden, meer bepaald in het kader van het Landbouwinvesteringsfonds. Van het budget is 20 pct. bestemd voor zogenoemde transfers, wat in feite subsidiëeringen zijn die op reglementaire of op facultatieve basis worden toegekend.

De heer Debusseré heeft tevens een zeer somber beeld opgehangen van de situatie in de landbouw. Ik ben mij wel bewust van de moeilijkheden — zij maken deel uit van het leven — maar doe niet aan doemdenken en ben niet pessimistisch over de situatie in de landbouw. U is, mijnheer Debusseré, bijzonder inventief, wat de oorzaken daarvan betreft en u heeft zelfs sporen opgeroepen.

Ik stel vast dat u alle steunmaatregelen over één kam scheert. U zou er beter aan doen ze stuk voor stuk te onderzoeken en na te gaan waartoe zij dienen, op welke wijze zij door mijn departement worden toegekend en begeleid.

Ik heb gisteren gezegd dat wij een bijzondere inspanning moeten doen in de landbouwsector om de bedrijfsvoering te verbeteren. Zoals u weet, beschikt amper 15 pct. van de land- en tuinbouwers in dit land over een echte boekhouding. Er wordt een subsidie gegeven om de boeren aan te sporen tot deze inderdaad kostenvergende inspanning.

Tevens geven wij een subsidie die het de landbouwers moet mogelijk maken een analyse te laten verrichten ten einde een boekhouding optimaal te kunnen benutten. Dit laatste is het belangrijkste. De eerste maatregel is een noodzakelijke doch geen voldoende voorwaarde; deze komt tot stand in de tweede operatie.

Ik zou stuk voor stuk kunnen aanduiden wat het motief is en de uitwerking van de verschillende subsidiëeringstechnieken. De maatregel in verband met de energiesector wordt terecht algemeen als zeer geslaagd ervaren. Hierdoor hebben wij in zeer belangrijke mate de energiebalans in de land- en tuinbouw op succesvolle wijze kunnen herstellen. Uw benadering van deze materie is te rudimentair, mijnheer Debusseré, en in de meeste gevallen, ook wat de argumenten betreft die u aanhaalt, onvoldoende.

Ik meen dat u ter zake ook een enormiteit hebt gezegd wanneer u spreekt over de verschrikkelijke agro-alimentaire schakels. Men heeft op deze schakels een beroep moeten doen om de vrij gebrekkige basisstructuur van de landbouw optimaal te valoriseren. Zoals u weet, spreekt men in dit verband in het Vlaamse landsgedeelte over veredelingssectoren. U zou deze materie beter moeten onderzoeken en daarover op een minder oppervlakkige wijze een oordeel vellen.

De heer Vanhaverbeke heeft terecht de aandacht gevestigd op de moeilijkheden in de varkenssector.

Ik betreur met u wat zich op het ogenblik voordoet. Ik heb gisteren reeds gezegd welke stappen ik heb ondernomen bij de Raad van ministers

van de Gemeenschap en dat ik aan minister Tindemans heb gevraagd diplomatieke demarches te doen en te protesteren tegen de gebeurtenissen aan de Frans-Belgische grens. Dit is inderdaad onaanvaardbaar.

Ik herhaal dat de ergste bedreiging voor de Europese Gemeenschap is dat de land- en tuinbouwers van de Gemeenschap zelf weigeren de regels van het spel toe te passen. Het is niet juist dat een actie die wordt ondernomen ingevolge bepaalde ziektesymptomen kan worden verantwoord. Het is wel juist dat het in de varkenssector niet goed gaat.

C'est la raison pour laquelle, monsieur Basecq, les résultats pour 1983 de l'économie agricole de ce pays apparaissent à l'analyse meilleurs en Wallonie qu'en Flandre, parce que la Flandre est touchée par la situation déplorable du secteur porcin.

Les différences de structures que vous évoquiez, existent de par la force des choses et par suite du développement de certaines spécialisations, faute d'autres alternatives. Toute initiative comporte des risques. Il y a du pour et du contre en toute chose. Cette année-ci, la balance est plus négative qu'il n'y paraît à première vue. Il fallait donc prendre des mesures.

U weet, mijnheer Vanhaverbeke, dat de Europese Gemeenschap, mede op onze aanvraag, bepaalde maatregelen heeft getroffen voor de verhoging van de extra heffingen bij de invoer van varkensvlees evenals maatregelen voor de privé-opslag. De aanvragen hiervoor konden worden ingediend vanaf de zestiende van deze maand. Wij hopen dat op deze wijze de markt kan worden verbeterd en dat de neergaande curve kan worden gekeerd.

Je vous communiquerai, monsieur Gillet, les chiffres de répartition des crédits qui nous sont alloués sur la base de la taxe à la coresponsabilité.

Vous avez également posé une question sur l'enseignement agricole. N'étant plus responsable de ce secteur, je ne puis y répondre.

M. Sondag et M. Basecq m'ont interrogé sur la manière dont nous allons financer notre programme sur les économies d'énergie. J'ai soumis à mes collègues du gouvernement des propositions qui doivent permettre ce financement. J'espère qu'elles seront acceptées de façon qu'on puisse, dans la mesure du possible bien sûr, donner une réponse favorable à toutes les demandes introduites durant les périodes fixées par l'arrêté.

M. Basecq m'a demandé le détail des répartitions régionales. Je le lui ferai parvenir.

De heer Capoen twijfelt aan de efficiëntie van de steunmaatregelen voor de vestiging van de jongeren, omdat hij negatieve vaststellingen heeft gedaan ten aanzien van de opvolging. Welnu, als er één zaak is die goed werkt, dan is het de regeling van deze steunmaatregelen. Ik hoef ze niet meer te herhalen; zij stonden op het lijstje van de heer Debussère. De voorlichtingsdiensten werken daarmee op een voorbeeldige wijze.

Voor elk bedrijf dat momenteel vrijkomt, zijn er kandidaten teveel. Dit is een vaststelling. Als de statistieken een ander beeld geven, moet men deze grondig onderzoeken en juist interpreteren. De cijfers houden er immers geen rekening mee of het om niet-leefbare bedrijven gaat, om part-time bedrijven of om bedrijven die uit economische overwegingen niet in aanmerking komen.

Bovendien mag men niet uit het oog verliezen dat de statistieken slechts een foto zijn, genomen op 15 mei, het ogenblik van de telling. Dikwijls dient de bedrijfsopvolger zich pas aan als de bedrijfsopname in het verschiep ligt.

De heer Capoen. — Volgens u zijn er veel kandidaten voor opvolging maar kan u mij ook zeggen, mijnheer de staatssecretaris, hoeveel van de kandidaten jongeren zijn?

De heer De Keersmaecker, staatssecretaris voor Europese Zaken en Landbouw, toegevoegd aan de minister van Buitenlandse Betrekkingen. — De resultaten zijn niet zo negatief. Die toestand heeft natuurlijk te maken met de economische crisis: in andere sectoren zijn de mogelijkheden eveneens beperkt; bijgevolg zijn er weinig alternatieven.

Volgens mij geven de steunmaatregelen voor opvolging ruimschoots voldoening, hetgeen vooral blijkt uit de werkingsresultaten van het Landbouwinvesteringsfonds.

De heer Knuts heeft vragen gesteld over de continuïteit van de steun voor de vestiging van jongeren. Voor de overname van een bedrijf blijft het volledige dispositief van kracht van 5 pct. rentesteun en een aanvullende rentesteun van 3 pct. gedurende vijf jaar. Zoals ik reeds heb gezegd, wordt deze aanvullende rentesteun met twee jaar verlengd.

Voor de steunmaatregelen voor de modernisering van bedrijven moet ik wachten op het definitief resultaat van de besprekingen op EG-vlak.

De heer Knuts heeft ook vragen gesteld in verband met de verdelging van de muskusrat. Ik heb daarover een nota opgesteld die ik hem zal overhandigen.

Monsieur Basecq, vous n'avez pas cité de chiffres. Je vous dirai qu'en ce qui concerne la balance commerciale, il faut essayer de relativiser. Vous savez sans doute que la situation s'améliore progressivement. Vous trouverez des appréciations à ce sujet dans le rapport de la Chambre des représentants.

De toute façon, il convient de tenir compte de la part très importante prise par les importations étant donné que, pour des secteurs spécialisés de l'agriculture, nos producteurs doivent acheter certains produits à l'étranger. L'industrie alimentaire doit faire la même chose.

Monsieur Trussart, vous avez attiré mon attention sur la nécessité de réaliser, en matière de recherche, un maximum d'opérations bénéfiques au point de vue écologique, et qui tiennent compte des facteurs de santé et de qualité de la vie. Je puis vous assurer que par la recherche agronomique est accordée une grande importance à ces exigences. Le conseil consultatif de la recherche dans l'agriculture essaie également de promouvoir ce point de vue, dans la mesure du possible.

Je vous signale, par ailleurs, que les commissions de l'Agriculture et de la Santé publique tiennent régulièrement des réunions conjointes afin de traiter des problèmes qui leur sont communs.

Vous avez demandé des informations sur l'application des postes 60.01 et 60.02. Ceux-ci concernent les aides apportées dans le cadre du Fonds d'investissement agricole d'une part, et d'une série d'autres opérations, d'autre part, dont j'ai déjà parlé dans ma réponse à M. Debussère. Ces opérations sont notamment relatives au programme énergie.

J'aborde le chapitre de la rage. Le poste du budget concerne essentiellement les indemnités des propriétaires d'animaux atteints par la rage. Il ne prévoit pas le financement des opérations de gavage qui ont d'ailleurs été supprimées depuis deux ans. Je dois cependant souligner qu'étant donné l'augmentation des risques, il faudrait entrevoir l'éventualité de remettre ces opérations en vigueur. Je ne veux pas me prononcer définitivement ici, mais je crois que l'affaire doit être prise au sérieux. Mes services sont actuellement en train d'étudier les mesures à prendre. De toute façon, il est indispensable de réagir contre la menace d'extension de cette maladie qui, comme vous le savez, comporte également des risques graves et mortels pour l'homme.

M. R. Gillet. — Monsieur le secrétaire d'Etat, avant que vos services reprennent la décision de gazer les animaux par crainte de la rage, je vous rappelle que la vaccination a donné des résultats extraordinaires. Persévérez donc dans cette voie et ne recommencez pas à gazer les animaux; c'est inutile.

M. De Keersmaecker, secrétaire d'Etat aux Affaires européennes et à l'Agriculture, adjoint au ministre des Relations extérieures. — Monsieur Gillet, il s'agit là d'une question purement technique à laquelle nous ne pouvons nous attarder ici, mais je répète qu'il faut réagir devant cette recrudescence de la rage.

Je profite de l'occasion pour vous répondre sur un autre point, monsieur Gillet.

Avec beaucoup de pathos, vous êtes intervenu très longuement hier sur les problèmes qui vous sont chers. Je puis vous fournir les réponses suivantes.

Pour ce qui a trait à la convention de Washington, celle-ci est d'application dans notre pays depuis le 1er janvier 1984. Je tiens à vous rassurer: mes services, l'inspection vétérinaire et les vétérinaires de contrôle aux frontières pour les animaux et la protection des végétaux pour les plantes, sont chargés de son application et de son contrôle; l'extension de cadre nécessaire à cette fin a été agréée et les recrutements sont en cours. De plus, la loi reprend les autres personnes — les agents de police judiciaire notamment — qui peuvent également intervenir.

Les licences d'importation éventuelle sont délivrées par le ministère des Affaires économiques après avis du service de l'inspection vétérinaire, de telle sorte que les demandes relatives aux espèces de l'annexe 1 sont automatiquement refusées. Quant au sort des animaux éventuellement saisis, diverses possibilités existent, soit le renvoi dans le pays d'origine, soit l'hébergement dans des établissements spéciaux; des contacts ont été pris avec ces derniers.

La vente des animaux exotiques est parfaitement réglementée et des autorisations spéciales avec contrôle peuvent éventuellement être délivrées pour les espèces encore autorisées.

Pour ce qui concerne le trafic dans les aéroports, mes services ont expressément fourni les renseignements et indications nécessaires à la Régie des Voies aériennes.

Comme l'honorable membre, je déplore amèrement les actions scandaleuses exercées ces derniers temps à la frontière française et qui ont causé la mort de deux chevaux, après un long voyage en provenance de Pologne. Notre pays a d'ailleurs réagi officiellement auprès de la France contre de telles actions. Je rappelle également que, depuis 1979, toutes les exportations d'animaux au départ de notre pays sont contrôlées officiellement, en plus de l'aspect sanitaire, également sur le plan des conditions de transport. Un arrêté royal publié au *Moniteur belge* du 15 décembre 1983 confirme ces dispositions par application de la directive CEE 81/339; toutes les instructions ont été données à ce propos et seront rappelées sous peu.

Quant aux incidents qui sont survenus à l'Université de Liège, j'ai demandé qu'une enquête soit réalisée et il convient, dès lors, que j'attende le résultat de cette dernière avant de me prononcer sur les questions que vous avez posées à cet égard.

Je tiens en terminant, à rappeler à l'honorable membre que, depuis que j'ai la responsabilité du département, j'ai fait le maximum afin de faire aboutir les projets en attente. Il convient maintenant de faire en sorte qu'ils puissent être appliqués le plus rapidement possible dans tous les domaines.

Mevrouw Tyberghien, u heeft terecht gevraagd naar de stand van zaken betreffende de brucellose en de varkenspest. Ik zal u deze gegevens bezorgen. U hebt gezinspeeld op het feit dat er verschillende instructies zouden worden gegeven aan de inspecteurs naargelang van de gevallen. Ik kan u verzekeren dat deze instructies voor iedereen identiek zijn.

Het koninklijk besluit inzake de commercialisering en de reglementering in de dierensector zal eerstdaags of zeker in de komende weken worden gepubliceerd.

Tenslotte, mijnheer de Voorzitter, dames en heren, een kort woord over de zeevisserij. Ik heb gisteren gezegd dat ik het daarover vandaag zou hebben en dat ik wachtte op de resultaten van het onderzoek naar het verloren gegane vissersvaartuig. Spijtig genoeg kan ik daarover geen bijkomende informatie verstrekken. Ik meen dat wij de tragische vooruitzichten moeten bevestigen. Ik heb gisteren reeds mijn deelneming betuigd aan de families en aan de rederscentrale. Ik heb tevens van de gelegenheid gebruik gemaakt om hulde te brengen aan de mensen die op gevaar van hun leven in deze sector hard werken.

Het is een sector waarin telkenjare, zoals ook nu, ongevallen worden betreurd. De inspanningen van de mensen die in deze sector bedrijvig zijn en wie door mevrouw Tyberghien, de heren Van In en Marmenout een warm hart wordt toegedragen, houden de zeevisserij in stand en hebben de jongste jaren zelfs voor een opbloei ervan gezorgd.

Ik verzeker u dat ik al het nodige doe om de voorwaarden te scheppen om die opbloei te bevorderen, in de mate dat de overheid daarop vat heeft.

Door de nieuwe structuurverordening — ik ben het eens met de filosofie die de meeste sprekers daarover hebben ontwikkeld — moeten wij gaan naar middelgrote, polyvalente schepen. Wij huldigen het criterium van maximum 1000 pk.

Mijnheer Van In, het begrotingskrediet van 2 miljoen voor de modernisering van de vloot is niet ontoereikend en werd niet verminderd zodat wij de aanvragen op basis daarvan kunnen afwerken.

Ik voeg eraan toe dat, op grond van de totstandkoming van de structuurreglementering in het kader van de Europese Gemeenschap, kan worden verwacht dat wij in de toekomst op de steun van het EOGFL zullen kunnen rekenen.

Wat het projectenbeleid betreft, zullen wij de nodige maatregelen treffen. Er is een discussie aan de gang over de procedure waarop wij de terbeschikkingstelling moeten realiseren van 15 miljoen om het bestaande projectenbeleid volledig te kunnen uitvoeren. Wij zullen de voorwaarden scheppen opdat het in de gunstigste condities kan verlopen.

Tot besluit wil ik het hebben over het zogenaamd quotumbeleid. Al de sprekers hebben erop gealludeerd.

Ter zake heb ik niets beloofd, mijnheer Van In. Ik heb wel gezegd dat wij al het mogelijke zullen doen om een verhoging van de quota voor de Belgische visserij te bereiken. Onze vissersvloot is tot 200 vaartuigen

teruggebracht, tot wat wij achten een leefbaar minimum te zijn. Ik heb daarover verslag uitgebracht bij de regering. Op een bepaald ogenblik heb ik de bemiddeling van de Eerste minister moeten vragen om een verdoorgedreven actie te kunnen ontwikkelen in de Raad van ministers van de Europese Gemeenschap ten einde, onder andere, in de haringsector een groter quotum toegewezen te krijgen. Er werd ons een lichte verhoging toegestaan voor alle sectoren en een zeer grote verhoging van 5 000 naar 7 100 ton voor de haringvangst met een geprivilegieerde behandeling voor de toekomst in het kader van door andere Lid-Staten niet-gebruikte quota.

Ik denk dat aldus binnen zekere perken de voorwaarden voor leefbaarheid van onze visserij zijn gewaarborgd. Wij kunnen echter geen nieuw kader scheppen dat een enorme expansie van deze sector toelaat. Daarvan moeten wij ons bewust zijn. Het systeem van de quota in de Europese Gemeenschap moeten wij met de voor- en nadelen aanvaarden. Hoe het ook zij, ik meen dat wij de voorwaarden hebben kunnen scheppen voor een behoorlijke leefbaarheid en expansie van onze visserij. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles de chacun des projets de loi.

Daar niemand meer het woord vraagt, is de algemene behandeling gesloten en gaan wij over tot het onderzoek van de artikelen van elk van de ontwerpen van wet.

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE L'AGRICULTURE DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1984

Discussion et vote des articles

ONTWERP VAN WET HOUDENDE DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN LANDBOUW VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1984

Beraadslaging en stemming over de artikelen

M. le Président. — Nous passons à l'examen des articles du projet de loi contenant le budget du ministère de l'Agriculture de 1984.

Wij gaan over tot het onderzoek van de artikelen van het ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Landbouw voor 1984.

Personne ne demandant la parole dans la discussion des articles du tableau, je les mets aux voix.

Daar niemand het woord vraagt in de behandeling van de artikelen van de tabel, breng ik deze in stemming.

— Ces articles sont successivement mis aux voix et adoptés. (*Voir document n° 5-XI-1, session 1983-1984, du Sénat, et document n° 4-XI-1, session 1983-1984, de la Chambre des représentants.*)

Deze artikelen worden achtereenvolgens in stemming gebracht en aangenomen. (*Zie stuk nr. 5-XI-1, zitting 1983-1984, van de Senaat, en stuk nr. 4-XI-1, zitting 1983-1984, van de Kamer van volksvertegenwoordigers.*)

Les articles du projet de loi sont ainsi rédigés:

Article 1er. Il est ouvert, pour les dépenses du ministère de l'Agriculture afférentes à l'année budgétaire 1984, des crédits s'élevant aux montants ci-après (en millions de francs):

				Crédits dissociés		
				Crédits non dissociés	Crédits d'engagement	Crédits d'ordonnement
				—	—	—
TITRE I						
Dépenses courantes	.	.	.	8 367,0	—	—
TITRE II						
Dépenses de capital	.	.	.	2 092,9	49,9	63,0
Totaux	.	.	.	10 459,9	49,9	63,0

Ces crédits sont énumérés aux titres I et II du tableau annexé à la présente loi.

Artikel 1. Voor de uitgaven van het ministerie van Landbouw voor het begrotingsjaar 1984 worden kredieten geopend ten bedrage van (in miljoenen franken):

	Gesplitste kredieten		
	Niet-gesplitste kredieten	Vastleggingskredieten	Ordonnancingskredieten
TITEL I			
Lopende uitgaven	8 367,0	—	—
TITEL II			
Kapitaaluitgaven	2 092,2	49,9	63,0
Totalen	10 459,9	49,9	63,0

De kredieten worden opgesomd onder titels I en II van de bij deze wet gevoegde tabel.

— Adopté.

Aangenomen.

Dispositions particulières relatives aux dépenses courantes et de capital

Art. 2. Par dérogation à l'article 15 modifié de la loi organique de la Cour des comptes du 29 octobre 1846, des avances de fonds d'un montant maximum de 20 000 000 de francs peuvent être consenties aux comptables extraordinaires du département. Ces avances peuvent supporter des dépenses d'un montant maximum de 100 000 francs, sauf en ce qui concerne les frais de mission à l'étranger dont le montant est fixé par le ministre ou le secrétaire d'Etat ayant l'Agriculture dans ses attributions.

Bijzondere bepalingen betreffende de lopende en de kapitaaluitgaven

Art. 2. Bij afwijking van het gewijzigd artikel 15 van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof, mogen geldvoorschotten tot een maximumbedrag van 20 000 000 frank verleend worden aan de buitengewone rekenplichtigen van het departement. Die voorschotten mogen uitgaven dragen die ten hoogste 100 000 frank belopen, met uitzondering van de uitgaven voor opdrachten in het buitenland waarvan het bedrag bepaald wordt door de minister of de staatssecretaris die de Landbouw in zijn bevoegdheid heeft.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. Vu le caractère urgent des dépenses à prévoir et par dérogation à l'article 15 modifié de la loi du 29 octobre 1846 organique de la Cour des comptes, le comptable chargé de la liquidation des secours et allocations à caractère social peut recevoir des avances de fonds successives d'un montant ne dépassant pas 500 000 francs, dont il sera justifié ultérieurement.

Art. 3. Gezien het spoedeisend karakter van de in het vooruitzicht gestelde uitgaven en bij afwijking van het gewijzigd artikel 15 van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof, mag de rekenplichtige belast met de vereffening van de hulp gelden en toelagen van sociale aard, achtereenvolgende geldvoorschotten van hoogstens 500 000 frank ontvangen, die later zullen verantwoord worden.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. En vue de mettre en application le programme de recherches couvert par les articles 12.40 et 12.70, section 32, le ministre ou le secrétaire d'Etat ayant l'Agriculture dans ses attributions est autorisé à disposer des crédits de ces articles par avances de fonds ou ouvertures de crédits.

Par dérogation à l'article 15 de la loi organique de la Cour des comptes du 29 octobre 1846, des avances de fonds d'un montant maximum de 4 000 000 de francs peuvent être consenties aux comptables extraordinaires du département à l'effet de payer des dépenses inscrites aux articles 12.40 et 12.70 précités de la section 32. Les contrats conclus avec les groupes de travail pourront prévoir l'octroi de versements provisionnels.

Art. 4. Ten einde het onderzoeksprogramma gedekt door de artikelen 12.40 en 12.70, sectie 32, uit te voeren, wordt de minister of de staatssecretaris die de Landbouw in zijn bevoegdheid heeft ertoe gemachtigd over de kredieten op die artikelen te beschikken door middel van fondsenvoorschotten of van kredietopeningen.

Bij afwijking van artikel 15 van de wet van 29 oktober 1846 op de inrichting van het Rekenhof, mogen geldvoorschotten tot een maximumbedrag van 4 000 000 frank verleend worden aan de buitengewone rekenplichtigen van het departement met het oog op de uitbetaling van de uitgaven ingeschreven op de voormelde artikelen 12.40 en 12.70 van sectie 32. De contracten afgesloten met de werkgroepen mogen in de toekenning van provisionele stortingen voorzien.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 5. Le paiement des allocations de naissance et des indemnités pour frais funéraires s'effectue conformément aux règles établies par l'article 23 de la loi du 15 mai 1846 sur la comptabilité de l'Etat.

Art. 5. De betaling van de geboortetoelagen en van de vergoedingen wegens begrafeniskosten geschiedt volgens de regels vastgelegd door artikel 23 van de wet van 15 mei 1846 op de rijkscomptabiliteit.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 6. Par dérogation à l'article 5 de la loi du 28 juin 1963 modifiant et complétant les lois sur la comptabilité de l'Etat, les crédits non dissociés ci-après peuvent couvrir également des dépenses se rapportant à des années antérieures:

Titre I, section 31, article 12.01;

Titre I, section 32, article 12.01.

Art. 6. In afwijking van artikel 5 van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit mogen de volgende niet-gesplitste kredieten eveneens de uitgaven in verband met vroegere jaren dekken:

Titel I, sectie 31, artikel 12.01;

Titel I, sectie 32, artikel 12.01.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 7. Suivant les besoins et moyennant l'accord du ministre du Budget, des transferts peuvent être opérés par arrêté royal de l'article 41.58 de la section 31 du titre I à l'article 61.51 de la section 31 de la partie II du titre II et vice versa.

Art. 7. Volgens de behoeften en mits het akkoord van de minister van Begroting kunnen bij koninklijk besluit overschrijvingen worden verricht van artikel 41.58 van sectie 31 van titel I naar artikel 61.51 van sectie 31 van deel II van titel II en vice versa.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 8. Des transferts peuvent être effectués de l'article 51.30 de la section 31 de la partie II du titre II à l'article 66.02.B de la section 1 du titre IV afin d'alimenter le Fonds agricole conformément à l'article 3, 4°, de la loi du 29 juillet 1955 par laquelle ce fonds a été créé.

Art. 8. Overschrijvingen mogen worden verricht van artikel 51.30 van sectie 31 van deel II van titel II naar artikel 66.02.B van sectie 1 van titel IV om het Landbouwfonds te stijven overeenkomstig artikel 3, 4°, van de wet van 29 juli 1955 waarbij dit fonds werd opgericht.

— Adopté.

Aangenomen.

Section particulière (titre IV)

Art. 9. Les opérations effectuées sur le fonds spéciaux figurant au tableau du titre IV joint à la présente loi, sont évaluées à 5 824 700 000 francs pour les recettes et à 6 006 500 000 francs pour les dépenses.

Sont d'autre part autorisés, à charge de l'article 60.01.A, Fonds d'investissement agricole, des engagements à concurrence de 2 800 000 000 de francs.

Avec l'accord du ministre du Budget, le solde de cette autorisation d'engagement à la fin de l'année budgétaire pourra être reporté à l'année budgétaire suivante dans les mêmes conditions que les crédits d'engagement.

Tout engagement à prendre en vertu de cette autorisation d'engagement est soumis au visa du contrôleur des engagements et à la Cour des comptes.

Avant le dix de chaque mois, le contrôleur des engagements transmet à la Cour des comptes, avec les documents justificatifs, un relevé établi en trois exemplaires et mentionnant, d'une part, le montant des engagements visés au cours du mois écoulé et, d'autre part, le montant des engagements visés depuis le début de l'année.

Le relevé du mois de décembre constitue le relevé récapitulatif annuel.

La Cour des comptes renvoie au ministre des Finances, dans les dix jours suivant leur réception, deux exemplaires, arrêtés par elle, du relevé récapitulatif annuel.

Afzonderlijke sectie (titel IV)

Art. 9. De verrichtingen op de speciale fondsen die voorkomen in de tabel van titel IV gevoegd bij deze wet, worden geraamd op 5 824 700 000 frank voor de ontvangsten en op 6 006 500 000 frank voor de uitgaven.

Worden anderzijds toegelaten, ten laste van artikel 60.01.A, Landbouwinvesteringsfondsen, vastleggingen ten belope van 2 800 000 000 frank.

Met het akkoord van de minister van Begroting kan het saldo van die vastleggingsmachtiging op het einde van het begrotingsjaar worden overgedragen naar het volgende begrotingsjaar in dezelfde voorwaarden als de vastleggingskredieten.

Elke verbintenis uit hoofde van die vastleggingsmachtiging aan te gaan, is onderworpen aan het visum van de controleur der vastleggingen en aan het Rekenhof.

Vóór de tiende van iedere maand legt de controleur der vastleggingen een in drievoud opgemaakte lijst met de verantwoordingsstukken voor die eendeels het bedrag vermeldt van de vastleggingen die tijdens de afgelopen maand gevisceerd werden en, anderdeels, het bedrag aangeeft van de vastleggingen die gevisceerd werden sinds het begin van het jaar.

De lijst van de maand december maakt de jaarlijkse verzamelstaat uit.

Binnen tien dagen na ontvangst van de jaarlijkse verzamelstaat, zendt het Rekenhof twee door het Hof afgesloten exemplaren naar de minister van Financiën terug.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 10. Le mode de disposition des avoirs mentionnés aux fonds inscrits au tableau du titre IV joint à la présente loi, est indiqué en regard du numéro de l'article ou du littéra se rapportant à chacun d'eux.

Les fonds dont les dépenses sont soumises au visa préalable de la Cour des comptes sont désignés par l'indice A.

Les fonds et comptes sur lesquels il est disposé à l'intervention du ministre des Finances sont désignés par l'indice B.

Les fonds et comptes sur lesquels il est disposé directement par les comptables qui ont opéré les recettes sont désignés par l'indice C.

Art. 10. De wijze van beschikking over het tegoed vermeld voor de fondsen in de tabel van titel IV gevoegd bij deze wet, wordt aangeduid naast het nummer van het artikel of van de littera die betrekking heeft op elk dezer.

De fondsen waarvan de uitgaven aan het visum van het Rekenhof worden voorgelegd, worden door het teken A aangeduid.

De fondsen en rekeningen waarop door tussenkomst van de minister van Financiën wordt beschikt, worden door het teken B aangeduid.

De fondsen en rekeningen waarop rechtstreeks wordt beschikt door de rekenplichtigen die de ontvangsten hebben gedaan, worden door het teken C aangeduid.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

Wij stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE L'AGRICULTURE DE L'ANNÉE BUDGETAIRE 1983

Discussion et vote des articles

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN HET MINISTÈRE VAN LANDBOUW VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1983

Beraadslaging en stemming over de artikelen

M. le Président. — Nous passons à l'examen des articles du projet de loi ajustant le budget du ministère de l'Agriculture de 1983.

Wij gaan over tot het onderzoek van de artikelen van het ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Landbouw voor 1983.

Personne ne demandant la parole dans la discussion des articles du tableau, je les mets aux voix.

Daar niemand het woord vraagt in de behandeling van de artikelen van de tabel, breng ik deze in stemming.

— Ces articles sont successivement mis aux voix et adoptés. (Voir document n° 6-XI-1, session 1983-1984, du Sénat.)

Deze artikelen worden achtereenvolgens in stemming gebracht en aangenomen. (Zie stuk nr. 6-XI-1, zitting 1983-1984, van de Senaat.)

Les articles du projet de loi sont ainsi rédigés:

I. Ajustements des crédits

Article 1er. Les crédits prévus au titre I — dépenses courantes et au titre II — dépenses de capital du budget du ministère de l'Agriculture de l'année budgétaire 1983, sont ajustés suivant les données détaillées du tableau annexé à la présente loi et à concurrence de (en millions de francs):

Ajustements	Crédits non dissociés	Crédits dissociés	
		Crédits d'engage- ment	Crédits d'ordonnan- cement
TITRE I			
<i>Dépenses courantes</i>			
Crédits supplémentaires de l'an- née courante	64,3	—	—
Réductions	38,8	—	—
Crédits supplémentaires pour années antérieures	16,1	—	—
TITRE II			
<i>Dépenses de capital</i>			
Crédits supplémentaires de l'an- née courante	0,9	8,6	5,2
Réductions	1,0	—	—
Crédits supplémentaires pour années antérieures	0,2	—	—

I. Kredietaanpassingen

Artikel 1. De kredieten ingeschreven onder titel I — lopende uitgaven en onder titel II — kapitaaluitgaven van de begroting van het ministerie van Landbouw voor het begrotingsjaar 1983, worden aangepast volgens

de omstandige vermeldingen in de bij deze wet gevoegde tabel en ten belope van (in miljoenen franken):

Aanpassingen	Gesplitste kredieten		
	Niet- gesplitste kredieten	Vast- leggings- kredieten	Ordonnan- cerings- kredieten
TITEL I			
<i>Lopende uitgaven</i>			
Bijkredieten voor het lopend jaar	64,3	—	—
Verminderings	38,8	—	—
Bijkredieten voor vorige jaren	16,1	—	—

TITEL II			
<i>Kapitaaluitgaven</i>			
Bijkredieten voor het lopend jaar	0,9	8,6	5,2
Verminderings	1,0	—	—
Bijkredieten voor vorige jaren	0,2	—	—

— Adopté.
Aangenomen.

II. Dispositions diverses

Art. 2. Afin de permettre la liquidation de la SC Agricol, le secrétaire d'Etat à l'Agriculture est autorisé à transformer en subside à fonds perdu la garantie à 100 p.c. du crédit de 27 500 000 francs contracté par la SC La Hesbignonne pour se substituer aux agriculteurs-créanciers d'Agricol, ainsi que des intérêts et accessoires de ce crédit. Ce subside est à charge du Fonds d'investissement agricole.

La SC La Hesbignonne est autorisée à renoncer aux parts de liquidation de la SC Agricol qui lui reviennent au titre de subrogation pour moitié dans les droits de ces agriculteurs et ce subside pourra couvrir les frais de déARRANTAGE des céréales entreposées à la SC Agricol.

Dans le cadre de la liquidation de la SC Agricol aucune dépense complémentaire au titre de la garantie du Fonds d'investissement agricole ne sera due. Le solde de liquidation éventuellement positif sera remboursé au Fonds d'investissement agricole.

II. Diverse bepalingen

Art. 2. Om de vereffening mogelijk te maken van de SV Agricol, wordt aan de staatssecretaris voor Landbouw machtiging gegeven tot omzetting in een niet-terugvorderbare toelage van de waarborg à 100 pct. van het krediet van 27 500 000 frank aangegaan door de SV La Hesbignonne om zich in de plaats te stellen van de landbouwers-schuldeisers van Agricol, en van de interesten en bijhorigheden van dit krediet. Die toelage is ten laste van het Landbouwinvesteringsfonds.

Het is de SV La Hesbignonne toegestaan het deel in de vereffening van de SV Agricol dat haar toekomt bij wijze van subrogatie voor de helft in de rechten van die landbouwers te verzaken en die toelage mag de kosten van dewARRANTING van de bij de SV Agricol opgeslagen granen dekken.

In het raam van de vereffening van de SV Agricol zal geen enkele bijkomende uitgave wegens de waarborg van het Landbouwinvesteringsfonds verschuldigd zijn. Het eventueel batig vereffeningssaldo dient aan het Landbouwinvesteringsfonds teruggestort te worden.

— Adopté.
Aangenomen.

Art. 3. L'Office national du lait et de ses dérivés est autorisé à constituer, à partir de 1981, un fonds de roulement à concurrence d'un montant de 50 000 000 de francs qui sera prélevé sur les subventions excédentaires retenues par l'Office.

Art. 3. De Nationale Zuiveldienst wordt gemachtigd vanaf 1981 een bedrijfsfonds samen te stellen tot een bedrag van 50 000 000 frank dat zal worden afgenomen op de toelageoverschotten die door de instelling worden aangehouden.

— Adopté.
Aangenomen.

Art. 4. Les crédits ouverts par la présente loi seront couverts par les ressources générales du Trésor.

Art. 4. De bij deze wet toegestane kredieten zullen door de algemene middelen van de Schatkist gedekt worden.

— Adopté.
Aangenomen.

Art. 5. La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

Art. 5. Deze wet treedt in werking de dag van haar bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*.

— Adopté.
Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

Wij stemmen later over het ontwerp van wet in zijn geheel.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER LOWIS AAN DE MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN OVER «DE MOEILIJKE ECONOMISCHE TOESTAND IN DE LIMBURGSE STEENKOLEN-SECTOR»

QUESTION ORALE DE M. LOWIS AU MINISTRE DES AFFAIRES ECONOMIQUES SUR «LA SITUATION DIFFICILE DU SECTEUR CHARBONNIER LIMBOURGEOIS»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Lowis tot de minister van Economische Zaken over «de moeilijke economische toestand in de Limburgse steenkolensector».

Het woord is aan de heer Lowis.

De heer Lowis. — Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de minister, naar aanleiding van de moeilijke economische toestand in Limburg en inzonderheid in de sector van de steenkolen, waar geruchten over nakende sluitingen de ronde doen, wil ik de geachte minister de volgende vragen stellen.

Ten eerste, worden er werkelijk mijnsluitingen overwogen in de nabije toekomst en zo ja, wanneer?

Ten tweede, welke steenkoolmijnen zullen als eerste door deze sluiting worden getroffen?

Ten derde, welke maatregelen zal de regering treffen om:

- a) De steenkoolafzet te verzekeren en/of te verhogen;
- b) De steenkoolinvoer te beperken?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Eyskens.

De heer Eyskens, minister van Economische Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, het huidige beleid voor de Kempische Steenkoolmijnen berust op drie fundamentele beginselen: de aanpassing van het produktie-niveau aan de mogelijkheden van de afzet, namelijk door de invoering van een mogelijk beperkt aantal werkloosheidsdagen; de aansporing op verbruikersniveau met het oog op de vervanging van bepaalde ingevoerde tonnages door Belgische steenkool zodat de voorraden tot een draaglijk niveau worden teruggebracht.

Ik moge eraan herinneren dat in 1983 de invoer van steenkool uit het buitenland is gedaald met 31,9 pct. U weet dat deze steenkool voornamelijk wordt ingevoerd uit de Verenigde Staten van Amerika en uit Zuid-Afrika.

Tevens zij opgemerkt dat al het mogelijke wordt gedaan om de opname van de steenkool in de industrie, naast de siderurgie en de elektrische centrales, te bevorderen. In dit kader dient de aandacht te worden

gevestigd op de aan de gang zijnde studie van de Dienst voor nijverheidsbevordering, een studie die bijna klaar is, onder de titel « Industriële ontwikkelingskansen verbonden aan een verhoogde inzet van steenkolen in het energie- en grondstoffenverbruik » en waarvan de resultaten zullen gekend zijn in de lente van 1984, alsook op de verschillende steunmaatregelen die door de overheid werden uitgewerkt om het verbruik van steenkool in nijverheids- en bepaalde andere richtingen te stimuleren.

Er zijn momenteel onderhandelingen aan de gang én met de elektriciteitssector én met de staalsector voor de afname van steenkool. Ik hoop dat wij met de elektriciteitssector kunnen komen tot een langlopend contract. U weet wellicht dat er de jongste jaren geen contract meer was en dat van jaar tot jaar met de elektriciteitssector werd onderhandeld. Wij hopen een contract van twee, hopelijk van vier jaar, te kunnen afsluiten opdat de Kempische Steenkoolmijnen kunnen plannen op basis van hun afzet in die komende twee of vier jaar.

Ook inzake de staalnijverheid zijn er onderhandelingen aan de gang die echter bijzonder moeilijk verlopen omdat in de staalnijverheid, gezien de daling van de produktie, de consumptie van steenkool eveneens is gedaald.

Tenslotte zal men ook in de steenkoolsector alle produktiekosten moeten beheersen, wat trouwens nu reeds voor een stuk gebeurt, ten einde de subsidiëring binnen perken te houden, met name binnen de perken van de nationale enveloppe die werd vastgesteld door de Minister-raad van 29 juli 1982 en bepaald werd op 31,9 miljard frank.

Bijgevolg kan ik het geachte lid mededelen dat er momenteel in Limburg geen mijnsluitingen worden overwogen.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER CANIPEL TOT DE MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN BETREFFENDE « HET PROTOCOL-AKKOORD, AFGESLOTEN TUSSEN COCKERILL-SAMBRE EN ARBED-SIDMAR, EN DE GEVOLGEN ERVAN VOOR HET GENTSE STAALBEDRIJF »

QUESTION ORALE DE M. CANIPEL AU MINISTRE DES AFFAIRES ECONOMIQUES SUR « LE PROTOCOLE D'ACCORD CONCLU ENTRE COCKERILL-SAMBRE ET ARBED-SIDMAR ET SES CONSEQUENCES POUR L'ACIERIE GANTOISE »

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Canipel tot de minister van Economische Zaken over « het protocol-akkoord, afgesloten tussen Cockerill-Sambre en Arbed-Sidmar, en de gevolgen ervan voor het Gentse staalbedrijf ».

Het woord is aan de heer Canipel.

De heer Canipel. — Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, het protocol-akkoord tussen Cockerill-Sambre en Arbed-Sidmar heeft in het Vlaamse staalbedrijf enige ongerustheid teweeggebracht. Daarom wil ik enkele vragen ter verduidelijking stellen.

Waarom wordt het protocol soms voorgesteld als een akkoord tussen drie bedrijven en dan weer als een akkoord tussen twee groepen? Waarom worden strategische beslissingen zoals Sidmar II systematisch overgelaten aan de twee groepen en niet aan de drie bedrijven?

Waarom wordt Sidmar beperkt tot geïntegreerd bedrijf van ruwijzer tot koudijzer? Waarom is er geen centrum voor de produktie van halffabrikaten, en geen diversificatie in andere staalprodukten mogelijk?

Betekent de verklaring van verbetering van de koudgewalste produkten in Dudelange dat daar een nieuwe koudwalserij zal worden opgericht? En met welke produktie?

De samenwerking tussen een Luikse koudwalserij en Sidmar is onbegrijpelijk. Betekent dit een marktverdeling tussen Cockerill en Sidmar, met Sidmar vastgespijkerd op het huidige niveau?

Betekent de zinsnede « De uitbreiding is zonder belang voor Sidmar in een voorzienbare tijdshorizon » dat Sidmar uitbreidingsmogelijkheden verzaakt? Waarom worden de expansiecapaciteiten van Sidmar onderworpen aan het akkoord van Arbed en Cockerill-Sambre?

Het protocol is eveneens onduidelijk met betrekking tot de commerciële onafhankelijkheid van Sidmar tegenover Arbed en Cockerill-Sambre. Wat is de invloed en afhankelijkheid van Sidmar in Tradeared?

Zal een Vlaming aanwezig zijn voor Sidmar in het strategisch begeleidingscomité?

Waarom werd zo weinig aandacht besteed aan de voorstellen van Hoogovens in Nederland? Zou een samenwerking met Hoogovens, Valfil niet hebben kunnen redden?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Eyskens.

De heer Eyskens, minister van Economische Zaken. — Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de heer Canipel heeft zeven vragen gesteld, waarvan sommige zelfs meervoudig.

Wat zijn eerste tweevoudige vraag betreft, kan ik het volgende antwoorden.

Het Belgisch vennootschapsrecht kent het begrip « industriële groep » niet, hoewel industriële groepen « ook in België » een realiteit zijn.

Het protocol-akkoord is dan ook ondertekend én door Arbed én door Sidmar, als vennootschappen, en in de tekst wordt over de afzonderlijke ondernemingen Arbed en Sidmar gesproken waar dit om juridische redenen gewenst is.

Op andere plaatsen, bijvoorbeeld in het overwegend gedeelte en in de bepalingen over groepsstrategie, wordt gesproken over de twee groepen Arbed-Sidmar en Cockerill-Sambre. Sidmar heeft niet zichzelf gecreëerd, maar is ontstaan binnen de groep Arbed.

Industrieel gesproken is Sidmar een Luxemburgse onderneming, vermits de Belgische Staat tot op heden slechts een participatie heeft van 21 pct. Zoals u vernomen heeft, zal dit in de volgende weken worden gewijzigd.

De Sidmar II-kwestie wordt in het akkoord zowel in verband gebracht met twee groepen als met de drie bedrijven. In het akkoord staat: « De drie maatschappijen zullen die kwestie evenwel gezamenlijk in de komende jaren moeten bestuderen » en « De beide groepen zullen dien-aangaande te gepasten tijde stelling nemen ».

Tweede vraag. De gebruikte terminologie is « de voortzetting van haar activiteit als geïntegreerde fabriek voor platte produkten van het gietijzer tot de koudgewalste plaat ». De produktie van halfafgewerkte produkten voor geïnteresseerde derden wordt daardoor niet uitgesloten. Integendeel blijkt daaruit dat als Sidmar halfafgewerkte produkten zal maken, dit normaal zal gebeuren op stroomopwaarts geïntegreerde wijze, dus met eigen erts, eigen cokes, verwerkt tot eigen gietijzer, verwerkt tot eigen staal, en tenslotte tot halfafgewerkte produkten. De produktie van halfafgewerkte produkten tot en met blokken of *slabs* wordt niet gereguleerd door de Europese Gemeenschap.

Sidmar moet uiteraard eerst aan haar eigen behoeften aan afgewerkte produkten kunnen voldoen. Wat de diversificatie naar andere produkten betreft, bepaalt het akkoord — en dat is misschien een van de belangrijkste passussen — dat iedere maatschappij, naast het behoud van haar eigen volledige beheersautonomie, ook haar initiatiefrecht inzake nieuwe produkten en nieuwe industriële procédés behoudt. Deze zin komt juist onder de alinea waarin de hoofdactiviteiten van de drie ondernemingen worden geschetst.

Derde reeks vragen. De oprichting van een nieuwe koudwalserij te Dudelange werd destijds aanvaard in de akkoorden van Hanzinelle en Hertoginnedal.

In het nieuwe akkoord is zij niet vermeld onder het hoofdstuk « middellange termijn ». Dit wil zeggen dat de handhaving van de koudwalsactiviteit te Dudelange althans op de middellange termijn, met meer bescheiden investeringen zal geschieden, als geadviseerd in het Gandois-verslag over Arbed: « Ma recommandation, dans ces conditions, est de ne pas toucher aux laminoirs à froid. Il est probable que la bonne solution technique serait la construction d'un train tandem. Il ne faut surtout pas le faire actuellement. Avec les annexes, ce serait un investissement de près de dix milliards: c'est totalement exclu. Le seul investissement urgent est de cinquante millions: il permettra d'améliorer la propreté des produits à froid et concerne la préparation de l'émulsion. »

Het laatste woord ter zake komt toe aan de EG-Commissie, in het kader van artikel 54 van het EGKS-verdrag.

De beoogde samenwerking tussen Cockerill-Luik en Sidmar op het vlak van de koudwalserijen zou een positief punt moeten zijn voor beide. Van een bijkomende en eenzijdige vastspijking van Sidmar door dit

akkoord is geen sprake. De EG-Commissie heeft de koudwalscapaciteiten van beide maatschappijen in dezelfde mate reeds onder controle.

Vierde vraag. De zinsnede «De uitbreiding Sidmar II is zonder belang voor Sidmar in een voorzienbare tijdshorizon» is geen verzaking van uitbreidingsmogelijkheden, maar gewoon de nuchtere vaststelling van het feit dat de verwachte evolutie van de marktsituatie niet van die aard is dat Sidmar dergelijke uitbreiding voor zijn eigen marktbehoeften binnen afzienbare tijd kan overwegen.

Mochten andere groepen, Cockerill bijvoorbeeld, op lange termijn, belangstelling tonen om door een Sidmar II-project bevoorrad te worden, dan moeten zij dit volgens het akkoord tijdig met Sidmar en Arbed bespreken.

Als Sidmar hiervoor een derde geïnteresseerde vindt, dan moet het akkoord van Cockerill-Sambre hiervoor niet worden gevraagd. Maar het is nogal duidelijk dat de uitbouw van Sidmar II — en dat staat in het hoofdstuk «lange termijn» — maar denkbaar is wanneer zich zeer aanzienlijke verschuivingen zouden voordoen in België wat betreft de productie in de warme fase. Daar zouden geleet op de huidige industriële structuur, onvermijdelijk meerdere bedrijven bij betrokken zijn.

Vijfde vraag. De punten 3.1 en 3.2 van het akkoord geven inzake commercialisering duidelijke principes weer die de drie maatschappijen op het terrein zullen concretiseren. Dit stond ook reeds in de akkoorden van Hanzinelle en Hertoginnedal I. Het grootste deel van de cliënten van Sidmar, voor warmgewalste produkten, wordt behandeld door Tradeared en hiervoor zal met Cockerill-Sambre worden samengewerkt om dit handelsfonds op lange termijn te verdedigen.

Bovendien staat in het nieuwe aanhangsel bij de conventie dat Sidmar tot 49 pct. participatie kan veroveren in Tradeared, waar zij nu geen frank participatie heeft, zodat zij een belangrijke inspraak zal hebben in het beheer van deze commercialiseringsmaatschappij.

De warmgewalste produkten die Sidmar nu reeds, zonder tussenkomst van Tradeared, aan een welbepaalde klant levert, worden buiten de samenwerking gehouden, omdat dit ter zake niet dienstig is.

De koudgewalste produkten blijven in een eerste stadium buiten de commerciële samenwerking, dus onafhankelijk tegenover Cockerill-Sambre, omdat in de industriële praktijk een samenwerking altijd stapsgewijze moet worden opgebouwd.

Zesde vraag. De strategische begeleiding zal langs twee elkaar aanvullende wegen worden verzekerd, ten eerste, door een comité bestaande uit de voorzitters en de directeurs-generaal van de drie ondernemingen; ten tweede, door het gemeenschappelijk werk van enkele leden van de strategische staven van de drie ondernemingen.

Wat het eerste kanaal betreft, behoort de aanstelling van de voorzitter en van de directeur-generaal van Sidmar, zoals in iedere vennootschap, tot de bevoegdheid van de raad van beheer en eventueel van de algemene vergadering wanneer het over een beheersmandaat gaat.

Ingevolge het op 13 januari 1984 geparafeerde aanhangsel bij de conventie Arbed-Belgische Staat-Luxemburgse Staat-Sidmar, van 30 maart 1979 zal de samenstelling van de raad van beheer van Sidmar worden aangepast in functie van de verhoging van de deelneming van de Belgische Staat in het kapitaal van de vennootschap.

Ofschoon ik voor de huidige voorzitter van de beheerraad, die niet de Belgische nationaliteit heeft, slechts woorden van lof kan hebben, omdat hij deze onderneming, in het Vlaamse land gebouwd, ook groot heeft gemaakt, wordt het perspectief geopend dat zijn opvolger een Belg zal zijn en meer bepaald, een Vlaming.

Bij deze voorlaatste vraag onderstreep ik dat de wijziging van de conventie van 1979 de participatie van de Belgische Staat, wat betreft de stemgerechtigde aandelen, zal brengen tot een vork die op beduidende wijze de 25 pct. zal overschrijden maar evenwel beneden de 49 pct. zal blijven, dit zonder rekening te houden met de niet-stemgerechtigde aandelen, die zoals u weet, voor bepaalde belangrijke materies wel stemgerechtigd worden: fusie, wijziging van statuten, emissie van nieuwe aandelen.

Daarbij komt dat de conventie ook bepaalt dat de Belgische overheid een voorkeepsrecht heeft voor de andere participaties, met name die van Arbed en/of de Luxemburgse Staat als deze beide rechtspersonen zouden overgaan tot de verkoop van hun huidige participaties.

Het aanhangsel bij de conventie van 1979 is een ware doorbraak in de verhoudingen tussen Sidmar en Arbed en onrechtstreeks ook tussen de Belgische en de Luxemburgse Staat, wat betreft de onderneming Sidmar.

Zevende en laatste vraag. De voorstellen van Hoogovens hebben alle gewenste aandacht gekregen, niet alleen vanwege de leiding van de betrokken ondernemingen, ook vanwege de heer Gandois en ook vanwege de regering. Wij hebben daarover in de regering verscheidene malen van gedachten gewisseld en ik heb daarover zelfs tweemaal een gespreksronde gehad met mijn Nederlandse collega, de heer Van Aardenne.

Het voorstel van Hoogovens is voor Cockerill-Sambre geen goede oplossing omdat het openhouden van Valfil op twee lijnen van de vier in elk geval een jaarlijks exploitatiekort berekent van 400 tot 500 miljoen. Dit moet worden gekapitaliseerd. Een kapitalisatie tegen 10 pct. betekent een kost van 5 miljard. De onderneming is niet in staat om haar toekomst uit te bouwen met een dergelijke hypotheek.

Ook in termen van tewerkstelling is, hoe paradoxaal ook, het gedeeltelijk openhouden van Valfil ongunstiger omdat omwille van de weeromstuit werkgelegenheid moet worden vermindert bij Chertal, Carlam en in de walsenrijen van Le Ruau. De nettoaangroei van de werkloosheid zou ongeveer 800 personeelsleden treffen.

Om deze redenen en om andere redenen die ik hier in antwoord op een mondelinge vraag niet kan vermelden, hebben de industriële, hierin gevolgd door de regering, geoordeeld dat het voorstel van Hoogovens voor de Belgische staalnijverheid niet gunstig was.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN IN AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN FINANCIËN EN BUITENLANDSE HANDEL OVER «DE EXTRA-LEGALE PENSIOENVORMING BIJ DE NATIONALE BANK»

QUESTION ORALE DE M. VAN IN AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES FINANCES ET DU COMMERCE EXTERIEUR SUR «LES RESERVES CONSTITUEES A LA BANQUE NATIONALE EN VUE DE L'ATTRIBUTION DE PENSIONS EXTRA-LEGALES»

De Voorzitter. — Wij gaan nu over tot de eerste vraag van de heer Van In aan de Vice-Eerste minister en minister van Financiën en Buitenlandse Handel over «de extra-legale pensioenvorming bij de Nationale Bank».

Minister De Croo zal op deze vraag antwoorden namens zijn collega, minister De Clercq, die hier niet aanwezig kan zijn.

Het woord is aan de heer Van In.

De heer Van In. — Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, mijn vraag houdt verband met de merkwaardige extra-legale pensioenvorming bij de Nationale Bank.

De weekstaat van de Nationale Bank van 7 januari 1984 geeft voor de reserves van het extra-legaal pensioenfonds een verhoging te zien van 1.118 miljoen frank. Men mag veronderstellen dat deze bijboeking voortvloeit uit de interesten over 1983 verworven.

Afgezien van de vaststelling dat de extra-legale pensioenreserves van de Nationale Bank, nu: 16,6 miljard frank, elke relatie met enige reële nood heeft verloren, blijkt ook dat door boeking zowel op de actief- als passiefzijde van de balans, dit enorme bedrag eigenlijk aan het bankvermogen ontsnapt.

Vermits verscheiden semi-publieke organismen zich aan de werkwijze van de Nationale Bank spiegelen — men zou het voor minder — om de vorming van en het beheer over extra-legale pensioenfondsen te rechtvaardigen, zouden wij graag vernemen wat belet om, zoals trouwens door de vereniging van bedrijfspensioenfondsen wordt gevraagd, elke extra-legale pensioenvorming aan éénvormige, strikte en evenwichtige regels te onderwerpen.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister De Croo.

De heer De Croo, minister van Verkeerswezen en Posterijen, Telegrafie en Telefonie. — Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, Vice-Premier Willy De Clercq is op het ogenblik weerhouden in de Kamer waar hij wordt geïnterpelleerd en heeft mij gevraagd in zijn naam op de vraag van de heer Van In te antwoorden.

De werking van de Pensioenkas van het personeel van de Nationale Bank van België is gesteund op het principe van de kapitalisatie en niet op dit van de repartitie, wat het voordeel biedt de betaling van de

bovenwettelijke renten ook op lange termijn te kunnen verzekeren. De reserves, die volgens het kapitalisatiestelsel op actuariële basis zijn bepaald, worden gestijfd door de bijdragen van de werknemers alsmede door een statutaire toelage van de instelling.

De toename van deze reserves, die is vastgesteld op de weekstaat van 2 januari 1984, wordt verklaard door de belangrijke stijging der werknemersbijdragen ingevolge de aangroei van het personeelsbestand, + 230 eenheden in 1983, en door de berekening op een hogere loonmassa. De samengestelde kapitalen moeten immers in verhouding staan tot de evolutie van de bezoldigingen van het actieve personeel, waarop de theoretische renten zijn berekend.

Er dient te worden opgemerkt dat deze reserves integraal belegd worden in Belgische overheidsfondsen, zoals door het reglement ter zake wordt voorgeschreven.

Het laatste lid van de vraag van de heer Van In behoort tot de bevoegdheid van de heer P. Mainil, staatssecretaris voor Pensioenen. De vraag werd hem dan ook overgemaakt met het verzoek u een schriftelijk antwoord te bezorgen.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN IN AAN DE MINISTER VAN VERKEERSWEZEN EN POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE, OVER «DE AFSCHAFFING VAN BETREKKINGEN TE OOSTENDE, BRUGGE EN MERELBEKE IN HET KADER VAN DE HERSTRUCTURERINGSPLANNEN VAN DE NMBS»

QUESTION ORALE DE M. VAN IN AU MINISTRE DES COMMUNICATIONS ET DES POSTES, TELEGRAPHES ET TELEPHONES, SUR «LA SUPPRESSION D'EMPLOIS A OSTENDE, BRUGES ET MERELBEKE, DANS LE CADRE DES PROJETS DE RESTRUCTURATION DE LA SNCB»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van In aan de minister van Verkeerswezen en Posterijen, Telegrafie en Telefonie, over «de afschaffing van betrekkingen te Oostende, Brugge en Merelbeke in het kader van de herstructureringsplannen van de NMBS».

L'ordre du jour appelle la question orale de M. Van In au ministre des Communications et des Postes, Télégraphes et Téléphones.

Het woord is aan de heer Van In.

De heer Van In. — Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, eens te meer een vraag in verband met de reorganisatieplannen bij de spoorwegen.

In de NMBS-ateliers of stelplaatsen van Oostende, Brugge en Merelbeke zou zijn medegegeeld dat één vierde tot één derde van de zogenaamde voerdersposten met opheffing of mutatie worden bedreigd. Deze ingrepen zouden onder meer voortvloeien uit de aangekondigde reorganisatieplannen bij het openbaar vervoer.

Het ware nuttig te vernemen niet alleen of de bestaande betrekkingen in de hoger geciteerde centra zullen gevrijwaard worden, maar ook welk precies aantal voerdersposten in de bedoelde centra en in andere centra worden voorbehouden.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister De Croo.

De heer De Croo, minister van Verkeerswezen en Posterijen, Telegrafie en Telefonie. — Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de problematiek die werd opgeworpen door senator Van In moet gesitueerd worden in het raam van de gekende en broodnodigzakelijke reorganisaties die de NMBS terug op het goede spoor moeten leiden.

Het gaat hier niet alleen om het Intercityplan, dat ingaat op 3 juni 1984, maar ook om de hervorming van het goederenvervoer. Deze hervorming werd reeds ingezet in het jaar 1981.

Ook de herlokalisatie van de verschillende stel- en werkplaatsen van de NMBS, waarvan de studie nog niet afgerond is, zal een belangrijke rol spelen in de aangelegenheid die door de heer Van In werd besproken.

Het document dat door de raad van beheer van de NMBS op 3 mei 1983 werd goedgekeurd, stelde immers vast dat de besparingen die uit de reorganisatie van het reizigersvervoer moesten voortvloeien, gekoppeld waren aan het wegvallen, op termijn, van een aantal arbeidsplaatsen dat geraamd kan worden op 1 250 eenheden.

Deze afvloeiing is dan vooral te wijten aan een zuiniger beurtregeling van trein- en tractiepersoneel.

Het spreekt echter vanzelf dat het NMBS-personeel beschermd is, en zal blijven, door zijn statuut, en dat deze personeelsvermindering door natuurlijke afvloeiing zal geschieden.

Op het ogenblik en sinds de twee jaar dat ik verantwoordelijkheid draag voor de NMBS, werd door deze afvloeiingspolitiek de tewerkstelling met meer dan 6 000 eenheden verminderd.

De NMBS is nu bezig met de opstelling van hogervermelde beurtregelingen. Ik vestig de aandacht erop dat het hier gaat om een materie van zuiver dagelijks beheer, dat dus tot de uitsluitende bevoegdheid van de directie van de NMBS behoort.

Naar ik verneem, zouden er heel wat verschuivingen zijn inzake de localisatie van de stations waar het betrokken personeel zijn dienst aanvangt en beëindigt. Dit is uiteraard een gevolg van de nieuwe opstelling van de treindiensten, die veel minder aflossingen van het personeel vergt en zoveel mogelijk onproductieve ritten in losse dienst vermijdt.

De opstelling van de beurtregelingen is nog niet afgerond. Het herstructureringsplan «reizigersdienst» is uitgewerkt, maar de reorganisatie van de goederendienst is nog niet beëindigd. Het is dus nog niet mogelijk definitieve cijfers te verstrekken wat betreft de te voorziene kaders van treinbestuurders. De aan de tractiewerkplaatsen medegegeelde cijfers zijn voorlopig en dienen enkel om de heropleiding van de bestuurders in de beste voorwaarden te laten gebeuren, wat nodig is bijvoorbeeld voor de overgang van diesel naar elektrische tractie, en de studie van nieuw materieel en lijnen.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN IN AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE BETREKKINGEN OVER «EEN EVENTUELE BEMIDDELINGSPOGING IN HET GESCHIL TUSSEN DE CYPRIOTISCHE GEMEENSCHAPPEN»

QUESTION ORALE DE M. VAN IN AU MINISTRE DES RELATIONS EXTERIEURES SUR «UNE EVENTUELLE MISSION DE BONS OFFICES POUR RESOUDRE LE CONFLIT ENTRE LES COMMUNAUTES CYPRIOTES»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van In tot de minister van Buitenlandse Betrekkingen over «een eventuele bemiddelingspoging in het geschil tussen de Cypriotische gemeenschappen».

Het woord is aan de heer Van In.

De heer Van In. — Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de eenzijdige onafhankelijkheidsverklaring van Noord-Cyprus is door de internationale gemeenschap quasi unaniem negatief beoordeeld. Deze reactie is formeel allicht correct doch in de praktijk heeft zich al geruime tijd tussen Noord- en Zuid-Cyprus een totaal afgescheiden ontwikkeling voorgedaan.

Afgezien van de ontwikkelingen en de spanningen op het eiland zelf kan de internationale gemeenschap moeilijk voorbijgaan aan de bijzondere positie van Cyprus ten opzichte van het Midden-Oosten.

Nu zich de mogelijkheid aftekent om, door het vertrek of het uitdunnen van de Turkse troepen, de besprekingen tussen de beide Cypriotische gemeenschappen te laten hernemen, ware het aanbod van goede diensten, uitgaande van ons land of van verschillende niet rechtstreeks betrokken landen, misschien van onmiddellijk nut.

Enig positief antwoord op deze suggestie mag tegelijk de erkenning inhouden van de nood om onze jonge wetenschappers meer vertrouwd te maken met allerlei volkenrechtelijke ontwikkelingen zoals ze zich permanent in de wereld voordoen.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister De Croo die zal antwoorden namens minister Tindemans.

De heer De Croo, minister van Verkeerswezen en Posterijen, Telegrafie en Telefonie. — Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, aangezien minister Tindemans in het buitenland vertoefde, heeft hij mij verzocht in zijn naam volgend antwoord te willen geven.

De republiek Cyprus is gegrondvest op de drie akkoorden van Lancaster House van 19 februari 1959 tussen Groot-Brittannië, Griekenland en Turkije. De regering van Cyprus ondertekende deze akkoorden op de

dag van de onafhankelijkheid van Cyprus, 16 augustus 1960. Deze akkoorden zijn nog steeds van kracht.

Een van deze drie akkoorden, het garantie-akkoord, waarborgt de onafhankelijkheid en de integriteit van Cyprus, alsook de fundamentele artikels van zijn Grondwet. Deze Grondwet is gesteund op een *copartnership* tussen de twee gemeenschappen van Cyprus.

De Grondwet van 1960 werd evenwel tijdens de periode 1964-1974 gewijzigd in haar fundamentele beschikkingen, hetgeen aanleiding gaf tot het uitbreken van onlusten en het zenden van een troepenmacht door de Verenigde Naties.

Toen op 15 juli 1974 een staatsgreep tegen het staatshoofd monseigneur Makarios plaatsvond met het doel de aanhechting van Cyprus bij Griekenland te bewerkstelligen, kwam Turkije op 20 juli 1974 met de wapens tussen op grond van het garantie-akkoord van 1960.

Op 1 november 1974 werd door de Algemene Vergadering van de Uno de resolutie 3212 eenparig goedgekeurd. Wat de verhouding betreft tussen de twee gemeenschappen, vraagt deze Uno-resolutie dat de onderhandelingen die plaatshebben op voet van gelijkheid, zouden voortgezet worden met de goede diensten van de secretaris-generaal.

De Cyprus-kwestie is steeds het voorwerp geweest van consultaties in het kader van de Europese politieke samenwerking. Rekening houdend met onze grote gehechtheid aan deze vorm van samenwerking, lijkt het mij geraadzaam dat België blijft optreden binnen de Groep van de Tien.

De Tien hebben steeds het standpunt ingenomen dat een oplossing van de Cyprus-kwestie dient gevonden in het kader van onderhandelingen tussen de twee gemeenschappen van Cyprus. Deze procedure is de enige die aanvaard werd door de twee gemeenschappen en die tevens het akkoord wegdraagt van de drie garantiemogendheden.

De Tien hebben de meeste waardering voor de wijze waarop de secretaris-generaal van de Uno zijn opdracht van goede diensten vervult, die hem door de Veiligheidsraad werd opgedragen en die bij een recente resolutie van 18 november 1983 werd bekrachtigd.

In de huidige omstandigheden lijkt ieder nieuw aanbod van goede diensten onnodig en zelfs schadelijk in de mate waarin het de positie van de secretaris-generaal zou kunnen verzwakken.

Tenslotte heeft België geregeld contacten met de bij het conflict betrokken partijen op bilateraal en multilateraal vlak onder meer in het kader van de Raad van Europa.

QUESTION ORALE DE M. BELOT AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE SUR L'OBLIGATION FAITE AUX AGENTS DE L'ETAT DEMANDEURS DE CERTAINS CONGES DE MOTIVER LEUR REQUETE

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER BELOT AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN OPENBAAR AMBT OVER «DE VERPLICHTING OPGELEGD AAN DE LEDEN VAN HET RIJKSPERSONEEL DIE VERLOF VRAGEN, OM HUN VERZOEK TE MOTIVEREN»

M. le Président. — M. Belot a demandé de pouvoir poser une question orale urgente au Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique sur «l'obligation faite aux agents de l'Etat demandeurs de certains congés de motiver leur requête».

La parole est à M. Péciaux qui posera la question en lieu et place de M. Belot.

M. Péciaux. — Monsieur le Président, monsieur le ministre, chers collègues, en l'absence de M. Belot, retenu par d'autres occupations, je me permets de vous donner connaissance de sa question.

L'arrêté royal du 30 mars 1983, paru au *Moniteur belge* du 22 avril 1983, modifie l'arrêté royal du 1er juin 1964 relatif à certains congés accordés à des agents des administrations de l'Etat et notamment l'article 26 de l'arrêté de 1964, qui contient maintenant en son paragraphe premier une disposition obligeant l'agent demandeur non seulement à motiver sa demande, mais encore à l'appuyer de «toutes preuves utiles».

Le Conseil d'Etat, dans son avis, n'a pas défini cette notion.

Aussi saurais-je gré à l'honorable ministre, ajoute M. Belot, de me dire, sur le plan des principes, ce qu'il faut entendre par «toutes preuves utiles».

Par exemple, une mère doit-elle fournir un certificat médical attestant de la santé de la personne gardant l'enfant, au risque de violer le secret médical?

Par ailleurs, M. Belot s'étonne que de telles difficultés soient faites aux fonctionnaires pour leur permettre d'obtenir ce type de prestations réduites alors que le souhait général est d'encourager le mi-temps pour résorber le chômage.

M. le Président. — La parole est à M. De Croo, ministre, qui répondra en lieu et place de son collègue M. Nothomb.

M. De Croo, ministre des Communications et des Postes, Télégraphes et Téléphones. — Monsieur le Président, monsieur le ministre, chers collègues, je vous donne lecture de la réponse de M. le ministre Nothomb à la question de M. Belot.

La modification apportée à l'arrêté royal du 1er juin 1964 relatif à certains congés accordés à des agents des administrations de l'Etat par l'arrêté royal du 30 mars 1983 consiste principalement en la création du régime de prestations réduites pour convenance personnelle.

Ce régime permet aux agents qui, pour l'une ou l'autre raison personnelle, désirent exercer des prestations réduites mais ne peuvent se prévaloir de raisons sociales ou familiales, de travailler à mi-temps pendant une période déterminée.

Il importait donc de distinguer les situations et de circonscrire avec plus de précision qu'auparavant celles permettant l'octroi des congés pour raisons sociales ou familiales; pour cette raison, il est demandé aux agents de motiver leur demande et de l'appuyer de toute preuve utile.

La notion de «preuve utile» n'a pas été définie.

La plupart des demandes de congé qui sont soumises à l'accord de la Fonction publique sont motivées, soit par le souci d'assurer la garde et l'éducation de jeunes enfants, soit par la nécessité d'apporter une aide à un proche parent malade ou handicapé.

Il a été estimé que la présence au foyer d'enfants jusqu'à et y compris l'âge de douze ans constitue une preuve suffisante pour accorder le congé à l'un des parents; par contre, des enfants plus âgés peuvent, dans la majorité des cas, se passer d'une surveillance constante et leur seule présence ne peut, par elle-même, justifier un congé.

Pour les demandes motivées par la nécessité de consacrer davantage de temps à des enfants de plus de douze ans d'apporter une aide à un proche parent malade ou handicapé, un document est réclamé. Le document fourni est très souvent un certificat médical. Ce document peut aussi être une attestation délivrée par un organisme qui s'occupe de handicapés ou par une mutuelle.

Pour être admis, il suffit que le certificat médical témoigne de la nécessité d'apporter des soins à la personne malade ou handicapée; il n'y a donc pas violation du secret médical.

Enfin, M. le Vice-Premier ministre note que, depuis le 1er mai 1983, 3 500 demandes de congé ont été introduites auprès de la Fonction publique, que le nombre des refus est presque nul et que les personnes qui ne peuvent se prévaloir de raisons sociales ou familiales ont la faculté de travailler à mi-temps pour convenance personnelle.

Le contrôle instauré n'a donc pas pour effet de freiner le travail à temps partiel.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW N. MAES TOT DE MINISTER VAN VERKEERSWEZEN EN POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE, OVER «DE TOEKOMST VAN HET STATION TE SINT-NIKLAAS IN HET KADER VAN DE HERSTRUCTURERINGSPLANNEN VAN DE NMBS»

QUESTION ORALE DE MME N. MAES AU MINISTRE DES COMMUNICATIONS ET DES POSTES, TELEGRAPHES ET TELEPHONES, SUR «L'AVENIR DE LA GARE DE SAINT-NICOLAS DANS LE CADRE DES PROJETS DE RESTRUCTURATION DE LA SNCB»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw Nelly Maes tot de minister van Verkeerswezen en Posterijen, Telegrafie en Telefonie, over «de toekomst van het station te Sint-Niklaas in het kader van de herstructureringsplannen van de NMBS».

Het woord is aan mevrouw Nelly Maes.

Mevrouw N. Maes. — Mijnheer de Voorzitter, heren ministers, dames en heren, de hervormingsplannen van de NMBS dreigen ernstige consequenties in te houden voor het station van Sint-Niklaas.

Tengevolge van deze plannen zouden enkel nog omnibustreinen bediend worden vanuit Sint-Niklaas, wat na de elektrificatie van de lijn Sint-Niklaas-Mechelen nog zou verminderd worden.

Dit betekent een enorm verlies aan arbeidsplaatsen, wat het begin van het einde is van Sint-Niklaas als werkzetel. Dit heeft tot gevolg dat heel wat mensen die naar Sint-Niklaas verhuisd zijn, er gebouwd hebben — omdat Sint-Niklaas werkzetel was —, gedwongen worden te gaan pendelen.

Wat betreft praktische organisatie, zijn er ook heel wat argumenten tegen de geplande hervormingen. Het zou toch logischer zijn dat de treinen bediend worden vanuit de tussenstations en niet vanuit de hoofdstations zoals nu voorzien is. Immers, de pendelaars vertrekken toch uit de tussenstations naar de hoofdstations in plaats van omgekeerd.

Een andere consequentie van de voorziene plannen is, dat het personeel van de tussenstations niet vertrouwd is met alle materieel. Dit kan ernstige gevolgen hebben voor de bediening in geval van nood.

Meent de minister niet dat het aangewezen is de geplande hervormingen te wijzigen ten gunste van het station Sint-Niklaas als werkzetel?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister De Croo.

De heer De Croo, minister van Verkeerswezen en Posterijen, Telegrafie en Telefonie. — Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, voor het algemeen antwoord aan mevrouw Maes kan ik verwijzen naar wat ik zoeven heb gezegd aan de heer Van In.

U weet dat de reorganisatie van het reizigersvervoer per spoor in ons land reeds moet starten op 3 juni aanstaande. Het zal een vermindering van de tewerkstelling met zich brengen van ongeveer 1 250 eenheden. Deze zal gebeuren in de vorm van natuurlijke afvloeiing. Het personeel van de NMBS blijft beschermd en beveiligd door zijn statuut.

De tweede fase, een heel belangrijke, betreft de hervorming van het goederenvervoer. Bij de NMBS is er een studie aan de gang, beter bekend in de binnenkringen onder het rapport nummer 6, een soort criteria benadering van technische aard, waaruit moet blijken welke stelplaatsen en welke werkplaatsen eventueel in aanmerking kunnen komen voor een meer rationeel gebruik.

Deze studie is louter theoretisch. Ze wordt nu door mij uitgetoetst via de directie-generaal van de Spoorwegen met de vakbonden aan de ene kant, en een aantal economische organisaties aan de andere kant.

De hoofdbekommernis wordt de verlaging van de kosten onder andere door de vermindering van de onproductieve prestaties. De snelheid en de betrouwbaarheid van het vervoerbestel moeten worden opgedreven en daarvoor moet worden vermeden tijdens een zelfde rit het personeel af te lossen.

De beurtregelingen, zowel voor het controlepersoneel als voor het tractiepersoneel, worden opgesteld, rekening houdend met:

- De nieuwe reizigerstreindienst van 3 juni 1984;
- De hervorming van de goederendienst;
- De studies die nog aan de gang zijn inzake de nieuwe lokalisering van tractiewerkplaatsen en treinpersoneelsdepôts.

Volgende basisprincipes werden toegepast:

— Maximale systematisering van de bediening van elke relatie en de verdeling ervan over een minimum van depots, ten einde het verkeer beter te beheersen in geval van storingen;

— Zoveel mogelijk hetzelfde personeel gebruiken voor een volledige bediening;

— Voor de lange verbindingen, slechts op de meest geschikte plaatsen een minimumaantal schakels voorzien, ten einde een optimale benutting van het personeel te bekomen, in omstandigheden die een maximale regelmaat van het verkeer waarborgen;

— De beurtregelingen van het controlepersoneel opmaken, rekening houdend met de beurtregeling van het reizigersmaterieel;

— De zeer vroege en zeer late treinen laten bedienen door het personeel van het dichtstbij gelegen depot;

— De losse ritten van rollend materieel minimaliseren.

Dit alles moet, in het raam van het reorganisatieplan van de NMBS, leiden tot een verbetering van de dienstverlening aan het cliënteel en tot een optimale benutting van de middelen van de maatschappij.

Het is dus binnen het raam van bovenvermelde principes dat men de toekomstige beurtregelingen voor het personeel van Sint-Niklaas moet beoordelen.

De bedienden van standplaats Sint-Niklaas zullen bijgevolg tussenkomen in de bediening van alle forenzentreinen die er vertrekken en aankomen, evenals in de bediening van de treinen van de IR-relatie Sint-Niklaas-Mechelen. Zij zullen ook de treinen van de omnibusverbinding Lokeren-Antwerpen Centraal bedienen, daar er te Lokeren geen depot voorzien is.

Wat het sedentair personeel betreft, kan ik u mededelen dat er geen arbeidsplaatsen zullen verloren gaan.

QUESTION ORALE DE M. PECRIAUX A M. BERTOUILLE, MINISTRE DE L'EDUCATION NATIONALE, SUR «LES CONTACTS PRIS AVEC LES ENTREPRISES EN VUE D'ORGANISER L'ACCUEIL DES JEUNES ISSUS DE L'ENSEIGNEMENT A HORAIRE REDUIT»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER PECRIAUX AAN DE HEER BERTOUILLE, MINISTER VAN ONDERWIJS, OVER «DE CONTACTEN MET DE BEDRIJVEN VOOR DE OPVANG VAN JONGEREN UIT HET DEELTIJDS ONDERWIJS»

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Péciaux à M. Bertouille, ministre de l'Education nationale, sur «les contacts pris avec les entreprises en vue d'organiser l'accueil des jeunes issus de l'enseignement à horaire réduit.»

La parole est à M. Péciaux.

M. Péciaux. — Monsieur le ministre, de votre réponse à l'interpellation de mon collègue le sénateur Mouton, il ressort clairement que le temps d'éducation ou de formation prévu par l'article 2 de la loi du 29 juin 1983 se limitera à 360 heures, puis à 240 heures, alors que l'article précité introduit, dans les deux cas, la notion de minimum.

L'enseignement à horaire réduit qui, aux termes de l'article 1er, § 1er, 1°, de ladite loi, comprend moins de semaines par an ou de périodes par semaine que le nombre fixé pour l'enseignement à temps plein, se limitera lui aussi, selon toute vraisemblance, à 360 puis à 240 heures/année.

Vous affirmiez d'ailleurs à cet égard que «l'enseignement professionnel de plein exercice pourra être ouvert un jour et demi, puis un jour par semaine, pour fournir aux jeunes de 15 à 18 ans un complément de formation générale et technique».

Tous les jeunes, cependant, ne seront pas appelés à conclure un contrat de travail avec les classes moyennes ou les entreprises. Nombre d'entre eux seront amenés à ne connaître que le milieu scolaire.

Vous signaliez que «les contacts sont pris néanmoins avec les entreprises pour chercher les moyens d'organiser l'accueil en fonction des demandes des jeunes».

Monsieur le ministre, pourriez-vous dès lors me préciser les orientations ou les résultats de ces contacts pris avec les entreprises?

M. le Président. — La parole est à M. Bertouille, ministre.

M. Bertouille, ministre de l'Education nationale. — Monsieur le Président, mesdames, messieurs, j'ai l'honneur de faire savoir à l'honorable membre que mon cabinet et mon administration travaillent, à l'heure actuelle, activement à la mise sur pied et à l'organisation de l'enseignement secondaire dans le cadre de l'obligation scolaire à temps partiel.

Deux projets importants sont présentement à l'étude: le premier concerne l'enseignement à horaire réduit, le second l'enseignement de promotion sociale.

A cette occasion, notre but est de rechercher les moyens à mettre en œuvre pour que l'obligation scolaire à temps partiel soit réussie et pour que le jeune trouve à l'âge de 18 ans sa place dans la société.

Dans cette perspective, il a été constaté qu'il est hautement souhaitable que le jeune qui a opté pour le système du temps partiel dans l'enseignement puisse compléter celui-ci par un travail ou un stage.

Il est envisagé de créer des centres d'accueil et d'information des jeunes pour aider ceux-ci à choisir le type d'enseignement et de formation qui leur convient le mieux en fonction de leurs aspirations et motivations personnelles et aussi en fonction des disponibilités sur le marché du travail.

Dans le cadre de la discussion du budget de l'Education nationale qui commencera prochainement en commission de la Chambre, j'aurai l'occasion d'entendre les réactions des députés, et plus tard, en cette assemblée, celles des sénateurs. Notre idée est de créer ces centres d'accueil et d'information en annexe des centres PMS. Dans l'enseignement de l'Etat, nous disposons de cinquante-deux centres pour notre communauté.

La même formule serait utilisée pour les enseignements subventionné libre et officiel.

En vue de la recherche de ces disponibilités, des contacts seront pris et sont déjà en cours avec certaines entreprises belges. Je ne citerai pour exemple que Fabrimetal qui a mis à l'étude les métiers de l'industrie de fabrications métalliques pour lesquels le système de formation en alternance peut s'avérer une filière adéquate de préparation des jeunes à la vie professionnelle.

Fabrimetal nous fournira d'ici peu le nombre approximatif de jeunes que son secteur industriel sera en mesure d'insérer dans la nouvelle formule d'enseignement.

Des études semblables sont et seront demandées à d'autres branches de l'industrie. Il est évidemment trop tôt à l'heure actuelle pour pouvoir donner des orientations précises et des chiffres précis sur les possibilités d'embauches et de formation des jeunes dans l'industrie, mais nous devons être prêts pour le mois de juin.

Il ne faut par ailleurs pas oublier la nouvelle loi sur le contrat d'apprentissage industriel qui, une fois mise en application fournira, je l'espère, un grand nombre d'ouvertures aux jeunes qui veulent apprendre leur métier autrement que par la voie traditionnelle de l'enseignement.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN IN AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN JUSTITIE EN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN OVER «DE TEGENSTRIJDIGE INTERPRETATIES GEGEVEN AAN DE HUURWET VAN 29 DECEMBER 1983»

QUESTION ORALE DE M. VAN IN AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE LA JUSTICE ET DES REFORMES INSTITUTIONNELLES SUR «LES INTERPRETATIONS DIVERGENTES DONNEES A LA LOI DU 29 DECEMBRE 1983 SUR LES BAUX A LOYER»

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van In tot de Vice-Eerste minister en minister van Justitie en Institutionele Hervormingen over «de tegenstrijdige interpretaties gegeven aan de huurwet van 29 december 1983».

Het woord is aan de heer Van In.

De heer Van In. — Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag sluit aan bij de actualiteit.

Zowel bij huurders als verhuurders geeft de nieuwe huurwet van 29 december 1983 aanleiding tot heel wat verwarring. Deze verwarring wordt door sommige commentatoren nog in de hand gewerkt.

Er zijn hier twee moeilijkheden: ten eerste, aan de omschrijving «verjaardag van de laatste wettelijke eisbare aanpassing» — dat vindt u terug in artikel 10, onderdeel a van de wet —, worden uiteenlopende interpretaties gegeven naargelang men het begrip «laatste wettelijke eisbare aanpassing» laat samenvallen hetzij met de aanpassing volgens oudere uitzonderingswetgevingen, hetzij met de aanpassing volgens datum van het in werking treden van de overeenkomst.

Ten tweede, wat betreft de beëindiging van de woonhuur wordt een uiteenlopende uitleg gegeven: mag het bepaalde onder artikel 11 van de wet al of niet als complementair gelden? Volgens de ene interpretatie eindigt de woonhuur door rekening te houden met de opzegtermijn plus één jaar, terwijl volgens de andere interpretatie de woonhuur slechts kan eindigen door opzegging na verloop van één jaar, te rekenen vanaf 1 juli 1984.

In de mate dat nog iets kan worden rechtgezet, vernam ik graag van de minister, welke houding dienaangaande zal worden aangenomen.

M. le Président. — La parole est à Bertouille, ministre, qui répond au nom de M. Gol, Vice-Premier ministre et ministre de la Justice et des Réformes institutionnelles.

M. Bertouille, ministre de l'Education nationale. — Monsieur le Président, monsieur le Vice-Premier ministre, M. Gol m'a demandé de

répondre aux questions de M. Van In concernant les interprétations contradictoires développées dans la loi sur le bail.

Je tiens tout d'abord à vous faire part de ce que le département est sur le point d'éditer une brochure commentant la loi du 29 décembre 1983.

Cette initiative m'a paru nécessaire précisément en raison de ce que certains médias ont donné des interprétations divergentes de la loi, ces interprétations étant parfois fondées sur une mauvaise lecture des textes.

En ce qui concerne la première question de M. Van In, l'article 10, qui constitue une disposition transitoire, règle l'application de l'article 1728bis, c'est-à-dire l'adaptation du loyer au coût de la vie, aux baux en cours au moment de l'entrée en vigueur de la loi.

Il est précisé au a de cet article que pour les baux conclus avant le 1er janvier 1981, la première adaptation au coût de la vie peut s'opérer à partir du 1er janvier 1984 et, au plus tôt, au jour anniversaire de la dernière adaptation légalement exigible.

Les baux conclus avant le 1er janvier 1981 ont pu, en principe, suivant la dernière loi «de blocage» du 30 décembre 1982, être adaptés le 1er janvier 1983.

Cette loi du 30 décembre 1982 posait, cependant, le principe de l'annuité de l'adaptation, en précisant, en son article 2, que «l'adaptation annuelle pourra se faire à partir du 1er janvier 1983 pour autant que douze mois se soient écoulés depuis la dernière adaptation».

Si donc, en 1982, le loyer a été adapté en cours d'année, par exemple le 1er mars, il n'a pu légalement être adapté que le 1er mars 1983 sur la base de la loi du 30 décembre 1982.

La nouvelle loi maintient ce principe d'annuité de l'adaptation en son article 10, a, et le loyer ne pourra être adapté que le 1er mars 1984.

Telle est la portée des termes «au plus tôt au jour anniversaire de la dernière adaptation légalement exigible du loyer».

J'en viens à la deuxième question de M. Van In.

L'article 11, en ses paragraphes 1er et 2, pose les règles de prorogation des baux à durée indéterminée et déterminée qui ne sont pas afférents aux logements qui constituent la résidence principale du preneur.

Le paragraphe 3 de l'article 11 règle, et règle seul, la prorogation des baux afférents aux logements qui constituent la résidence principale du preneur.

Ce paragraphe commence par le terme «toutefois», ce qui implique bien nécessairement qu'il s'agit d'une exception aux paragraphes 1er et 2.

Il n'est donc pas question de cumuler les prorogations portées par ces différents paragraphes.

INTERPELLATIE VAN DE HEER VERMEIREN TOT DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN OPENBAAR AMBT OVER «DE STRIKTE TOEPASSING VAN DE ARTIKEL 68, 1° EN 4°, EN 89 VAN DE GEMEENTEWET EN DE MOGELIJKE NADELIGE INVLOED ERVAN OP DE BESTUURBAARHEID VAN DE GEMEENTE»

INTERPELLATION DE M. VERMEIREN AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE SUR «LA STRICTE APPLICATION DES ARTICLES 68, 1° EN 4° ET 89 DE LA LOI COMMUNALE ET L'INFLUENCE NEGATIVE QU'ELLE RISQUE D'AVOIR SUR LA DIRECTION DES AFFAIRES DE LA COMMUNE»

De Voorzitter. — Aan de orde is de interpellatie van de heer Vermeiren tot de Vice-Eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt over «de strikte toepassing van artikel 68, 1° en 4°, en artikel 89 van de gemeentewet en de mogelijke nadelige invloed ervan op de bestuurbaarheid van de gemeente».

Het woord is aan de interpellant.

De heer Vermeiren. — Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, om de werking van diverse gemeentelijke realisaties te verzekeren, werden door vele gemeenten verenigingen zonder winstoogmerk opgericht. Het betreft hier voornamelijk VZW voor een aantal typische gemeentelijke beheersopdrachten, zoals een cultureel centrum, een zwembad, een sportcentrum, een jeugdhuis, een bibliotheek en dergelijke meer.

De gemeentelijke overheid moet evenwel vaak de financiële verantwoordelijkheid dragen voor deze VZW, waarop *in fine* eigenlijk weinig of geen enkel toezicht bestaat.

Terecht hebben de onderscheiden ministers van Binnenlandse Zaken sinds 1974 jaarlijks in de onderrichtingen voor het opmaken van de gemeentebegrotingen de aandacht van de gemeenteverhoden gevestigd op de verplichting tot het uitoefenen van controle. Zoals ik al zei, terecht, want het zou immers onaanvaardbaar zijn dat gemeenten toelagen verlenen aan VZW, zonder dat zij toezicht kunnen uitoefenen op de uitgaven van deze laatste. Nochtans zorgt de controlerende opdracht van de gemeentelijke overheid voor een quasi onoverkomelijk probleem van «onverenigbaarheid».

Mijnheer de minister, ik verklaar mij nader. In, zeg maar, alle gemeenten worden in de beheersorganen van bedoelde VZW door de gemeenteraden zowel schepenen als veelal gemeenteraadsleden afgevaardigd. Hieruit vloeit voort dat het dezelfde personen zijn die de begroting en de rekeningen van die verenigingen opmaken en er terzelfder tijd toezicht op uitoefenen in de gemeenteraad. Deze gemeentemandatarissen zijn in dergelijke aangelegenheden in feite rechter en partij.

In heel deze problematiek zou men strikt genomen, kunnen zeggen dat de gemeente een openbare dienst is die vanzelfsprekend het openbaar belang behartigt en dat een VZW institutioneel aan particulieren de mogelijkheid biedt om een doel van algemeen nut na te streven.

Hieruit zou men dan deductief kunnen afleiden dat een gemeente voor het volbrengen van haar opdracht eigenlijk geen beroep moet doen op een formule uitgewerkt voor particulieren. Nochtans toont de realiteit ons een heel ander beeld. Kort voor en na de fusie van gemeenten in 1976 heeft zich op dit vlak een grote evolutie voorgedaan zodat deze toestand niet zonder meer ongedaan kan worden gemaakt en toch ook niet aan de problematiek van de beheersmandaten van schepenen en/of gemeenteraadsleden kan worden voorbijgegaan.

De vele parlementaire vragen omtrent de gerezen problemen van institutionele aard, meer bepaald in verband met de aanwezigheid van een gemeenteraadslid bij de beraadslaging of beslissingen over zaken die een VZW betreffen, waarin deze laatste ook een beheersmandaat uitoefent, onderstrepen de ernst van deze toestand. De respectieve antwoorden kunnen telkens tot een gemeenschappelijke noemer worden gebracht.

Een gemeenteraadslid en/of een schepen die beheerder is van een VZW, mag, ingevolge artikel 68, 1°, en artikel 89, laatste lid, van de gemeentewet, niet tegenwoordig zijn bij de beraadslaging of het besluit dat betrekking heeft op de subsidiëring van die vereniging. Met betrekking tot het in artikel 68, 1°, bedoelde belang in verband met een VZW wordt daarenboven vaak verwezen naar het arrest Vandamme tegen de stad Eeklo, de dato 7 oktober 1975, van de Raad van State. Al moet ik hier toch opmerken dat de Raad van State hier een uitspraak deed in een benoemingszaak en niet over het beheer van de VZW in zijn ruime betekenis.

Ik wil hier geenszins op een of andere interpretatieve wijze de draagwijdte van artikel 68 van de gemeentewet afzwakken, integendeel. Ik wil enkel, mijnheer de minister, uw welwillende aandacht vestigen op het gevaar — misschien wel op het randje van het absurde — dat schuilgaat wanneer men de toepassing van artikel 68 van de gemeentewet zonder meer veralgemeent, wanneer men bij de toepassing ervan absoluut geen rekening kan of wil houden met de eigenheid van vele beheerstoestanden.

Ik geef een voorbeeld: gemeenteraadsleden, schepenen en burgemeester zijn in de meeste gevallen stuwende krachten voor het plaatselijk verenigingsleven, het weze als voorzitter, het weze als stemmend lid. Het verenigingsleven — en dat lijkt bijna een verworven recht te worden — kan op zijn beurt op vele plaatsen rekenen op een gemeentelijke toelage. Wanneer men artikel 68 strikt toepast, dan betekent zulks dat een lidmaatschap of bestuursfunctie van een feitelijke vereniging, betoelaagd door de gemeente — hoe miniem die toelage ook moge wezen, bijvoorbeeld 1000, 2000 of 5000 frank per jaar, — een gemeenteraadslid, schepen of burgemeester kon verhinderen deel te nemen aan de bespreking en de stemming over de gemeentebegroting.

Samengevat komt het hierop neer: wanneer het gaat om een gemeentelijke VZW, met andere woorden om een VZW op initiatief van de gemeentelijke overheid opgericht, is het gebruikelijk dat beheersmandaten telkens na verkiezing en installatie van de nieuwe gemeenteraad uitgeoefend worden door gemeenteraadsleden van de meerderheid. Men kan dit beschouwen als een geschenk aan de meerderheid, maar men kan dit ook beschouwen als een gevolg van de richtlijnen van de minister van Binnenlandse Zaken tot betere controle-uitoefening op de rekeningen van de VZW.

In strikte toepassing van artikel 68 van de gemeentewet houdt dit zonder meer in dat een gemeenteraadslid en/of schepen niet meer mag deelnemen aan de bespreking en/of stemming van de gemeentebegroting, met andere woorden, de kans bestaat dat in de meeste gemeenten van ons land de meerderheid hierdoor in de minderheid wordt gesteld. Onze gemeenten worden hierdoor onbestuurbaar.

Hetzelfde doet zich voor bij feitelijke verenigingen, hoe lachwekkend dit ook moge klinken. Erelid zijn van bijvoorbeeld, de plaatselijke duivenmaatschappij die een gemeentelijke toelage geniet, zou een burgemeester, schepen en/of gemeenteraadslid ervan weerhouden deel te nemen aan de bespreking van en de stemming over de gemeentebegroting. Ook al zou een consensus bestaan om hierover heen te stappen, dan blijft een klacht bij de Raad van State tot 4^e mogelijkheden behoren.

Ik meen te mogen besluiten met een concrete vraag: in hoeverre kan of moet in de geciteerde omstandigheid de onverenigbaarheid, vervat in artikel 68, 1° en 4°, en artikel 89 van de gemeentewet, strikt worden toegepast wanneer een burgemeester, schepen of gemeenteraadslid, lid is van een gemeentelijke VZW of van een feitelijke vereniging.

Alleen een duidelijk en precies antwoord, mijnheer de minister, kan in deze aangelegenheid vele moeilijkheden vermijden.

M. le Président. — La parole est à M. Bertouille, ministre, qui répond au nom de M. Nothomb, Vice-Premier ministre et ministre de l'Intérieur.

M. Bertouille, ministre de l'Education nationale. — Monsieur le Président, chers collègues, j'ai accepté de répondre à l'interpellation de M. le sénateur Vermeiren au nom du ministre de l'Intérieur, M. Nothomb, retenu en commission par l'examen du projet de loi sur les élections européennes; sa présence y est indispensable quand on sait que la commission examine en ce moment le délicat problème des incompatibilités.

Je vais donc fournir une réponse qui a été préparée par mon collègue M. Nothomb.

L'objet de l'interpellation a trait à ce qu'il est convenu d'appeler les devoirs de délicatesse des administrateurs communaux, en ce qui concerne les conseillers communaux et les membres du collège, par application de l'article 89 de la loi communale qui renvoie à l'article 68 de ladite loi.

En vertu de l'article 68, 1°, de la loi communale évoqué par l'honorable interpellateur, il est interdit à tout membre du conseil — conseillers, échevins et bourgmestre — d'être présent à la délibération sur des objets auxquels ils ont un intérêt direct soit personnellement, soit comme chargé d'affaires, avant ou après leur élection, ou auxquels leurs parents ou alliés jusqu'au quatrième degré inclusivement ont un intérêt personnel et direct.

L'article 68, 1°, de la loi communale réduit cette prohibition au deuxième degré lorsqu'il s'agit de la présentation de candidats, de nominations aux emplois, de révocations ou de suspensions.

Pour qu'il tombe sous la prohibition de cette disposition, l'intérêt visé à l'article 68, 1°, de la loi communale doit requérir la réalisation de deux conditions: il doit s'agir d'un intérêt matériel, appréciable en argent et l'intérêt doit être direct, actuel et personnel, c'est-à-dire que l'avantage ou le profit doit nécessairement résulter de la décision et affecter immédiatement le patrimoine du conseiller, du bourgmestre ou de l'échevin considéré.

S'agissant ici, dans le cadre de votre interpellation, d'une subvention accordée à une ASBL communale — elles sont nombreuses depuis quelques années en raison de la prolifération des activités socioculturelles — et de ce qui est imposé aux communes dans le cadre de la mise en place de foyers culturels et de maisons de la culture, on peut estimer que l'interdiction prévue par l'article 68, 1°, de la loi communale ne s'applique pas et ce, pour les motifs suivants.

Par hypothèse, une ASBL, en vertu de la loi de 1922, ne peut posséder que des droits de nature patrimoniale nécessaires à la réalisation de son objet. Dès lors, on n'aperçoit pas en quoi la décision toucherait directement le conseiller communal, l'échevin ou le bourgmestre qui serait administrateur de cette ASBL. En second lieu, il convient de noter que l'ASBL est une personne juridique distincte des personnes — les administrateurs notamment — par le truchement desquelles elle agit.

Je tiens d'une certaine expérience communale que, si les ASBL se sont développées, notamment dans le cadre des activités socioculturelles, c'est pour permettre l'introduction dans la gestion des foyers culturels ou des maisons de la culture, à côté des représentants des pouvoirs communaux, des provinces et des ministères concernés, les représentants du pouvoir

local, dans le respect du Pacte culturel qui est d'application, ce qui implique un contrôle effectué par la commission mise en place pour veiller au respect du pluralisme.

Je dois cependant constater qu'un arrêt du Conseil d'Etat dont vous avez parlé, il s'agit de l'arrêt Van Damme-commune de Eeklo, n° 17192 du 7 octobre 1975, précise qu'il apparaît que les notions d'intérêt personnel et direct semblent devoir être remplacées par le critère suivant, et je cite les notes de mon collègue, le ministre de l'Intérieur M. Nothomb: «Seraient prohibés tous les intérêts à propos desquels le membre du conseil communal ne pourrait être considéré avec une certitude raisonnable, comme à même de prendre suffisamment de recul pour faire prévaloir les intérêts de son administration communale sur ces intérêts.»

J'ajoute encore qu'en vertu de l'article 68, 4°, également évoqué à cette tribune, il est interdit à tout membre du conseil — conseiller ou échevin — et au bourgmestre d'assister à l'examen des comptes des administrations publiques subordonnées à la commune et dont il serait membre. Ces établissements subordonnés, nous les connaissons bien; il s'agissait des anciennes CAP devenus CPAS ainsi que des fabriques d'église. Mais il est une jurisprudence constante, c'est que le conseiller visé par cette disposition peut assister à l'examen des budgets — jurisprudence permanente que tout municipaliste connaît — mais il ne peut pas assister à l'examen des comptes.

En aucun cas une ASBL communale ne peut être considérée comme une administration publique subordonnée à la commune. En conséquence, l'interdiction comminée par l'article 68, 4°, de la loi communale ne trouve pas à s'appliquer, d'autant qu'aucune disposition légale ne prévoit qu'à l'occasion de l'exercice de la tutelle administrative, l'autorité communale serait amenée à examiner systématiquement les comptes des ASBL communales.

Tout au plus, en vertu de l'article 5 de la loi du 14 novembre 1983 relative au contrôle de l'octroi et de l'emploi de certaines subventions, l'ASBL communale qui a bénéficié d'une subvention de la commune ou qui lui en fait la demande, devra-t-elle transmettre à cette autorité locale ses bilans et comptes, à supposer qu'elle en dresse, car sur ce point la loi précitée du 14 novembre 1983 n'a en rien modifié les règles des comptabilités des ASBL, législation de 1922 d'ailleurs.

Dans cette hypothèse, l'article 68, 1° et non 4°, trouverait éventuellement à s'appliquer en tant qu'il y aurait un intérêt direct prohibé dans le chef du conseiller communal qui serait en même temps administrateur.

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole, je déclare l'incident clos.

Aangezien niemand het woord meer vraagt, is het incident gesloten.

COMPOSITION DE COMMISSIONS SAMENSTELLING VAN COMMISSIES

Modifications — Wijzigingen

M. le Président. — Le bureau est saisi de propositions tendant à remplacer:

1° M. Hismans par M. Mouton comme membre effectif au sein de la commission de l'Intérieur;

Bij het bureau zijn voorstellen ingediend:

1° Om in de commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden, de heer Hismans te vervangen door de heer Mouton als effectief lid;

2° M. Chabert par M. Verbist comme membre suppléant au sein de la commission de Révision de la Constitution et des Réformes des Institutions.

2° Om in de commissie voor de Herziening van de Grondwet en de Hervorming der Instellingen, de heer Chabert te vervangen door de heer Verbist als plaatsvervangend lid.

Pas d'opposition?

Geen bezwaar?

Il en est donc ainsi décidé.

Dan is aldus besloten.

COMPOSITION DE COMMISSIONS SAMENSTELLING VAN COMMISSIES

M. le Président. — L'article 55 du règlement, modifié le 13 octobre 1983, prévoit que la commission de Révision de la Constitution et des Réformes des Institutions et de la commission de Vérification des Pouvoirs comprennent 22 membres.

Artikel 55 van het reglement, zoals het werd gewijzigd op 13 oktober 1983, bepaalt dat de commissie voor de Herziening van de Grondwet en de Hervorming der Instellingen en de commissie voor het Onderzoek der Geloofsbrieven 22 leden tellen.

En vertu du même article, et conformément au système de la représentation proportionnelle, le groupe CVP a présenté la candidature de M. Chabert comme membre effectif et de M. Cooreman comme membre suppléant de la commission de Révision de la Constitution et des Réformes des Institutions et celle de M. Van Herreweghe comme membre effectif de la commission de Vérification des Pouvoirs.

Krachtens hetzelfde artikel en volgens het stelsel van evenredige vertegenwoordiging heeft de CVP-fractie de kandidatuur voorgesteld van de heer Chabert als effectief lid en van de heer Cooreman als plaatsvervangend lid van de commissie voor de Herziening van de Grondwet en de Hervorming der Instellingen alsmede de kandidatuur van de heer Van Herreweghe als effectief lid van de commissie voor het Onderzoek van Geloofsbrieven.

Van haar kant heeft de SP-fractie de kandidatuur voorgedragen van de heer De Smeyster als effectief lid voor de commissie voor het Onderzoek van Geloofsbrieven.

Par ailleurs, le groupe SP a présenté la candidature de M. De Smeyster comme membre effectif de la commission de Vérification des Pouvoirs.

Geen bezwaar?

Pas d'opposition?

Deze collega's zijn dus benoemd tot lid van deze twee commissies.

Les collègues dont je viens de citer le nom sont donc nommés membres de ces deux commissions.

PROPOSITIONS DE LOI — VOORSTELLEN VAN WET

Dépôt — Indiening

M. le Président. — Les propositions de loi ci-après ont été déposées:

1° Par Mme Delruelle-Ghobert modifiant la loi du 20 septembre 1948 portant organisation de l'économie et la loi du 10 juin 1952 concernant la santé et la sécurité des travailleurs ainsi que la salubrité du travail et des lieux de travail;

De volgende voorstellen van wet werden ingediend:

1° Door mevrouw Delruelle-Ghobert tot wijziging van de wet van 20 september 1948, houdende organisatie van het bedrijfsleven, en tot wijziging van de wet van 10 juni 1952 betreffende de gezondheid en de veiligheid van de werknemers, alsmede de salubriteit van het werk en van de werkplaatsen;

2° Par M. Bock sur le *closed shop* et d'autres atteintes aux libertés de se syndiquer ou de ne pas se syndiquer;

2° Door de heer Bock betreffende de *closed shop* en andere aantastingen van de vrijheid om zich al dan niet aan te sluiten bij een werknemersorganisatie;

3° Door de heer Bascour tot invoeging van een artikel 438bis in het Strafwetboek;

3° Par M. Bascour insérant un article 438bis dans le Code pénal;

4° Door de heer Vermeiren betreffende het referendum in de ondernemingen en de overheidssector.

4° Par M. Vermeiren sur le référendum dans l'entreprise et dans le secteur public.

Deze voorstellen van wet zullen worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Ces propositions de loi seront traduites, imprimées et distribuées.

Er zal later over de inoverwegingneming worden beslist.

Il sera statué ultérieurement sur leur prise en considération.

Le Sénat se réunira demain vendredi 20 janvier 1984 à 14 heures.

De Senaat vergadert opnieuw morgen vrijdag 20 januari 1984 te 14 uur.

La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

(La séance est levée à 19 h 20.)

(De vergadering wordt gesloten te 19 u. 20 m.)